

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Departament

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autor/a:

Tutor/a:

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

ÍNDEX

1. Introducció	4
1.2 Justificació del tema	4
2.2 Objectius	5
3.2 Evolució del periodisme esportiu: creació de dues escoles diferenciades	5
2. Què s'ha escrit	7
2.1 Autocrítica dels periodistes esportius: crisi de credibilitat, falta d'independència i tendència al sensacionalisme	7
2.2 El periodisme esportiu, més sensacionalista que qualsevol altra modalitat	8
2.3 La creixent banalització dels continguts esportius	9
3. Hipòtesis o tesis	11
4. Metodologia	12
4.1 Justificació de les cadenes de televisió seleccionades	12
4.2 Justificació dels programes analitzats	15
4.3 Entrevista al director de l'Àrea d'Esports de la CCMA	18
4.4 Com han estat analitzats i comparats els diferents programes	18
5. Anàlisi i Comparació	20
5.1 Programes informatius del 26 de febrer: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Deportes La Sexta	20
5.1.1 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3	20
5.1.2 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TVE1	23
5.1.3 Deportes Cuatro	25
5.1.4 La Sexta Deportes	29

5.1.5	Taula comparativa	32
5.2	Programes d'anàlisi del 26 de febrer: Gol a Gol, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones	34
5.2.1	Gol a Gol	34
5.2.2	Estudio Estadio	39
5.2.3	El Chiringuito de Jugones	43
5.2.4	Taula comparativa	48
5.3	Programes informatius del 8 de març: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Jugones	51
5.3.1	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3	51
5.3.2	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TVE1	54
5.3.3	Deportes Cuatro	58
5.3.4	Jugones	63
5.3.5	Taula comparativa	68
5.4	Programes d'anàlisi del 8 de març: Zona Champions, Champions Total	72
5.4.1	Zona Champions	72
5.4.2	Champions Total	76
5.4.3	Taula comparativa	80
5.5	Programes de debat o tertúlia del 8 de març: El Club de la Mitjanit, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones	82
5.5.1	El Club de la Mitjanit	82
5.5.2	Estudio Estadio	85
5.5.3	El Chiringuito de Jugones	90
5.5.4	Taula comparativa	95
6.	Conclusions	98
6.1	Classificació dels programes analitzats	98

6.1.1	Programes informatius del 26 de febrer: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Deportes La Sexta	101
6.1.2	Programes d'anàlisi del 26 de febrer: Gol a Gol, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones	102
6.1.3	Programes informatius del 8 de març: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Jugones	102
6.1.4	Programes d'anàlisi del 8 de març: Zona Champions, Champions Total	103
6.1.5	Programes de debat o tertúlia del 8 de març: El Club de la Mitjanit, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones	104
6.2	Conclusions	104
6.2.1	Televisió de Catalunya	105
6.2.2	Televisió Espanyola	106
6.2.3	Mediaset i Atresmedia	106
6.2.4	Televisió pública	107
6.2.5	Televisió privada	108
6.3	Verificació de les hipòtesis	109
7.	Bibliografia	111
	Annexos	114

1. INTRODUCCIÓ

1.2 Justificació del tema

El periodisme esportiu actual (Ángel Valle, 2013)¹ es caracteritza, entre d'altres coses, per oferir informacions que no són notícia, sinó que són rumors, per anunciar fitxatges que mai s'arriben a concretar, per la falta de neutralitat, posicionant-se a favor o en contra d'un o altre equip, pel fet de no contrastar les fonts, prioritant la immediatesa i rectificat, en els casos en què sigui necessari, i per la cerca de la màxima audiència, descuidant elements com el rigor, un ús adequat del llenguatge, i fonamentant-se en debats i tertúlies formats per periodistes de bufanda i no per experts o esportistes implicats. En definitiva, el periodisme i els mitjans de comunicació esportius han derivat cap al sensacionalisme esportiu, especialment en aquells espais, televisius en la seva gran majoria, en què es barreja periodisme i entreteniment i que en moltes ocasions acaben convertint-se en debats pujats de to.

És important matisar, però, que ni tots els periodistes ni tot el periodisme esportiu no han de ser desprestigiats ni ser considerats sensacionalistes. També existeix un periodisme esportiu de qualitat. Quan parlem de sensacionalisme esportiu ens hem de referir, sobretot, a aquells periodistes i mitjans que, precisament, són els més mediàtics i els que més ressò i repercussió tenen en la societat.

La Real Academia Española defineix el terme sensacionalisme com la tendència a produir sensació, emoció o impressió, amb notícies, successos, etc. El Diccionari Enciclopèdic de Larousse considera que és la condició de sensacional i/o la tendència a presentar els fets i les notícies de manera que produeixin sensació, emoció o impressió. Aquest mateix diccionari entén el terme sensació com: l'element constitutiu de la percepció, la impressió que les coses produeixen en els sentits; l'emoció produïda en l'estat d'ànim per un succés o notícia d'importància; o la presa de consciència de la impressió rebuda per un òrgan dels sentits quan pateix una excitació, afirmant que, objectivament, és un reflex i, subjectivament, dóna lloc a un fet de consciència que pot convertir-se en una percepció o en una imatge.

¹ VALLE, Ángel. (2013). *Sensacionalismo deportivo*. Font electrònica [en línia], La Razón. En <http://www.larazon.es/opinion/tribuna/sensacionalismo-deportivo-KB3829862>

2.2 Objectius

Aquest estudi pretén analitzar i posar de manifest les diferències, si és que les hi ha, en el tractament periodístic de l'actualitat esportiva entre la televisió pública, considerant TVE i TVC, i la televisió privada, considerant Mediaset i Atresmedia; comprovar si la supremacia del futbol en l'actualitat esportiva es dona tant en la televisió pública com en la privada i, a més, veure si es pot establir una relació entre el domini del futbol i el sensacionalisme esportiu; observar si en el conjunt d'Espanya existeix un periodisme esportiu de qualitat, que és desconsiderat per la mediatització del sensacionalisme esportiu; veure el perquè de la necessitat de fer un periodisme esportiu sensacionalista; i evidenciar el monopoli del futbol dins dels espais dedicats a l'esport, tot i que la majoria dels programes analitzats tracten única i exclusivament tot el que gira al voltant del futbol, excepte els espais informatius, pel fet de ser l'esport que genera més espectacularització i sensacionalisme en cerca de la màxima audiència.

3.2 Evolució del periodisme esportiu: creació de dues escoles diferenciades

Els anys 70 van estar marcats per la competència entre Botines, de Ràdio Barcelona i la Cadena SER, i José María García, de la COPE i l'estrella del periodisme esportiu en aquell moment. Representaven les dues Espanyes. Álex Botines era el model de l'Espanya moderna i federal, amb un estil més escandalós, i José María García el de l'Espanya centralista, amb un estil més correcte (Carles Huguet i Esther Marco, 2013)².

És per aquests motius que s'estableix la següent correlació: es parteix de la base, cosa que ha de ser analitzada i demostrada, que els programes esportius de TVC i TVE són més seriosos i fan ús d'un llenguatge més correcte, de manera que derivarien de l'escola de García. En canvi, els programes de Mediaset i Atresmedia són, a priori, més sensacionalistes amb un llenguatge més escandalós i exagerat, de manera que derivarien de l'escola creada per Botines.

² HUGUET, Carles y MARCO, Esther. (2013). *Àlex J. Botines, 27 años después del maestro*. Font electrònica [en línia], Una noche en la ópera. En <https://unanocheenlaopera.wordpress.com/2013/11/01/alex-j-botines-27-anos-despues-del-maestro/>

De fet, el mateix José María García defineix un dels programes dedicats a l'esport de Atresmedia, en concret El Chiringuito de Jugones, com “nauseabund” (Marcos Paradinas, 2016)³.

La informació esportiva ocupa la franja nocturna, de la mitjanit, de les principals emissores de ràdio i grups de televisió i té un pes destacat en tota la programació. El responsable d'aquest fenomen és José María García, el qual va imposar un estil de denúncia i investigació (Vicente Ferrer Molina, 2016:3)⁴.

Un dels trets principals que caracteritzaven José María García era que mai no donava informació o dades que no fossin verídiques, sense que estiguessin prèviament contrastades. Per tant, en un principi, permet reafirmar la premissa, segons la qual els grups de televisió de Atresmedia i Mediaset van en sentit contrari amb l'estil de García. Aquests dos grups de televisió privada, en els seus espais esportius, prioritzen, com veurem més endavant, l'exclusiva i el rumor en detriment de la informació contrastada. En referència a això, José María García considera que no és tan important el fet de ser el primer en fer una entrevista, sinó en fer la millor (Maite Arnaiz, 2016)⁵.

En l'escola que va crear Álex Botines hauria d'incloure's també periodistes com Quim Regàs, capaç de convertir un breu en un text de dues pàgines i a l'inrevés, i Emilio Pérez de Rozas, generador d'escàndols i d'explicar les coses amb emoció i imaginació (Iosu de la Torre, 2013)⁶.

Els enfrontaments de Botines amb el poder constitueixen una altra similitud amb l'estil d'un dels programes d'una de les televisions privades. El presentador de El Chiringuito de Jugones de Atresmedia, Josep Pedrerol, representa un estil polèmic i conflictiu a l'hora de referir-se i dirigir-se a determinades personalitats de l'esport. Segons Pérez de Rozas, Botines tenia un mètode segons el qual mesurava les bufetades que donava per

³ PARADINAS, Marcos. (2016). *José Mª García, contra 'El Chiringuito': "Sus col-laboradores, si son gais y se les nota, mejor"*. Font electrònica [en línia], El Plural. En <http://www.elplural.com/2016/05/24/jos-m-garc-contra-el-chiringuito-sus-colaboradores-si-son-gais-y-se-les-nota-mejor>

⁴ FERRER, Vicente. (2016). *Buenas noches y saludos cordiales*. Barcelona: Roca Editorial de Libros.

⁵ ARNAIZ, Maite. (2016). *José María García repartió estopa*. Font electrònica [en línia], Periodistas en Español. En <http://periodistas-es.com/jose-maria-garcia-reparte-estopa-76121>

⁶ DE LA TORRE, Iosu. (2013). *Cuando la gloria era un sueño*. Font electrònica [en línia], El Periódico. En <http://www.elperiodico.com/es/noticias/35-aniversario-el-periodico/cuando-gloria-era-sueno-2771992>

tres motius: el primer perquè era merescuda. El segon, una bufetada terapèutica, és a dir, atacar algú perquè aquest es dirigeixi i contacti amb el periodista, aconseguint l'entrevista pretesa. El tercer motiu de la bufetada consistia en un intercanvi de cromos. A més, Emilio Pérez de Rozas assegura que “alguna de les hòsties formaven part d'un pacte amb una font a canvi d'informació (Carles Huguet i Esther Marco 2013)⁷.

2. QUÈ S'HA ESCRIT

2.1 Autocrítica dels periodistes esportius: crisi de credibilitat, falta d'independència i tendència al sensacionalisme

Un seguit de periodistes esportius van reunir-se l'any 2013 a la seu de l'Associació de la Premsa de Madrid (APM) per debatre i reflexionar sobre l'estat d'aquesta professió⁸.

Antoni Daimiel, comentarista a Movistar + i a la Cadena SER, considera que la precarietat, la polarització, la necessitat autoimposada de força l'humor i la cerca de l'escàndol artificial constitueixen els principals problemes del periodisme esportiu.

Miguel Ángel Méndez, col·laborador al canal esportiu internacional Eurosport, exposa que el periodisme de qualitat requereix de temps, dedicació, elaboració i recursos, cosa impensable en qualsevol redacció, a més de què es permet que nouvinguts formin part d'aquest escenari, cosa que no succeeix en altres col·lectius. D'altra banda, Miguel Ángel Méndez, considera que el nou gènere de l'entreteniment esportiu és tan respectable com els altres, tot i que a vegades genera confusió.

⁷ HUGUET, Carles y MARCO, Esther. (2013). *Àlex J. Botines, 27 años después del maestro*. Font electrònica [en línia], Una noche en la ópera. En <https://unanocheenlaopera.wordpress.com/2013/11/01/alex-j-botines-27-anos-despues-del-maestro/>

⁸ Associació de la Premsa de Madrid. (2013). *Autocrítica de los periodistas deportivos: crisis de credibilidad, falta de independencia y tendencia al sensacionalismo*. Font electrònica [en línia], Associació de la Premsa de Madrid. En <http://www.apmadrid.es/autocritica-de-los-periodistas-deportivos-crisis-de-credibilidad-falta-de-independencia-y-tendencia-al-sensacionalismo/>

Felipe del Campo, presentador de Directo Gol i columnista del diari Marca, assegura que vivim en una nova etapa amb les seves virtuts i els seus defectes, però que mai no s'havia consumit tant periodisme esportiu com avui dia.

John Carlin, col·laborador a El País, posa de manifest que el periodisme esportiu espanyol ofereix una àmplia gama de continguts on tots tenen el seu públic, tots són respectables, ja que res és obligatori.

José Luis Rojas, professor de periodisme a la Universitat de Sevilla i assessor de qualitat i innovació periodística a Marca, sosté que l'infoentreteniment comença a ser qüestionable quan es deixen de donar notícies, cosa que està succeint en programes de televisió.

2.2 El periodisme esportiu, més sensacionalista que qualsevol altra modalitat

Jesús Gallego, presentador de El Golazo de Gol, admet que el periodisme esportiu és més sensacionalista que altres tipus de periodisme pel fet que és quelcom inherent a l'esport. És a dir, quan es manegen emocions és inevitable traspasar la línia de l'espontaneïtat que condueix, a vegades, a ser excessivament sensacionalista. Aquest periodista ho exemplifica establint una comparació amb el periodisme polític: és com si els periodistes especialitzats en política haguessin de fer cada dia o cada setmana una cobertura d'unes eleccions generals, que és similar al que suposa una jornada de futbol. Jesús Gallego exposa que el periodisme esportiu no pot tractar-se d'un periodisme tan pausat com altres i que aquesta és una característica de la informació que es maneja en aquesta modalitat periodística i de la passió per l'esport⁹.

⁹ FAGÚNDEZ, Marina. (2015). *Entrevista a Jesús Gallego, director de 'Carrusel Deportivo' de la Cadena Ser*. Font electrònica [en línia], Universidad Pontificia de Salamanca. En <https://www.upsa.es/noticias/detalle-noticia/index.php?idNoticia=7305>

2.3 La creixent banalització dels continguts esportius

Els continguts esportius han adquirit, durant els darrers anys, una gran importància dins de les programacions televisives, amb un creixement en la proporció de minuts, com per exemple en els informatius. Les retransmissions de grans esdeveniment esportius, drets pels quals les cadenes liciten cada temporada amb quantitats multimilionàries, s'han consolidat com els espais més vistos de l'any. Així va esdevenir el 2014, un exercici en el qual, segons indica en el seu anàlisi televisiu l'empresa Barlovento Comunicación, les 20 emissions més vistes van correspondre a partits de futbol, liderats per la prèvia del partit del Mundial de Brasil Espanya-Xile amb 13.229.000 espectadors i el 67,6% de quota (José Luis Rojas, 2016)¹⁰.

Aquest creixement ha anat acompanyat per la tendència al sensacionalisme i l'espectacularització de l'actualitat esportiva, supeditada a l'entreteniment i prioritzant la cerca de la màxima audiència, encara que per fer-ho s'hagi de renunciar a fer periodisme (José Luis Rojas, 2016)¹¹.

Aquesta informació esportiva supeditada a l'entreteniment comporta un tractament que es caracteritza per una presentació dels fets superficial i sensacionalista, un llenguatge col·loquial, un estil informal, el rumor com a notícia, l'humor, el protagonisme de les declaracions, afirmacions sense fonaments i poc contrastades i la manca de pluralitat i qualitat de les fonts consultades. Aquest mateix estil s'ha reproduït en successius programes de tertúlia esportiva que han eclosionat en les diferents cadenes en els darrers anys i que s'han estès més enllà del cap de setmana fins a comptar, fins i tot, amb un espai diari nocturn en les graelles televisives. Pocs grups mediàtics, de fet, s'han resistit a la temptació de poder comptar amb el seu particular late show esportiu, doncs es tracta d'un producte que no exigeix, en principi, grans inversions, al mateix temps que busca aprofitar el reclam de tenir en nòmina un grup de contertulians més o menys populars, amb el principal propòsit de guanyar audiència (José Luis Rojas, 2016)¹².

^{10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16} ROJAS, José Luis. (2016). *La creciente banalización de los contenidos deportivos*. Font electrònica [en línia], Cuadernos de Periodistas. En <http://www.cuadernosdeperiodistas.com/la-creciente-banalizacion-los-contenidos-deportivos/>

Programes diaris que, independentment de què hi hagin novetats o no en l'actualitat esportiva, exposen temes a debat per part de periodistes populars, posicionats a favor d'un equip, l'objectiu dels quals no és altre que respondre a les demandes de l'audiència a través de l'espectacle. L'infoentreteniment opinatiu implantat en aquest tipus de magazins també ha incidit en la manera de fer informatius d'esports, encara denominats així tot i el creixent pes que hi tenen el comentari, l'humor, la improvisació i altres elements no noticiosos. L'exemple més clar d'aquest corrent és Deportes Cuatro, conegut popularment com "Los Manolos". Aquest programa té una durada de 45 minuts i està centrat en el futbol i en les declaracions dels seus protagonistes. Com diu el propi lema del programa, s'explica "la informació esportiva amb estil propi" (José Luis Rojas, 2016)¹³.

Des que les notícies van entrar a formar part del món de l'espectacle, molts mitjans s'han decantat cap a formats de pur entreteniment com a base de la seva estratègia de negoci, el que és perfectament lícit, però, de vegades, genera certa confusió en l'audiència, al tractar de mostrar-se com a periodístic el que només és comunicació, de "vendre's" com informació allò que en essència es fonamenta en criteris comercials, de share o de viralitat (José Luis Rojas, 2016)¹⁴.

Aquesta tendència actual del periodisme esportiu cap al sensacionalisme i l'espectacularització té a veure amb el monopoli del futbol en detriment de la resta d'esports. La major part dels espais televisius dedicats a l'esport són ocupats pel futbol. L'hegemonia de l'esport rei en els espais informatius sembla incontestable, a l'ocupar, segons el tipus de mitjà, entre el 70% i el 90% dels minuts de programació (José Luis Rojas, 2016)¹⁵.

Aquesta realitat, en principi, no seria criticable perquè no fa més que respondre a una lògica de mercat, la de donar més espai a la modalitat més demandada pels ciutadans. Però, en alguns casos, la necessitat d'omplir la gran quantitat de minuts diaris que les televisions destinen al futbol comporta que es deixin d'aplicar els criteris noticiables a l'hora de decidir de què es parla i de què no. Per exemple, com s'ha fet referència

anteriorment, hi tenen cabuda els rumors com a notícies, s'informa sobre la vida privada dels futbolistes, es destinen molts minuts, hores o, fins i tot, dies a declaracions de jugadors o entrenadors que no diuen res que els telespectadors no sàpiguin, és a dir, que manquen d'interès, tot i que serveixen per omplir molts espais i generar debats i tertúlies. A més, aquestes declaracions, previsibles i forçades, s'entrecreuen contínuament i que, en magnificar-les i sobrevalorar-les informativament, es fa de la polèmica un dels principals fils conductors del discurs esportiu (José Luis Rojas, 2016)¹⁶.

3. HIPÒTESIS O TESIS

Aquest estudi parteix de la següent hipòtesi central: el periodisme esportiu ha derivat i està derivant cap al sensacionalisme.

Aquesta hipòtesi general dóna lloc a d'altres més concretes:

- La televisió pública, pel fet d'haver d'oferir un servei públic, hauria de respondre a criteris més informatius, d'actualitat, i no tant a criteris sensacionalistes. La televisió privada, sense veure's en aquesta obligació podria centrar-se més en l'espectacularització i el sensacionalisme a la cerca de la màxima audiència. Per tant, caldrà comprovar que la televisió privada és sensacionalista en un major grau i la televisió pública també ho és, i en cas que ho sigui determinar, comprovar i verificar en quin grau ho és, és a dir, si la televisió pública és sensacionalista en un grau baix o elevat.
- La disposició dels drets per emetre els resums dels partits de les tres competicions de futbol, com són la Lliga, la Copa i la Champions, condiciona el grau de sensacionalisme d'un programa esportiu i, en el seu conjunt, d'una televisió o grup de comunicació?

- No disposar d'aquests drets comporta la necessitat de buscar altres recursos, que responguin a criteris propis del sensacionalisme i l'espectacularització, per tal d'omplir un espai de temps determinat i mantenir l'audiència?
- Caldria establir un barem entre les televisions públiques (Televisió de Catalunya i Televisió Espanyola) i les privades (Mediaset i Atresmedia) per tal de comprovar la hipòtesi general?

4. METODOLOGIA

4.1 Justificació de les cadenes de televisió seleccionades

Com s'ha fet referència anteriorment, la tendència del periodisme esportiu cap a l'espectacularització i el sensacionalisme té a veure, sobretot, amb la preeminència del futbol sobre la resta d'esports. La majoria de programes esportius d'anàlisi i de debat o tertúlia, tant pel que fa la televisió pública com la privada, tracten majoritària o únicament el futbol. En quant als espais informatius dedicats a l'esport, també hi ha una clara supremacia d'aquest esport en detriment de la resta, que queden desplaçats i marginats als minuts finals d'aquests espais¹⁷. És per això, que els programes analitzats, pel que fa els que són d'anàlisi i de debat o tertúlia, corresponen a espais televisius centrats en el futbol. A més, també són objecte d'anàlisi els espais informatius dedicats a l'esport, en general, per comprovar l'hegemonia del futbol i el tractament sensacionalista que se'n fa pel fet d'haver d'ocupar i acaparar una gran quantitat de minuts.

A l'hora de triar les cadenes de televisió, s'han tingut en compte els drets televisius del futbol, de manera que permetrà verificar una de les hipòtesis, en la qual es planteja la possibilitat de què el fet de disposar o no d'aquests drets podria influir en el tractament de la informació i l'actualitat relacionada a aquest esport, ja que aquelles televisions que

¹⁷ ROJAS, José Luis. (2016). *La creciente banalización de los contenidos deportivos*. Font electrònica [en línia], Cuadernos de Periodistas. En <http://www.cuadernosdeperiodistas.com/la-creciente-banalizacion-los-contenidos-deportivos/>

disposin dels drets per oferir partits i/o resums d'alguna competició haurien de poder omplir els seus espais a partir d'imatges i aquelles que no disposin d'aquests drets s'haurien de veure en la necessitat de fer-ho mitjançant altres recursos.

A partir dels drets corresponents a la Lliga, la Copa i la Champions, s'han analitzat programes i espais dedicats al futbol de la Televisió de Catalunya i Televisió Espanyola, com televisions públiques, i de Atresmedia i Mediaset, com a televisions privades.

Repartiment dels drets televisius del futbol

		Televisió de Catalunya	Televisió Espanyola	Mediaset	Atresmedia
Lliga					
	Partits	X	X	X	X
	Resums	✓	✓	X	X
Copa					
	Partits	✓	X	✓	X
	Resums	✓	✓	✓	X
Champions					
	Partits	✓	X	X	✓
	Resums	✓	X	X	✓

Pel que fa a la lliga, cap de les televisions seleccionades no poden emetre partits. En aquest cas, els drets corresponen a beIN Sports, Movistar+ i Gol, aquest últim propietat de Mediapro i ofereix el partit en obert. En canvi, TVC i TVE sí que van adquirir el paquet de resums dels partits de lliga, mentre que Atresmedia i Mediaset només tenen dret a la informació en els espais informatius, al no haver arribat a un acord amb Mediapro, que s'encarrega de vendre els resums als operadors¹⁸.

TVC i TVE també van adquirir el paquet de resums de les eliminatòries, fins a semifinals, de la Copa del Rei¹⁹. TVC, a més, emetrà, juntament amb Mediaset, la final de la competició copera²⁰. Per tant, Mediaset podrà oferir imatges, únicament, d'aquest darrer partit, però no de les anteriors eliminatòries, a l'inrevés que TVE. Atresmedia, a l'igual que succeeix amb la lliga, només pot informar amb imatges en espais informatius.

Per últim, Atresmedia i TVC emeten cada dimarts un partit de la Champions League. Per tant, tenen els drets, i de fet l'obligació, per oferir els resums dels partits de cada jornada. No existeix cap paquet que doni dret a emetre imatges dels resums, sinó que ho permet el fet d'oferir partits en directe d'aquesta competició. En canvi, TVE i Mediaset s'han de limitar a l'emissió de resums en espais informatius per la llei del dret a la informació, segons la qual els mitjans de comunicació com, en aquest cas, TVE i Mediaset, han de poder emetre, com a màxim dues vegades, resums de 90 segons de cada partit en un termini de 24 hores des de la finalització del partit²¹.

D'altra banda, tot i aquest repartiment dels drets televisius del futbol, és important mencionar que Atresmedia emet resums, sense tenir els drets, dels partits de lliga i copa

¹⁸ Redacción prnoticias. (2016). *'Estudio Estadio' vuelve a TVE para rentabilizar los resúmenes de LaLiga*. Font electrònica [en línia], prnoticias. En <http://prnoticias.com/television/tve/20155988-estudio-estadio-vuelve-a-tve-resumenes-de-laliga>

¹⁹ García, C. (27 de març de 2017). Entrevista al director de l'Àrea d'Esports de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. (A. Peñaranda, entrevistador). Instal·lacions de TV3 (Sant Joan Despí), Barcelona. (Veure annexos)

²⁰ SOLÉ, Sergi. (2016). *Así se vera el fútbol esta temporada en TV*. Font electrònica [en línia], Mundo Deportivo. En <http://www.mundodeportivo.com/futbol/laliga/20160816/403941778667/asi-se-vera-el-futbol-esta-temporada-en-tv.html>

²¹ García, C. (27 de març de 2017). Entrevista al director de l'Àrea d'Esports de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. (A. Peñaranda, entrevistador). Instal·lacions de TV3 (Sant Joan Despí), Barcelona. (Veure annexos)

en un dels seus programes de d'anàlisi i tertúlia. Aquesta decisió va sorgir com a resposta al canal en obert de Mediapro, Gol, que, fins a finals de febrer, emetia resums de la Champions sense poder-ho fer, ja que és un canal temàtic que no tenia cap espai informatiu i, per tant, sense drets per a l'emissió d'imatges d'aquesta competició²².

4.2 Justificació dels programes analitzats

Programes	Televisió de Catalunya	Televisión Española	Mediaset	Atresmedia
Informatius	Secció esports TN TV3	Secció esports TN TVE	Deportes Cuatro	Jugones
Anàlisi	Gol a gol Zona Champions	Estudio Estadio		El Chiringuito de Jugones Champions Total
Debat o tertúlia	El Club de la Mitjanit	Estudio Estadio		El Chiringuito de Jugones

En primer lloc, cal aclarir que, en funció del dia i dels drets dels quals disposen, Estudio Estadio i El Chiringuito de Jugones poden ser programes d'anàlisi, de debat o tertúlia o, fins i tot, poden combinar ambdues coses. És per això que, tot i que es tracti del mateix programa, pel fet que siguin espais que combinen anàlisi i debat, tot i que com veurem a

²² FITÉ, Carles. (2016). *La guerra entre Mediapro y Atresmedia*. Font electrònica [en línia], Fot-li Pou. En <http://www.fotlipou.com/hi-ha-vida-mes-enlla-del-barca/llegir-i-escriure/2614-la-guerra-entre-mediapro-y-atresmedia.html>

continuació no es defineixen d'aquesta manera, és el motiu principal pel qual han estat seleccionats.

Tots aquests programes s'emeten diàriament o coincideixen en la majoria de dies i, per tant, són competència directa.

El motiu de la selecció d'aquests programes és doble: o bé pel fet que tenen una durada similar i en la mateixa franja horària o bé perquè tenen un share (percentatge d'audiència, quota de pantalla) semblant al territori de Catalunya, o ambdues coses.

No s'ha analitzat cap programa d'anàlisi ni de debat o tertúlia de Mediaset perquè no destina cap espai a l'anàlisi i/o debat esportiu.

26 de febrer				
	Telenotícies migdia TV3	Telenotícies migdia TVE 1	Deportes La Sexta	Deportes Cuatro
Horari i Share	14:30 – 15:40 / 14,7%	15:00 – 16:00 / 8,7%	15:00 – 15:15 / 2,9%	14:55 – 15:45 / 5,3%
	Gol a Gol	Estudio Estadio	El Chiringuito de Jugones	
Horari i Share	22:30 – 23:30 / 2,1%	22:40 – 00:30 / 1,3%	00:00 – 02:30 / 1,8% + 3,4% *	

8 de març				
	Telenotícies migdia TV3	Telenotícies migdia TVE 1	Jugones	Deportes Cuatro
Horari i Share	14:30 – 15:45 / 25,7%	15:00 – 16:00 / 10,8%	14:55 – 15:30 / 3,2%	14:55 – 15:45 / 7,3%
	Zona Champions		Champions Total	
Horari i Share	22:37 – 23:45 / 18,3%		22:30 – 00:00 / 3%	
	El Club de la Mitjanit	Estudio Estadio	El Chiringuito de Jugones	
Horari i Share	23:50 – 01:00 / 10%	23:00 – 00:30 / 2,1%	00:00 – 02:30 / 9,7% + 14% *	

* Cal esmentar que el canal Mega, de Atresmedia, divideix el programa El Chiringuito de Jugones en dues parts per tal d'acumular més share. La primera part, que s'estén des de les 00:00 fins a les 00:30, és denominada com El Chiringuito Avance i la resta, de 00:30 a 02:30 rep el nom de El Chiringuito. D'aquesta manera, la segona part del programa té més quota perquè els altres canals analitzats, que li fan la competència directa, ja han finalitzat els seus programes corresponents.

El programa Estudio Estadio, es defineix com “el programa de referència per als aficionats del futbol que oferirà tots els gols de la jornada, les millors jugades, així com l'anàlisi més plural amb periodistes i professionals del món del futbol”.

El Chiringuito de Jugones es defineix com un “late night show amb debat sobre tota l'actualitat esportiva”.

Cal precisar que en aquest estudi s'entén per anàlisi com aquell programa posterior a un partit o jornada de futbol, de manera que s'analitzen des de diferents perspectives les imatges sobre les jugades més destacades d'aquests partits. Per tant, el tractament de l'actualitat esportiva corresponent a declaracions, rumors, vida privada, discussió d'uns fets entre dues o més postures, etc., s'inclou dins dels programes de debat o tertúlia.

Com a programes d'anàlisi de TVC han estat analitzats Gol a Gol, per a la lliga, i Zona Champions, per a la màxima competició europea. En el cas de Atresmedia, ha estat analitzat el programa Champions Total, també per a aquesta competició continental i El Chiringuito de Jugones, per a la lliga. En el cas de TVE, ha estat analitzat el programa Estudio Estadio per a la lliga.

Pel que fa els informatius, les dues televisions públiques analitzades destinen una secció del telenotícies a l'esport. Les seccions d'esport, dins dels informatius de TV3 i La 1, han estat comparats amb els espais que Cuatro, de Mediaset, i La Sexta, de Atresmedia, com són Deportes Cuatro i La Sexta Deportes (denominació al cap de setmana) o Jugones (denominació entre setmana), respectivament, destinen, única i exclusivament a l'actualitat esportiva. És a dir, aquests espais no formen part dels informatius generalistes, sinó que es tracta d'informatius independents que tracten únicament l'esport i, sobretot, el futbol.

Finalment, com a programes de debat o tertúlia de TVC ha estat analitzat El Club de la Mitjanit. En el cas de Atresmedia, El Chiringuito de Jugones i, en el cas de TVE, Estudio Estadio.

4.3 Entrevista al director de l'Àrea d'Esports de la CCMA

Per tal de corroborar i poder confirmar el repartiment dels drets televisius del futbol a Espanya va ser entrevistat el director de l'Àrea d'Esports de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Christian Garcia. A més, també va poder proporcionar informació sobre els límits, els beneficis, els usos permesos i què comporta tenir o no aquests drets i poder oferir o no imatges dels partits de les diferents competicions.

D'altra banda, Christian Garcia va posar de manifest quina és la línia editorial i l'objectiu que persegueix la Televisió de Catalunya en el tractament dels esports que, després, en l'apartat de conclusions caldrà veure si es compleix o no, a l'igual que amb la resta de televisions públiques i privades analitzades.

4.4 Com han estat analitzats i comparats els diferents programes

De cadascun dels programes seleccionats, han estat analitzats tres aspectes: el llenguatge, exagerat o no, formal o informal, rigorós o no, etc.; el minutatge, per quantificar el temps i l'ordre que es destina a cada peça o apartat i que permetrà veure la importància que es dóna a la informació estricta, als rumors, a la polèmica, etc.; i el tractament de cada peça, secció o espai del programa, per observar les diferències, per exemple, en quant a imatges que s'emeten per parlar del mateix tema.

Aquests programes analitzats, a l'hora de comparar-los, han estat agrupats per dies i format, és a dir, en funció de si corresponen a informatius, d'anàlisi o debat o tertúlia.

Els dies seleccionats han estat el diumenge 26 de febrer i el dimecres 8 de març, per analitzar aquests programes durant el cap de setmana i també entre setmana. En aquests dies, a més, s'han disputat partits de gran importància, de Lliga i Champions,

susceptibles de ser objectes de l'espectacularització i el sensacionalisme, com l'Atlètic de Madrid – Barça, el Vila-real – Reial Madrid o el Barça – Paris Saint Germain. És a dir, són partits que, per la seva repercussió i importància, permetran veure amb claredat el grau de sensacionalisme de cada programa i, en conseqüència, de la televisió o grup de comunicació.

D'una banda, cal aclarir que Estudio Estadio ha estat analitzat com a programa d'anàlisi en el primer dels dies, és a dir, el diumenge 26 de febrer, pel fet que disposa dels drets de resum dels partits de la lliga i, per tant, compten amb les imatges necessàries per fer d'aquest un programa d'anàlisi. En canvi, el dimecres 8 de març, pel fet que no emeten cap partit de la Champions i, per tant, no poden mostrar imatges d'aquesta competició, ha estat analitzat com a programa de debat i tertúlia. És a dir, en aquest cas, no disposar dels drets per emetre imatges dels resums dels partits de la competició en qüestió és la causa que provoca una conseqüència directa en el format del programa.

D'altra banda, El Chiringuito de Jugones, tot i que no disposa dels drets de resum dels partits de lliga, com s'ha fet referència anteriorment, els diumenges sí que mostren imatges d'alguns dels partits, de manera que en el primer dels dos dies, el 26 de febrer, ha estat analitzat com a programa d'anàlisi, juntament amb Estudio Estadio i Gol a Gol.

En canvi, el dimecres 8 de març ha estat analitzat com a programa de debat o tertúlia, ja que prèviament s'emet Champions Total, un programa d'anàlisi on es mostren els resums amplis de tots els partits d'aquesta competició. Per tant, El Chiringuito de Jugones, tot i que torna a mostrar imatges d'alguns dels partits, hi dedica més temps al debat i per això ha estat analitzat com a tal, juntament amb Estudio Estadio i El Club de la Mitjanit. En aquest cas, el fet de disposar o no dels drets per emetre imatges dels resums dels partits no és la causa que provoca una conseqüència directa en el format d'aquest programa, sinó la prèvia emissió d'un altre programa que sí correspon a l'anàlisi, cosa que condiciona el format del programa posterior, és a dir, de El Chiringuito de Jugones, que correspon al debat o tertúlia.

Per tant, per al diumenge 26 de febrer no ha estat analitzat cap programa de debat o tertúlia, mentre que per al dimecres 8 de març sí que s'han analitzat tres programes de debat o tertúlia, a més de dos d'anàlisi i quatre d'informatius.

5. ANÀLISI I COMPARACIÓ

5.1 Programes informatius del 26 de febrer: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Deportes La Sexta

5.1.1 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3

Llenguatge

En una visió general, les paraules, expressions i vocabulari utilitzats es podrien considerar com a formals i que es limiten a informar, sense adjectius o adverbis valoratius que puguin portar al sensacionalisme, tret d'algunes excepcions. Cal advertir que aquelles expressions que no apareguin destacades en negreta s'han considerat com que no contenen cap element sensacionalista.

Exemples:

“La millor manera de trencar la mala ratxa era rebre el cuer. A més, l'Osasuna ha exhibit totes les seves carències”.

“Per a l'Espanyol tot ha estat **bufar i fer ampolles**”.

“**S'enfonsa** encara més a la cua de la classificació”.

“Els blanquiblaus han tingut en tot moment controlat el partit”.

“Clos Gómez ha senyalat penal sobre Gerard Moreno. L'Osasuna s'ha quedat amb 10 perquè Oier ha vist la vermella, ja que l'àrbitre ha considerat que era l'autor del penal i no pas el porter”.

“El Nàstic pot sortir aquest vespre de la zona de descens si guanya a Saragossa i el Girona segueix **llençat** cap a l'ascens”.

“El líder a Italia, la Juvents, va superar l'Empoli per 2-0. A França, el Mònaco manté la primera plaça”.

“El Reus ha estat un **duríssim** oponent en la final d’aquest migdia, que s’ha decidit en l’últim sospir”.

“No n’hi havia per menys, les **llàgrimes** de Marín eren l’evidència que el Reus es quedava a les portes de la vuitena”

En el cas de “duríssim”, queda totalment justificat pel que ve a continuació, és a dir, que el partit no ha tingut un guanyador fins els instants finals i, per tant, ha estat molt competitiu; “Llàgrimes” és una paraula que podria generar certes emocions i sensacions, però només descriu el que el telespectador veu en les imatges; “Bufar i fer ampolles” adquireix el sentit de què ha estat una victòria molt fàcil. Per tant, més que sensacionalista, seria una expressió col·loquial; Per últim, el verb enfonsar-se podria ser l’únic signe sensacionalista en el llenguatge de l’informatiu de TV3. Dóna a entendre al telespectador que aquest equip ja no té opcions, que es rendeix i la seva situació no pot empitjorar.

Minutatge

La secció d’esports del Telenotícies de migdia de TV3 té una durada de 10 minuts i 51 segons. D’aquests, un minut i 15 segons són destinats al resum de l’Espanyol – Osasuna, que apareix en primer lloc. La prèvia del Atlètic de Madrid – Barça, partit de gran transcendència per a ambdós equips, ocupa dos minuts i 21 segons del total d’aquesta secció. La prèvia del Vila-real – Madrid té una durada de 33 segons. Després, tot el temps que resta es dedica a imatges d’altres partits d’Espanya, tant de primera com de segona divisió, o d’altres països. Un minut i 56 segons acapara la final de Copa del Rei d’hoquei patins. Finalment, la secció d’esports també compta amb un espai dedicat al tennis i al bàsquet.

Per tant, en quant al minutatge, no trobem cap indicatiu de sensacionalisme, ja que no hi ha cap peça o apartat que ocupi gran part d’aquesta secció de l’informatiu. Tots els equips i altres esports que no siguin el futbol hi tenen cabuda. Es prioritza el fet d’informar de tot el que sigui possible per sobre de forçar informació i/o rumors del que més audiència genera.

Tractament

En cadascun dels apartats o peces trobem dades significatives que acompanyen les imatges. Això fa que aquestes estiguin més justificades i no es puguin considerar com a sensacionalistes, com podria ser en el cas de la prèvia de l'Atlètic de Madrid – FC Barcelona, en què, amb el rètol en pantalla “duel de pistolers”, s'emeten imatges de Messi i Griezmann. En canvi, el presentador esmenta que són el segon i el tercer classificats de la pilota d'or i, per tant, els principals centres d'atenció d'aquest partit. A més, no és una peça dedicada únicament a aquests jugadors, cosa que l'hagués convertit en sensacionalista, sinó que també inclou una connexió en directe amb un enviat especial que informa de l'alineació per a aquest partit, amb imatges dels jugadors al terreny de joc.

El mateix succeeix amb la prèvia del Vila-real – Reial Madrid, on trobem imatges dels jugadors de l'equip blanc, com Cristiano Ronaldo, signant autògrafs. Aquestes, són utilitzades i queden justificades pel fet de donar dades d'aquest partit, com, per exemple, que l'equip local només havia perdut dues vegades al seu estadi fins aleshores.

En l'espai dedicat a l'hoquei patins trobem la que seria la imatge més sensacionalista de la secció d'esports. Veiem un jugador del Reus llagrimós saludant-se amb els del Barça. Sens dubte, transmet i desperta emocions i sentiments al telespectador, però no és una imatge que sigui repetida o que perduri en excés, ja que només la veiem durant 10 segons. Per tant, és una manera de buscar la part dramàtica sense un sensacionalisme excessiu, sense dramatitzar en excés, només el suficient per mostrar, no només la celebració dels guanyadors, sinó també la cara negativa dels que han perdut. A més, no ho veiem fins al final de la peça, és a dir, és el que menys destaquen. Abans, s'emeten imatges de la celebració dels que han guanyat, dels gols del partit i de les declaracions del jugador més destacat i de l'entrenador de l'equip derrotat.

Finalment, després d'oferir imatges del partit del Barça de bàsquet, veiem la jugada més curiosa del dia, que també és emesa en els altres informatius analitzats. En el cas de TV3, només és mostrada dues vegades, el presentador aporta dades com l'alçada del jugador perquè el telespectador, ajudat de les imatges, entengui per què es tracta d'una imatge curiosa, anecdòtica, i significa el tancament de la secció dels esports.

5.1.2 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TVE1

Llenguatge

En general, Televisió Espanyola s'apropa a l'estil poc o gens sensacionalista de TV3 en quant al llenguatge. Únicament al sumari i a l'inici de la secció d'esports trobem adjectius o substantius que podrien considerar-se com a sensacionalistes. Pel que fa la resta, s'utilitzen expressions formals que es limiten a informar del que ha succeït.

Exemples:

“I en els esports, doncs avui és **súper** diumenge a la lliga de futbol”.

“És la **bogeria** per aconseguir un autògraf d'un jugador del Reial Madrid”.

“Però aquest partit també té un component nostàlgic, pot ser el darrer enfrontament entre Atlètic de Madrid i Futbol Club Barcelona al Vicente Calderón”.

“Un dels més memorables per als ‘colchoneros’, aquell de la lliga del '93, quan van remuntar un 0-3 de Romario al descans, o deu anys després, amb aquell primer gol del ‘niño’ Torres als blaugrana...”.

“El Calderón també porta bons records al Barça, que va celebrar allà la lliga de 2015, la supercopa del '92 o golejades històriques...”

“Els de Sampaoli es col·loquen colíders de la lliga”.

Excepte en els dos primers casos, a la resta es pot apreciar que l'objectiu no és causar sensacions o emocions al telespectador, sinó informar-lo amb dades rellevants que manquen d'adjectius o adverbis valoratius que puguin portar al sensacionalisme.

Minutatge

La secció d'esports del Telenotícies del migdia de La 1 té una duració d'onze minuts i onze segons. La prèvia de l'Atlètic – Barça ocupa dos minuts i 27 segons. La prèvia del Vila-real – Madrid té una durada d'un minut. Les imatges del partit entre el Betis i el

Sevilla s'estenen fins als 30 segon. El resum de l'Espanyol – Osasuna té una duració de 36 segons i el de l'Eibar – Màlaga de 46 segons. Després, durant 18 segons veiem imatges d'un jugador del Deportivo demanant perdó a alguns dels seus aficionats. Cal destacar que, a partir d'aquest instant, la resta de temps de la secció es dedica a altres esports que no siguin futbol. Els darrers quatre minuts i 23 segons corresponen a la Fórmula 1, tenis, bàsquet, hoquei patins, triatló i skeleton.

L'objectiu d'aquesta secció del Telenotícies de La 1 és informar del màxim d'esports possibles en els quals hagin tingut presència esportistes espanyols, sense oblidar la importància del futbol. Però, fins i tot, en el cas del futbol, es pretén donar cabuda a la majoria dels equips espanyols. Per tant, es pot afirmar que, en quant al minutatge, TVE tampoc seria sensacionalista, o ho seria en un grau molt menor. Únicament, com veurem a continuació, podria considerar-se com a sensacionalista el fet que la prèvia de l'Atlètic – Barça sigui molt més extensa que els resums d'alguns partits de futbol.

Tractament

Es poden identificar tres peces o apartats que, pel seu tractament, tenen un cert grau de sensacionalisme.

D'una banda, les imatges en les quals apareixen jugadors del Reial Madrid signant autògrafs. Cal recordar que unes imatges semblants no s'han considerat sensacionalistes en el cas de TV3. La diferència està en per què s'han utilitzat, amb quin objectiu informatiu. En el cas de TV3, es van aprofitar per aportar dades de la prèvia del partit, però, en canvi, en el cas de TVE aquestes imatges no són utilitzades per parlar de la prèvia, sinó per descriure, únicament, allò que el telespectador pot veure, és a dir, una multitud de gent aclamant els jugadors del Madrid, sense cap interès informatiu, que manca de contingut. A més, tot seguit de les imatges on veiem jugadors del Madrid signant autògrafs, s'emeten unes altres d'aquests jugadors baixant de l'autobús per, ara sí, informar d'aspectes rellevants del partit, per la qual cosa es podria haver prescindit de les primeres.

D'altra banda, l'extensa prèvia de l'Atlètic – Barça. No només s'aporten dades rellevants d'aquest partit, com la posició que ocupen en la classificació o les alineacions, sinó que aquest apartat també compta amb un enfocament dramàtic, que, a partir d'imatges històriques, acompanyades de la veu en off o del presentador, amb un to també dramàtic, pretén causar sensacions i emocions al telespectador, com podem comprovar-ho amb un altre exemple: “Però aquest partit també té un component nostàlgic, pot ser el darrer enfrontament entre Atlètic de Madrid i Futbol Club Barcelona al Vicente Calderón”. Els precedents d'aquest partit no s'utilitzen a mode d'informació o de dades estadístiques, sinó per impactar i emocionar al telespectador, anunciant, alhora, que serà l'últim partit entre aquests dos equips que es jugui en aquest estadi de futbol.

Per últim, les imatges del porter del Deportivo demanant perdó als seus aficionats per la derrota són utilitzades en lloc de mostrar el resum del partit, que s'havia jugat el dia anterior. Per tant, la tria d'aquestes imatges en detriment de les altres fa aquesta peça es pugui considerar com a sensacionalista. L'espectacularització dels fets s'imposa a la informació. Es prefereix mostrar el descontent de l'afició, fins al punt que un dels jugadors els hi demana perdó, abans que emetre imatges que permetin al telespectador entendre per què aquesta afició està indignada, esmentant el resultat i mitjançant imatges del partit.

Tret d'aquests casos, que en un major o menor grau tenen un component sensacionalista, la resta de peces i apartats són formals, rellevants, informatius i actuals.

5.1.3 Deportes Cuatro

Llenguatge

Contràriament al que es podia apreciar amb TV3 i La 1, en el cas de Deportes Cuatro la majoria d'expressions són col·loquials i això, alhora, porta a què hi hagi un major grau de sensacionalisme, en quant al llenguatge. És difícil trobar-ne alguna sense substantius,

adjectius o adverbis valoratius, exagerats, que no busquin altre cosa que causar sensacions i emocions al telespectador. En alguns exemples, entre parèntesi, apareix la cita textual, sense ser traduïda perquè no perdi el sentit estricte.

Exemples:

“**Crema** la lliga” (“**Arde** la liga”).

“El Sampaolisme s’ha **deslligat** de manera **fulminant**” (“... se ha **desatado**...”).

“És **imparable** ja l’afecte i l’amor, la **devoció** que tenen els sevillistes pel seu tècnic”.

“Sampaolisme i **polèmica**”.

“**Bogeria** al voltant de l’autobús, s’obre la porta, la policia tracta d’organitzar-ho tot...”.

“Hi ha **polèmica**, eh, vaja que hi ha un gol del Sevilla que no va haver de pujar al marcador”.

“Un crit **punyent**, un equip unit, un rival **per terra** i les **ferides de guerra**” (“Un grito **desgarrador... por los suelos y las heridas de guerra**”).

“Sembla que la decisió és imminent. Es farà pública en les pròximes hores. Serà destituït Garitano com entrenador del Deportivo de la Coruña”.

Minutatge

Deportes Cuatro té una duració de 44 minuts i 45 segons. D’aquests, un total de 15 minuts i 22 segons corresponen a la prèvia de l’Atlètic – Barça, és a dir, una tercera part de la totalitat del programa és dedicada a dos equips, a un únic partit. La prèvia del Vila-real – Reial Madrid ocupa 6 minuts i 36 segons. Les imatges del partit entre el Betis i el Sevilla, que es va disputar el dia anterior, s’estenen fins als 8 minuts i 20 segons. Per tant, dues terceres parts del programa es destinen a parlar de tres partits de futbol. La resta de partits de la lliga espanyola o d’altres estrangeres ocupen 5 minuts i 16 segons. Únicament els darrers 4 minuts i 11 segons del programa es destinen a informar de la resta d’esports i només ho fan de bàsquet, tennis i Fórmula 1. De fet,

abans de finalitzar l'informatiu d'esports, fan un repàs del més important de la prèvia de l'Atlètic – Barça, com les alineacions del partit i quant queda perquè comenci.

Com veurem a continuació, mitjançant el tractament, quedarà de manifest que no hi ha suficients imatges que justifiquin l'extensa duració de la prèvia de l'Atlètic – Barça, per la qual cosa s'han utilitzat altres recursos que condueixen a l'espectacularització dels fets i al sensacionalisme. Per tant, implícita i indirectament, el minutatge indica i serveix com a mostra del que serà el tractament de la majoria de peces i apartats del programa, amb un alt contingut sensacionalista. A més, la decisió de prioritzar l'emissió d'algunes imatges abans que unes altres, per tal de captar l'atenció i causar emocions al telespectador, també és una mostra de sensacionalisme en quant al minutatge. Abans d'oferir les imatges del resum del Betis – Sevilla i de l'Espanyol – Osasuna, en el primer cas es mostra l'eufòrica celebració dels seus aficionats, i en el segon cas una imatge impactant en la qual s'aprecia un dels jugadors commocionat.

Tractament

Algunes de les imatges, el to de veu del presentador o de la veu en off, l'opinió poc fonamentada o, fins i tot, alguns muntatges fan que, en línies generals, s'hagi de considerar el programa de Deportes Cuatro, des del punt de vista del seu tractament, com a sensacionalista, tot i que també hi ha peces i apartats merament informatius.

En el cas de la prèvia de l'Atlètic – Barça, hi ha tres peces on el tractament que se'n fa porta, d'una manera o altra, al sensacionalisme. En primer lloc, les imatges històriques d'aquest partit en homenatge al Vicente Calderón. Podrien estar justificades si es tractés del darrer partit que es disputa en aquest estadi i es fes un recordatori del més destacat en general i no només d'un rival, però encara resten més jornades de lliga. A més, aquest homenatge no s'ha fet amb tots els equips. Per tant, tot i que sigui un partit especial i transcendent, és un recurs per allargar la prèvia d'aquest partit, amb la intenció de provocar emocions al telespectador, nostàlgia, sensacions, etc.

Una altra peça que, independentment de si resulta molt o poc rellevant, conté un cert grau de sensacionalisme és la comparació que se'n fa entre els jugadors d'atac del Barça

i els de l'Atlètic de Madrid. En aquest cas, és la veu en off, i no les imatges, qui pretén impactar o causar sensacions al telespectador, mitjançant la seva interpretació i posant-se en la ment dels jugadors com si fos coneixedora del que en pensen: “La GTG (Griezmann, Torres i Gameiro) li té ganes al Barcelona”.

Un darrer cas de la prèvia d'aquest partit que és tractat de manera sensacionalista és una connexió en directe amb un enviat especial que està envoltat d'aficionats de l'Atlètic. Tot i poder triar entre persones de totes les edats, únicament es dona veu a dos nens menors d'edat. A més, les seves respostes, l'enviat les utilitza per generalitzar i parlar en nom de tota l'afició de l'Atlètic de Madrid: “Algun dubte entre els aficionats, però, per descomptat, el que tenen clar els aficionats és que han d'estar molt inspirats perquè reben al Barça...”.

Pel que fa la prèvia del Vila-real – Reial Madrid, també hi ha dues peces que poden considerar-se com a sensacionalistes. En primer lloc, un espequejament en el qual s'informa que l'11 titular que va guanyar la Champions a Milà tornarà a jugar per primer cop contra el Vila-real. Si bé consta d'una part informativa, també apel·la a la nostàlgia, a l'emoció, a les sensacions.

D'altra banda, unes declaracions a la roda de premsa de l'entrenador del Madrid són utilitzades per la veu en off per contradir-les. Es tracta d'un fals diàleg que tracta de deixar en evidència a l'entrenador i també al porter del qual parla: “Jo confio en Keylor i...”. Veu en off: “I per això passa de si els seus números no són el que eren, de què si encaixa un gol cada 78 minuts, de què si l'han ficat a aquestes altures només cinc gols menys que en tot l'any passat...”. Aquesta peça tracta de transmetre-li al telespectador que tot i que l'entrenador defensa el seu porter, no és la decisió correcta, donats els seus números estadístics negatius. Per tant, l'objectiu és despertar una sèrie de sensacions en el telespectador, influenciar-lo, orientar-lo en la seva opinió.

En el cas de l'apartat dedicat al Betis – Sevilla, abans d'emetre les imatges del resum del partit, es mostra l'entusiasme de l'afició, després de la victòria, a la tornada del Sevilla en l'autobús. Les tres primeres peces corresponen a imatges dels jugadors i de l'entrenador aclamats pels aficionats que, en alguns casos, sobrepassen aquest entusiasme i passió. Per tant, es dona prioritat a la celebració, amb imatges impactants

d'alguns seguidors que es tiren a sobre dels jugadors, abraçant-los com si haguessin conquerit quelcom rellevant. Després, es mostren les imatges del partit. A més, en una d'aquestes imatges, que en si són sensacionalistes, però ho són encara més per la repetició i per l'espai que s'hi dedica, el presentador diu el que un dels jugadors podria estar pensant: "Hi ha jugadors com Jovetic, recentment arribat, que està dient, però això és el que teniu aquí sempre? Això és una meravella!".

Un darrer cas de sensacionalisme el trobem en l'apartat destinat a l'Espanyol – Osasuna. A l'igual que anteriorment, per tal de captar l'atenció del telespectador, s'opta primer per imatges impactants, que causen sensacions i emocions, com és l'ensurt d'un jugador de l'Osasuna, que va quedar commocionat. Després, s'emeten les imatges del resum d'aquest partit.

5.1.4 La Sexta Deportes

Llenguatge

En la mateixa línia que Deportes Cuatro, La Sexta Deportes, pel que fa el llenguatge, es caracteritza per expressions sensacionalistes, tot i que també n'hi ha d'estrictament informatives. Però, en la seva majoria, predominen adjectius, substantius i adverbis exagerats, i, fins i tot, tòpics, que pretenen captar l'atenció del telespectador i causar-li sensacions i emocions.

Exemples:

"La BBC al **rescat**".

"Literalment es van **menjar** fins a l'entrenador".

"Un dels partits més **apassionants** de la temporada...".

"I a més, una bona notícia per als de Simeone perquè el fons sud, el Front Atleti ha desconvocat, ha ajornat aquesta vaga d'animació que tenien prevista per avui, segons ells, a petició de la primera plantilla ...".

“Serà el darrer que visqui el Vicente Calderón i amb la lluita per la lliga, el més **calent** que mai...”.

“La BBC és l’antídot de Zidane davant l’**assetjament** de Sevilla i Barcelona”. (“... **acoso...**”).

“Zidane no dóna pistes, però tot apunta a què avui tornarà a l’onze la BBC...”.

"Van **embogir**. La millor part, segons es miri, se la va emportar Sampaoli".

"L'àrbitre no va apreciar la posició avançada de N'Zonzi i els de Sampaoli culminaven així la remuntada ...".

"**Desfeta** del Depor a Leganés, quarta derrota consecutiva ...". (“**Debacle...**”).

"I va poder ser algun més si Caicedo hagués anotat aquest penal en què Oier va ser expulsat".

Minutatge

L’informatiu d’esports de La Sexta té una durada de 13 minuts i 8 segons. D’aquests, 3 minuts i 28 segons són destinats a la prèvia de l’Atlètic – Barça. La prèvia del Vila-real – Reial Madrid ocupa 2 minuts i 36 segons. L’apartat dedicat al Betis – Sevilla té una duració de 2 minuts i 51 segons i la resta de partits abasten un minut i 57 segons. Únicament els darrers 24 segons del programa corresponen a un esport que no sigui al futbol, concretament a la Fórmula 1.

En aquest cas, tenint en compte la brevetat de l’informatiu d’esports de La Sexta, el fet que s’hagi destinat pràcticament tot el temps al futbol i no a altres esports el fa sensacionalista, ja que, com veurem a continuació amb el tractament, es podrien haver prescindit d’algunes peces i algunes imatges per tal de donar cabuda a altres informacions pertanyents a altres esports. A més, un altre aspecte sensacionalista del minutatge correspon a l’ordre en què apareixen algunes peces. Concretament, es prioritza mostrar les imatges de l’afició del Sevilla eufòrica per la victòria i les de

l'afició del Deportivo indignada per la derrota abans que els propis resums d'aquests dos partits.

Tractament

La Sexta Deportes, per tal d'allargar l'apartat dedicat al futbol, que ocupa pràcticament la totalitat de l'informatiu, fa servir recursos que l'aproximen al sensacionalisme, tot i que també n'hi ha peces estrictament informatives. En la prèvia de l'Atlètic de Madrid – FC Barcelona, una de les peces mostra imatges en les quals s'aprecien entrades dures, baralles, agressions i jugades polèmiques, que poden arribar a incitar a la violència i que causen, amb total seguretat, sensacions i emocions al telespectador. Sense cap mena de justificació i sense tenir motius per fer-ho, La Sexta tracta d'alterar l'estat d'ànim dels telespectadors amb l'objectiu que sigui un partit d'alta tensió, com pot comprovar-se mitjançant la veu en off: “Amb els que sempre prometen emoció, on es juguen més que tres punts... partits d'alta tensió... Serà el darrer que visqui el Vicente Calderón i amb la lluita per la lliga, el més calent que mai...”.

En el cas de la prèvia del Vila-real – Reial Madrid, es destinen dues peces a informar del retorn d'un jugador madridista. Es mostren imatges seves arribant a la ciutat de Vila-real, també del moment en què es va lesionar i jugant i marcant abans de lesionar-se. També emeten declaracions dirigides a aquest jugador i s'aporten dades reiteradament d'aquest fet. Per tant, amb una sola peça hagués estat suficient a l'hora d'abordar-ho, però es fa un enfocament i se li dóna una transcendència i una importància exagerades, abusives, com si es tractés d'alguna cosa esplèndida, buscant la nostàlgia i alhora l'alegria dels telespectadors, amb l'objectiu de pujar els ànims i la moral d'aquells aficionats del Madrid. D'altra banda, mostren imatges de la llarga cua que hi havia per aconseguir autògrafs dels jugadors, sense aportar cap dada rellevant i, per tant, és una altra peça que manca de contingut i de rellevància.

A l'igual que succeïa a Deportes Cuatro, La Sexta Deportes també prioritza i tracta l'eufòria, la bogeria i la passió, exagerada en alguns casos, dels aficionats del Sevilla per la victòria contra el Betis abans que el resum del partit. Concretament, són dues

peces les que s’hi destinen a les imatges en què s’aprecien crits, eufòria, com la gent persegueix als jugadors i entrenador, intentant abraçar-los i, fins i tot, es poden veure bengales. Són imatges sensacionalistes que manquen, una altra vegada, de contingut i d’informació.

Una darrera mostra de sensacionalisme correspon al tractament que se’n fa del partit entre el Leganés i el Deportivo, però, sobretot de les conseqüència que podria tenir. De les dues peces que s’hi dediquen, la primera informa del resultat d’una forma dramàtica: “Gaizka Garitano pot tenir les hores comptades a la banqueta blanquiblava... Desastre del Depor a Leganés, quarta derrota consecutiva...”. A més, abans d’emetre les imatges del partit, es mostra la indignació de l’afició, destacant alguns dels crits contra el seu entrenador (“Gaizka, vés-te’n ja!”). El que es transmet al telespectador és una sensació de caos, de desesperació i, fins i tot, de violència.

5.1.5 Taula comparativa

Exemples més sensacionalistes	Secció esports TN TV3	Secció esports TN TVE1	Deportes Cuatro	La Sexta Deportes
Llenguatge	Enfonsar-se Duríssim	Súper Bogeria	Fulminant Deslligat Punyent Devoció Imparable	Apassionants Assetjament Calent Embogir Desfeta

Minutatge	No n'hi ha cap mostra evident de sensacionalisme	No n'hi ha cap mostra evident de sensacionalisme	1/3 part de l'informatiu d'esports correspon a la prèvia de l'Atlètic – Barça. 2/3 parts de l'informatiu d'esports corresponen a imatges de l'Atlètic – Barça, Vila-real – Madrid i Betis – Sevilla. Priorització d'imatges impactants abans que mostrar els resums dels partits.	Únicament els darrers 24 segons de l'informatiu corresponen a un esport que no sigui al futbol. Priorització d'imatges impactants abans que mostrar els resums dels partits.
Tractament	Imatges dels jugadors del Madrid signant autògrafs. Imatges d'un jugador del Reus llagrimós.	Imatges dels jugadors del Madrid signant autògrafs. Imatges del porter del Deportivo demanant perdó als aficionats en lloc de mostrar imatges del partit.	Connexió en directe on l'enviat especial dóna veu a dos nens menors d'edat. Imatges de l'exaltada celebració dels aficionats del Sevilla. Imatges que mostren el jugador	Imatges corresponents a la prèvia de l'Atlètic – Barça en les quals s'aprecien entrades dures, baralles, agressions i jugades polèmiques. Imatges de

			de l'Osasuna commocionat.	l'exaltada celebració dels aficionats del Sevilla. Imatges de l'afició del Deportivo indignada, cridant contra els jugadors i l'entrenador.
--	--	--	------------------------------	---

5.2 Programes d'anàlisi del 26 de febrer: Gol a Gol, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones

5.2.1 Gol a Gol

Llenguatge

En quant a les expressions, substantius, adjectius i adverbis utilitzats en aquest programa d'anàlisi, cal destacar que no són tan formals, limitant-se a la informació, com en el cas del Telenotícies de TV3. No es pot considerar que sigui sensacionalista en el seu conjunt pel que fa el llenguatge, però sí que se'n troben mostres que responen tant a la rigorositat i formalitat com també a l'espectacularització i al sensacionalisme, com es podrà veure a continuació, sobretot, a partir de la paraula "polèmica".

Exemples:

"El Barça s'ha quedat a les portes de recuperar el liderat i gràcies a una actuació **molt polèmica** de l'àrbitre del Vila-real – Reial Madrid".

“El Madrid ha aconseguit remuntar un 2-0 en contra amb accions, com veurem de seguida, **polèmiques...**”.

“...jornada **apassionant** que ens ha deixat aquestes imatges”.

“Un Barça que ha tingut el control del partit en el primer quart d’hora...”.

“Han estat els millors minuts de l’Atlètic de Madrid en el partit, diguéssim del minut 15 de la primera part fins al minut 35 aproximadament...”.

“Hem vist la targeta a Gabi i atenció a aquesta acció perquè aquí s’ha lesionat Mathieu, que s’ha vist obligat a abandonar el terreny de joc”.

“Concretament, Mathieu té un esquinç al lligament lateral extern del turmell esquerra. Per tant, descartat per als propers partits, evidentment, els d’aquesta propera setmana contra l’Sporting de Gijón i contra el Celta de Vigo”.

“En fi, és el tuit que ha fet Gerard Piqué després de veure el partit d’avui al camp de la Ceràmica i que de seguida també veure i analitzarem amb tota la **polèmica** que ha portat”.

“Luis Enrique ha destacat el mal estat de la gespa, s’ha queixat de què estava molt seca i que no circulava la pilota com a ell li hagués agradat”.

“Molt bé, doncs farem una pausa, però no marxeu perquè a la tornada hem de veure l’**escàndol** del camp de la Ceràmica...”.

“...però al final el Madrid ha remuntat gràcies a aquesta decisió **polèmica** que de seguida, tornant de la pausa, analitzem tots plegats”.

“Jugada clau d’aquesta primera meitat perquè és una gran ocasió de Benzema que treu Asenjo, amb una mà **miraculosa**”.

“Recordem que Asenjo és el porter menys golejat de primera divisió, però en aquesta jugada Asenjo s’ha fet mal i, de fet, no ha pogut continuar”.

Minutatge

Gol a Gol té una durada de 58 minuts i 36 segons. D'aquests, 12 minuts i 13 segons corresponen al resum de l'Atlètic de Madrid – FC Barcelona. Un total de 4 minuts i 17 segons són destinats a l'estat d'ànim de Messi i 40 segons al tuit de Piqué. Dos aspectes d'aquest partit que són considerats rellevants a l'hora d'analitzar-los ocupen 3 minuts i 59 segons. El canvi tàctic de Luis Enrique abasta 3 minuts i 25 segons. Per tant, tenint en compte totes les peces d'anàlisi, però també alguns espais destinats a l'opinió, l'apartat del Barça s'estén fins els 28 minuts i 6 segons, és a dir, ocupa pràcticament la meitat del programa. El resum del Vila-real – Reial Madrid té una duració de 12 minuts i 12 segons. A una de les jugades polèmiques d'aquest partit se li dediquen 3 minuts i 10 segons, tenint en compte les imatges, les valoracions dels analistes i les declaracions de l'entrenador del Madrid sobre aquesta jugada. De manera que l'apartat referent al Madrid ocupa poc més d'un quart de la totalitat del programa. El resum de l'Espanyol – Osasuna s'allarga fins els 6 minuts i 7 segons. El darrer minut i 20 segons és destinat a imatges del Carnaval a l'estadi de l'Espanyol, la celebració d'un jugador en un dels gols, el llançament de penal errat i la importància d'un dels jugadors.

Tot i la gran part del programa que es dedica a l'anàlisi del Barça, únicament dues peces o apartats, com es veurà a continuació amb el tractament, es podrien considerar sensacionalistes o almenys de poc interès informatiu. Sense entrar a valorar quant de temps es destina a cada equip o partit, cal destacar que només 3 minuts i 25 segons, dels 58 minuts i 36 segons, corresponen a jugades polèmiques. En el cas de l'Espanyol, també hi ha dues peces susceptibles de ser considerades de sensacionalistes. Tot i així, és un programa dedicat, pràcticament en la seva totalitat, a l'anàlisi. Així, es podrà observar com, tot i que al llarg dels resums les jugades polèmiques són comentades, no n'hi ha cap apartat que les analitzi en detall, només en un dels casos i de forma molt breu, cosa que sí succeeix en d'altres programes, com podrà comprovar-se més endavant. Això fa d'aquest un programa seriós i amb molt poc contingut sensacionalista.

Tractament

Com s'ha dit, durant el resum de l'Atlètic – Barça, els analistes comenten totes les jugades, entre elles les polèmiques. Tot i així, només en destaquen dues. Amb un to respectuós i previngut, donen la seva opinió: “Una acció polèmica, podríem dir perquè l'àrbitre, Mateu Lahoz, ha anul·lat aquest gol a Luis Suárez. Sembla que el davanter, no sembla, és clar que el davanter pica la mà, el braç, d'Oblak...”. “És molt difícil de veure, però, per a mi, hi ha falta clara de Godin a Busquets en el salt”. Com es pot observar, independentment que es doni la raó o no a l'àrbitre, ho fan amb un estil moderat, prudent, no fan un escàndol.

Una de les imatges que s'emet al llarg del resum correspon a una picabaralla entre un jugador de l'Atlètic i un del Barça: “Aquesta acció entre Neymar que... l'han estat buscant bastant els jugadors de l'Atlètic de Madrid”. Com que no es tracta d'una acció rellevant, transcendent, sinó que es soluciona ràpidament, sense tenir repercussions o conseqüències, no la repeteixen ni li donen més importància. És a dir, no destaquen la picabaralla perquè no sobrepassa els límits, no s'aprecia violència.

En la mateixa línia, tot i que el resum inclou imatges de faltes dels jugadors de l'Atlètic sobre els del Barça, els analistes no consideren que mostrin la realitat d'aquest partit, ni que hagin de comentar-se en accés perquè no han determinat el resultat final, no representen un dels factors claus que hagin marcat el partit: “No ha estat un partit brut, com altres Atlètic – Barça”. “Hem vist la targeta a Gabi i atenció a aquesta acció perquè aquí s'ha lesionat Mathieu...”.

Una de les peces que podria considerar-se com a sensacionalista és la dedicada a analitzar l'estat d'ànim de Messi. L'objectiu és transmetre al telespectador que el jugador del Barça ha recuperat l'autoestima i, per tant, causar-li emocions i sensacions. S'emeten imatges de Messi no celebrant un gol decisiu la setmana anterior i, en canvi, celebrant efusivament els dos gols del seu equip en aquest partit contra l'Atlètic. L'enfocament i les imatges d'aquesta peça és el que la converteixen en sensacionalista. En el cas de Neymar, es mostren diverses accions en les quals ha participat al llarg del partit. És a dir, s'analitza en detall com ha jugat. Però en el cas de Messi, es mostra com celebra els gols i, per tant, no es tracta d'un anàlisi del jugador.

La peça, breu, dedicada al tuit de Gerard Piqué, queixant-se de l'arbitratge favorable al Madrid, també conté un cert grau de sensacionalisme. Tot i que no li donen gaire importància i no valoren si té raó o no sobre allò que ha dit, el simple fet de mostrar-ho ja causa emocions i sensacions al telespectador i pot influir-lo en l'opinió que es genera.

Durant el resum del Vila-real – Madrid, també comenten els analistes totes les jugades que se li ofereixen al telespectador, entre elles les polèmiques, tot i que només en destaquen o consideren dues. Un altre cop, es genera un debat en el qual cadascú dona la seva opinió, però sempre argumentant i amb un to respectuós i previngut: “És veritat que la posició de la mà és molt antinatural, aquí a dalt, però és que d'això no ho diu el reglament”. “Aquí, potser a la jugada inicial, on recupera el Madrid, hi ha falta sobre Samu Castillejo, no ha xiulat res, de Isco...”.

L'única jugada polèmica que és mostrada en detall, en una peça independent, tot i que per la seva brevetat no es pot considerar com una secció, és la primera de les dues que ha estat comentada al llarg del resum del Vila-real – Madrid. Els analistes tornen a donar la seva opinió moderadament, però pel fet d'aturar-se a analitzar aquesta jugada ja estan influent en l'opinió i el pensament del telespectador i, per tant, es pot apreciar un cert grau d'espectacularització i sensacionalisme.

En el resum del partit de l'Espanyol – Osasuna també és comentada una jugada polèmica, tot i que els analistes es limiten a descriure allò que el propi telespectador pot apreciar: “... Gerard Moreno, que se'n va directe cap a porteria amb un gran moviment i rep una doble falta, primer una empenyeta d'Oier, que és la que acaba assenyalant primer l'àrbitre, que està intentant agafar-lo i després sí que Sirigu el fa caure...”.

Dues peces que manquen d'interès informatiu són la que mostra imatges de com ha estat el Carnaval a l'estadi de l'Espanyol i la que mostra en detall la celebració d'un dels gols per part d'un jugador. En el segon cas, el sensacionalisme és evident, ja que són imatges morboses que pretenen despertar una curiositat en el telespectador. Es pot apreciar el jugador de l'Espanyol fent un cor amb les mans i, després, demanant perdó. El desconeixement del significat d'aquests gestos és el que li genera al telespectador una curiositat, es pretén impactar-lo, sorprendre'l i, per tant, fa d'aquesta una peça caracteritzada per l'espectacularització i el sensacionalisme.

5.2.2 Estudio Estadio

Llenguatge

Contràriament al que succeïa a la secció d'esports del Telenotícies de La 1, en el programa Estudio Estadio poden trobar-se més expressions, substantius, adjectius i adverbis sensacionalistes, sobretot per la quantitat i no pel grau de sensacionalisme, que no pas de rigorosos, formals, seriosos i informatius, tot i que també n'hi ha d'excepcions.

Exemples:

"Ara, si penseu que tots els jugadors del Reial Madrid són **uns mentiders i uns falsos**".

"Això de Gerard Piqué és la millor senyal que el Barça està **tocat**, no sé si **enfonsat**, però està **tocat**".

"Bé, doncs queda aquest **cacau** que ha deixat anar Escribá ... Jo crec que és **inaudit** al món" ("... **zambombazo**...").

"Demanaven aquí una mà els jugadors del Reial Madrid".

"... la **tremenda** lesió d'Asenjo"

"Sembla que es confirma la lesió de Sergio Asenjo. Bé doncs notícia **tremenda i lamentable**".

"Aquesta és la jugada en què l'àrbitre, Gil Manzano, indica penal de Bruno...".

"Ve d'un rebuig i amb la nova normativa, rebot i rebuig no és penal".

"Quin **embolic** que tenim" ("Vaya **lío**...").

"Anem amb **la més polèmica** del dia ...".

Minutatge

Estudio Estadio té una durada d'una hora, 53 minuts i 48 segons. D'aquests, un minut i 15 segons a destinen a emetre les imatges dels gols de l'Atlètic – Barça, tot i que, al final del programa, ofereixen un resum ampli. Cal destacar que abans de mostrar el resum del Vila-real – Madrid, que s'estén fins els 12 minuts i 14 segons, es prioritzen dues peces, com són el tuit de Piqué i les declaracions de l'entrenador del Vila-real, que generen polèmica (Piqué es queixa públicament de l'arbitratge i l'entrenador del Vila-real revela que el Madrid ha donat uns obsequis als àrbitres després del partit) i, per tant, en aquest cas es prima el sensacionalisme per sobre de l'anàlisi pròpiament dit i la informació.

D'altra banda, abans de mostrar cap altre resum, s'opta per les jugades polèmiques de l'Atlètic – Barça i del Vila-real – Madrid, amb una duració de 19 minuts i 12 segons. Seguidament, s'emeten els resums de l'Athletic – Granada i de l'Espanyol – Osasuna, que s'estenen fins els 3 minuts i 29 segons i els 3 minuts i 41 segons respectivament.

Un tercer cas de sensacionalisme en quant a minutatge pot identificar-se amb la priorització d'una secció corresponent a imatges curioses, a més de dues peces, com la celebració del primer gol del Barça, considerada per algun analista com a provocativa i, per tant, es convertirà en sensacionalista en l'anàlisi del seu tractament, i l'entrada dels jugadors del Barça a l'autobús després del partit, abans que l'emissió del resum ampli de l'Atlètic – Barça, que té una durada d'onze minuts i 58 segons.

També s'emeten imatges del resum de l'Sporting – Celta, amb una duració de 3 minuts i 15 segons. Posteriorment, també s'hi dedica un espai, concretament 4 minuts i 6 segons, a les jugades polèmiques d'aquests altres partits analitzats.

Per tant, tenint en compte la priorització i l'ordre en què apareixen determinades peces, com s'ha fet referència anteriorment, i l'extensa durada del primer apartat de jugades polèmiques el programa, en quant a minutatge, es converteix en sensacionalista. Però també cal destacar que s'analitzen i es dona cabuda a tots els partits que es van disputar aquell dia, i no només als del Barça i el Madrid. És a dir, el minutatge d'aquest programa respon a criteris que en part són sensacionalistes i en part no ho són, tot i que

segurament hi predominen més els primers amb l'objectiu de captar l'atenció del telespectador. Es prefereix parlar primer de les jugades polèmiques que no pas d'altres partits.

Tractament

Una de les peces en la qual es mostra la celebració de la victòria contra l'Atlètic per part dels jugadors del Barça, a través de les xarxes socials, és aprofitada pel presentador per intensificar la polèmica. Sembla com si volgués recordar-li al telespectador la polèmica generada per Piqué amb la intenció de transmetre ràbia, odi i/o rebuig cap al jugador i, per tant, la manera com enfoca aquesta peça el presentador la converteix en sensacionalista: "Tot molt més suau que el que ha fet Piqué. Si podem recuperar una altra vegada el tuit de Gerard Piqué...". Després de veure imatges dels jugadors celebrant la victòria, el presentador desvia així la peça, que manca de sensacionalisme, i s'encarrega de convertir-la com a tal.

El programa Estudio Estadio, aprofitant que aquella nit tenia lloc la gala dels Óscar, elabora tres muntatges, tres vídeos, un del Barça, un del Madrid i un de l'Atlètic, en els quals es combinen imatges i veu d'una pel·lícula amb imatges i veu dels jugadors i entrenadors d'aquests equips. L'objectiu no és un altre que captar l'atenció del telespectador, entretenir-lo amb humor i, per tant, són peces sensacionalistes, ja que no tenen cap fi informatiu o d'anàlisi. A més, en algun d'aquests tres muntatges s'enganya al telespectador o, almenys, no se li aporta cap certesa ni cap realitat, sinó que se li dona una informació fictícia i imaginària o, com a mínim, exagerada i forçosa. En el cas del muntatge que es fa amb el Madrid (amb la pel·lícula de La La Land), se li dona a entendre al telespectador que l'entrenador acomiada al porter titular, però que després es reconcilien. D'una banda, l'entrenador no ha expressat públicament que tingui cap conflicte amb el porter, és més, és la premsa qui l'ha criticat i, per tant, es juga amb una falsa realitat.

Pel que fa el tractament de les jugades polèmiques, les mostren en repetides ocasions, en alguns casos excessivament (una d'aquestes jugades és repetida fins a 49 vegades i, tot i

així, no extreuen cap conclusió). A l'igual que succeirà en el cas de El Chiringuito de Jugones, el presentador pretén dir-li al telespectador què ha de pensar sobre aquestes jugades, però en el cas de Estudio Estadio, només si es tracta d'una opinió molt majoritària, si no se li deixa al telespectador que jutgi per ell mateix o el presentador, que no dóna la seva opinió ni defensa la de cap analista, confia en la de l'ex àrbitre que col·labora amb aquest programa. Tot i això, pel simple fet de dedicar un espai a les jugades polèmiques ja es tracta d'una peça altament sensacionalista, que busca el morbo, resoldre accions que han generat misteri i irritar per bé o per malament al telespectador.

L'apartat dedicat a les imatges curioses és, com veurem, sensacionalista, però, a més, manca d'interès, és a dir, són imatges que, exceptuant la primera, no transmeten res de nou al telespectador, no aporten cap aspecte sorprenent o rellevant. En primer lloc, es mostren els jugadors del Barça, abans d'iniciar-se el partit, amb una samarreta de recolzament a Aleix Vidal. Si bé no representa cap tipus d'anàlisi i podria haver-se inclòs aquesta imatge dins del resum del partit, el presentador planteja al telespectador per què han trigat tant de temps en posar-se aquesta samarreta, havent-se lesionat aquest jugador 15 dies abans i, per tant, desperta la curiositat i l'interès del telespectador en aquest cas. Però, en canvi, es mostren imatges de l'entrenador de l'Atlètic de Madrid donant ordres als seus jugadors amb gestos i senyals. El presentador destaca que són explicacions "casi mímiques". Després, pot veure's el segon entrenador del Barça donant-li indicacions a un jugador mitjançant una tauleta i el presentador planteja què li pot estar dient. En qualsevol cas, aquestes dues últimes imatges estan desproveïdes d'interès, tracten de captar l'atenció del lector sense aportar-li cap dada, cap imatge ni cap aspecte nou, interessant o rellevant, apel·lant només a la curiositat i el misteri. Són imatges i accions que es veuen repetidament al llarg de qualsevol partit i, per tant, no poden considerar-se imatges anecdòtiques. Es tracta d'un espai sensacionalista forçat, premeditat, buscat.

La celebració del primer gol del Barça és analitzada dues vegades, a petició d'un dels analistes, que la considera de provocativa. Tot i que la resta d'analistes i el presentador consideren obertament que no ho és, sinó que es tracta d'una celebració normal, eufòrica, se li planteja el dubte al telespectador. És a dir, en alguns casos pot despertar

la ira, l'odi i, fins i tot la violència (verbal) cap a algun d'aquests jugadors. El fet de què algú qüestionï la legitimitat d'aquesta celebració (l'analista arriba a denunciar que una celebració com aquesta és provocativa i incita a la violència) i que es mostri tantes vegades repetides la celebració converteix aquesta peça en sensacionalista, podent influir i canviar l'opinió d'alguns dels telespectadors.

Finalment, en lloc de mostrar les imatges del resum del Betis – Sevilla, partit que s'havia disputat el dia anterior, s'opta per d'altres imatges d'impacte, que desperten emocions i sentiments al telespectador. Es mostren imatges i el so ambient de l'himne, abans de què s'iniciés aquest partit, i de l'àrbitre ordenant a l'entrenador del Sevilla canviar-se la dessuadora perquè no es confongués amb els seus jugadors. Només pel fet de mostrar aquestes imatges i no les del partit ja poden considerar-se com a sensacionalistes, ja que no s'utilitzen com a complement, sinó com a substitució. L'objectiu, un altre cop, és captar l'atenció del telespectador, que s'emocioni en el primer cas, i es sorprengui en el segon.

5.2.3 El Chiringuito de Jugones

Llenguatge

En aquest programa, com es veurà, s'utilitzen expressions, substantius, adjectius i adverbis que busquen l'exageració, impactar al telespectador, crear morbo i, en definitiva, que es caracteritzen per l'espectacularització i el sensacionalisme, tot i que també poden trobar-se de formals i estrictament informatives o descriptives sense qualificatius.

Exemples:

"Vaja partit. El Madrid té això, l'**orgull**, la **casta**, va en l'ADN, el Madrid és capaç de remuntar, el Madrid creu en la victòria fins al final i s'ha demostrat avui, però en les xarxes socials hi ha un **escàndol** absolut, fins i tot amb Piqué com a protagonista denunciant l'actuació arbitral. Segons molts, el Madrid ha estat beneficiat avui. Segons

altres, no és veritat i alguns consideren que el Vila-real ha estat el gran beneficiat, amb la qual cosa serà una nit **especialment intensa**, amb la **polèmica** com a gran protagonista ... ”.

“... resum **calentet**, que ensenyarem...”.

“**Terrible**”.

“Molt que analitzar amb **polèmica** arbitral, **molta polèmica** arbitral...”.

“Una possible mà que reclamava el Reial Madrid, de Víctor Ruiz...”.

“... el Reial Madrid no viatjarà a Madrid aquesta nit. El seu avió no ha pogut sortir de l'aeroport de Castelló per la boira...”.

“Pendants d'aquestes imatges de l'aeroport, els jugadors del Madrid esperant. Les tenim, en un minut estem en directe a Vila-real...”.

“**Atracament, patacada** al cap” (“**Atraco, porrazo** en la cabeza...”).

“Quin **robatori** al Madrid. De moment a qui li han **robat** és al Madrid”.

“**Demolidor** Escribà”.

“Crec que no és bo que l'entrenador del Madrid hagi d'**humiliar-se** públicament d'aquesta manera”.

“... i mala sort per a Asenjo, que s'ha fet mal una altra vegada al genoll, quina mala sort la d'aquest futbolista”.

Minutatge

El Chiringuito de Jugones té una durada de dues hores, 36 minuts i 40 segons. D'aquests, dos minuts i 13 segons corresponen al resum del Vila-real – Reial Madrid. Cal recordar que Atresmedia no té el drets per oferir imatges dels partits de lliga, però, tot i així, les emeten de totes maneres, encara que el resum emès a Gol a Gol tenia una durada d'uns 12 dotze minuts, ja que Televisió de Catalunya sí que té aquests drets. El

més destacable pel que fa el minutatge i que esdevé una mostra evident de sensacionalisme és l'apartat dedicat a les jugades polèmiques d'aquest partit, que té una duració de 46 minuts i 30 segons. És a dir, mentre que el programa d'Esport 3 només hi parava atenció en una de les jugades polèmiques, El Chiringuito de Jugones l'hi dedica gairebé una tercera part de la totalitat del programa. A més, abans d'emetre també, encara que no haurien de poder fer-ho, imatges d'altres partits com el de l'Atlètic – Barça, abans hi dediquen un gran espai del programa a analitzar en detall les jugades polèmiques i, fins i tot, les declaracions dels jugadors i entrenadors pertanyents als dos equips, que poden generar més debat encara i que poden influir en l'opinió del telespectador a l'hora de valorar aquestes jugades.

Una altra mostra de sensacionalisme en quant al minutatge, a part de l'extens tractament i l'ordre i la posició en què són analitzades les jugades polèmiques, és que, ja en la part final del programa, es tracta abans el tuit de Piqué, queixant-se de l'arbitratge, i l'eufòrica celebració dels jugadors del Barça en els dos gols que li marquen a l'Atlètic abans que el propi resum d'aquest mateix partit, que dura tres minuts i 26 segons. De l'enfrontament entre l'Atlètic i el Barça, a diferència del programa analitzat anteriorment Gol a Gol, no es destina cap espai a analitzar cap jugador en concret ni cap aspecte tàctic, sinó que es mostren dues picabaralles entre jugadors dels dos equips i, per tant, es tracta d'un altre cas de sensacionalisme.

Finalment, abans d'emetre també el resum del partit entre el Betis i el Sevilla, que dura dos minuts i 27 segons, es mostren imatges de l'afició del Sevilla aclamant, embogint i celebrant eufòricament la victòria del seu equip a la baixada dels jugadors de l'autobús.

Per tant, l'extensa part del programa dedicada a les jugades polèmiques, l'ordre a l'hora de mostrar determinats aspectes dels partits o post partits i el fet de què s'hi dediquen espais a algunes accions de confrontació i picabaralles entre jugadors en detriment d'aspectes susceptibles de ser estrictament analitzats des del punt de vista informatiu i d'interès, fan que el minutatge d'aquest programa esdevingui i estigui caracteritzat pel sensacionalisme i l'espectacularització.

Tractament

En l'extens apartat dedicat a les jugades polèmiques s'analitza cadascuna d'aquestes de manera detallada, en alguns casos excessivament, ja que es mostren les imatges des de diferents angles, en moviment i aturades, i cadascú aporta la seva opinió, però l'última paraula la té un dels col·laboradors, que és un ex àrbitre de primera divisió. Poden trobar-se diversos aspectes sensacionalistes. En primer lloc, el presentador tracta d'arribar a un consens en cadascuna de les jugades analitzades per tal d'influir en l'opinió del telespectador, és a dir, per dir-li què ha de pensar, si ha d'estar a favor o en contra de l'àrbitre. A més, després de veure les imatges o mentre les estan veient, els analistes mantenen un debat que, en alguna ocasió, genera una confrontació, una baralla verbal pujada de to i utilitzant paraules malsonants. També, algun d'ells per tal fer-se entendre, s'aixeca de la cadira i simula i representa la jugada, fent d'aquest un programa poc seriós, ja que es passa d'un extrem a un altre, de discutir per veure qui te raó sobre una de les decisions polèmiques de l'àrbitre a riure's tots de l'analista que ha simulat la jugada. A diferència del que succeïa a Gol a Gol, el to de veu és més elevat i el torn de la paraula no es respecta en determinades ocasions, a més de generar debats informals, ordinaris i cridaners.

Una de les peces, que no pertany a l'anàlisi, sinó que es tracta d'una informació d'actualitat, que també és susceptible de considerar-se com a sensacionalista són les imatges que mostren la boira que hi havia a Vila-real, per la qual cosa el Madrid no ha pogut agafar l'avió i tornar a la capital. Al ser un tema d'última hora informen ràpidament, però el que porta a aquesta peça cap a l'espectacularització i el sensacionalisme és el fet que, en un primer moment, no disposen de les imatges. Per tal de mantenir a l'audiència en tensió, adverteixen que en qüestió de poc temps podran mostrar-les. Són imatges forçades, en les quals no s'aprecia bé la boira, però, tot i així intenten buscar-ne aquelles que més puguin impactar al telespectador, amb l'objectiu de conscienciar-lo de la perillositat i del risc al qual s'enfrontava la plantilla del Madrid. Fins i tot, a la part final del programa, mostren imatges de quan arriben a l'hotel en el qual s'allotjaran, és a dir, en fan un seguiment com si es tractés d'una informació transcendental.

Una altra informació d'última hora que, com en l'anterior cas, és rellevant, però les imatges converteixen a aquesta peça en sensacionalista és la greu lesió del porter del Vila-real. Confirmen l'abast de la seva lesió, però mostren imatges d'ell sortint de l'hospital en cosses i tornen a mostrar, ja ho havien fet durant el resum del partit, aquelles en les quals s'aprecia el moment en què es lesiona. Tot amb l'objectiu d'impactar al telespectador, de generar-li emocions i sentiments de compassió.

Unes de les declaracions que s'emeten són utilitzades per buscar i crear, artificialment, una polèmica. És a dir, poden escoltar-se les paraules d'un jugador del Reial Madrid i després les de l'entrenador. Aparentment, són irrellevants, però els analistes li donen la volta. Fan creure-li al telespectador que unes contradiuen les altres. De fet, el presentador mateix exagera a l'hora d'explicar-ho: "... demana perdó (l'entrenador al jugador), bé, no demana perdó, però rectifica". El fet que generin una polèmica al voltant d'unes declaracions, al marge de si tenen raó o no, converteix aquest apartat en sensacionalista, mancat de rellevància i contingut.

El tuit de Gerard Piqué es mostra a pantalla completa. El presentador llegeix el missatge que ha escrit, queixant-se de l'arbitratge, i, a més, poden veure's les imatges que ha publicat. Per tant, tot i que pugui ser un tema d'informació, el seu tractament, el fet que se li mostri al telespectador a pantalla completa ho converteix en sensacionalista, ja que es pretén que s'exalti, s'indigni i es generi una opinió contrària al que ha comentat el jugador.

A diferència de Gol a Gol, El Chiringuito de Jugones sí que li dóna importància a les picabaralles que s'han produït entre els jugadors de l'Atlètic de Madrid i els del Barça. Se'n mostren dues, les imatges de les quals són repetides en diverses ocasions, fins i tot, podria dir-se que excessivament. Si bé el programa d'Esport 3 considerava que eren accions fortuïtes que no mostraven la realitat del que havia estat el partit, en aquest cas sí que s'analitzen, per tal de buscar més polèmica encara i transmetre sentiments favorables o contraris al telespectador. En lloc d'analitzar certs aspectes d'aquest partit que podrien ser susceptibles de ser analitzats s'hi destinen dues peces a mostrar imatges de picabaralles. Per tant, aquesta part corresponent al tractament de l'Atlètic – Barça deriva cap al sensacionalisme.

Un dels exemples més clars de sensacionalisme i espectacularització buscada i provocada són les intervencions d'alguns aficionats de l'Atlètic al finalitzar el partit. Un enviat especial dóna veu a aquells que s'hi acosten, però la pregunta que els hi fa pretén condicionar les seves respostes: "Se li ha xiulat molt a l'àrbitre. Què no li ha agradat avui de Mateu Lahoz?". És a dir, es pretén que aquests aficionats critiquin l'actuació arbitral, generant més polèmica. A més, també es busca que s'exalti i es desfogui.

Finalment, es mostren més imatges d'impacte i sensacionalistes, com són les de la celebració eufòrica i exaltada dels aficionats del Sevilla en el moment en què els jugadors arriben a l'hotel i baixen de l'autobús. S'aprecien imatges caòtiques, la gent salta, crida, intenta abraçar i agafar els jugadors i entrenadors, que no poden avançar.

5.2.4 Taula comparativa

Exemples més sensacionalistes	Gol a Gol	Estudio Estadio	El Chiringuito de Jugones
Llenguatge	Polèmica	Enfonsat	Casta
	Apassionant	Tremenda	Escàndol
	Escàndol	Cacau ("zambombazo")	Polèmica
	Miraculosa	Polèmica	Terrible
		Lamentable	Atracament
			Patacada
			Demolidor
			Robatori

			Humiliar-se
Minutatge	Tres minuts i 25 segons es destinen a les jugades polèmiques. L'apartat dedicat al Barça abasta 28 minuts i 6 segons, pràcticament la meitat del programa, i conté dues peces sensacionalistes.	Priorització de peces que generen polèmica, de les jugades polèmiques, i d'imatges curioses abans que mostrar els resums dels partits. L'apartat destinat a les jugades polèmiques té una duració total de 23 minuts i 18 segons.	L'apartat destinat a les jugades polèmiques té una duració total de 46 minuts i 30 segons, gairebé una tercera part de la totalitat del programa. Priorització de les jugades polèmiques, de les declaracions i de peces que generen polèmica o impacte, emocions i sentiments abans que mostrar els resums d'alguns partits.
Tractament	Anàlisi de l'estat d'ànim de Messi. Peça dedicada al tuit de Piqué. Imatges del Carnaval a l'estadi de l'Espanyol i de la celebració d'un jugador de l'Espanyol en un dels gols, que genera morbo,	Peça que mostra publicacions a les xarxes socials dels jugadors del Barça celebrant la victòria, aprofitada per intensificar la polèmica generada amb el tuit de Piqué. Muntatges que combinen imatges i veu de pel·lícules amb imatges i veu dels	Intent de transmetre-li al telespectador què ha de pensar sobre les jugades polèmiques, debat sobre aquestes jugades que, en alguns casos, deriva en una baralla, una confrontació verbal entre els analistes i simulació i representació d'aquestes jugades.

	curiositat, intriga i interès.	jugadors. Anàlisi de la celebració del primer gol del Barça, per tal de comprovar si és provocativa o no ho és. Imatges i so ambient de l'himne del Betis i de l'àrbitre ordenant a l'àrbitre del Sevilla canviar-se de dessuadora en lloc de mostrar imatges del partit.	Imatges de la boira de Vila-real, que impedeixen que l'expedició del Madrid regressi a la capital, i de l'hotel on s'allotjarà. Imatges del porter del Vila-real sortint de l'hospital en crosses. Declaracions d'un jugador que, presumptament, contradiuen les del seu entrenador. Peça dedicada al tuit de Piqué. Peces dedicades a imatges de picabaralles i confrontació en lloc d'aspectes susceptibles de ser analitzats. Cerca i condicionament de les declaracions d'alguns aficionats perquè critiquin l'actuació arbitral. Imatges caòtiques de l'afició del Sevilla celebrant la victòria eufòricament.
--	--------------------------------	--	--

5.3 Programes informatius del 8 de març: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Jugones

5.3.1 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3

Llenguatge

En línies generals, l'estil del Telenotícies de TV3 és formal, únicament amb l'objectiu de descriure i informar, sense expressions, adjectius, adverbis o substantius que puguin exagerar o tergiversar el sentit del que es pretén comunicar, tret d'algunes excepcions que apareixen destacades en negreta, com s'ha dit anteriorment. Per tant, el llenguatge utilitzat a la secció d'esports ha de considerar-se, en tot cas, com a sensacionalista en un grau molt baix.

Exemples:

“San Paolo no va intimidar prou ahir al Reial Madrid...”.

“S'ha desempallegat de l'Arsenal per un global de 10 gols a 2... nou **ridícul** europeu...”.

“Bon moment per passar comptes amb els crítics”.

“El portuguès al descans esbroncava l'equip”.

“I aquí al Camp Nou el Barça té avui una **cita amb l'impossible...**”

Minutatge

La secció d'esports de l'informatiu de TV3 té una durada de deu minuts i 39 segons. D'aquests, quatre minuts i 56 segons són destinats a la remuntada del Barça. Després, un minut i 39 segons corresponen a imatges del Nàpols – Madrid, que s'havia disputat el dia anterior, a l'igual que l'altre partit de la Lliga de Campions entre Arsenal i

Bayern, que té una duració d'un minut i nou segons. L'apartat dedicat a l'Espanyol, que celebra el Dia Internacional de la Dona ocupa, únicament, 28 segons de la totalitat dels esports. El tractament de la resta d'esports que no siguin futbol, en aquest cas Fórmula 1 i bàsquet, s'estén fins els dos minuts i onze segons. Finalment, els darrers quinze segons tornen a estar relacionats amb la temàtica Barça.

Cal destacar que es prioritza la remuntada del Barça, que encara no s'ha produït, abans que informar i mostrar imatges dels dos partits que s'havien jugat el dia anterior. A més, aquest extens apartat dedicat al Barça ocupa gairebé la meitat de la secció d'esports del Telenotícies de TV3. Per tant, la llarga duració d'aquest apartat i l'ordre en què apareixen determinades peces i apartats fan que el minutatge compti amb diversos elements sensacionalistes. Algunes d'aquestes peces, pertanyents a la temàtica dedicada al Barça, són més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu. L'objectiu és transmetre-li confiança al telespectador sobre la possible remuntada del Barça, conscienciar-lo, animar-lo, amb missatges explícits o implícits esperançadors, de manera que es generen sentiments i emocions.

Tractament

L'apartat dedicat al Barça compta amb peces rellevants, d'interès i actualitat, però també amb algunes que contenen certs aspectes sensacionalistes, generalment no per les imatges que es mostren, ni per la informació o les dades que s'aporten, sinó per l'enfocament que se'n fa. En la primera de les peces pot apreciar-se el titular en pantalla "ara o mai", amb imatges dels diversos gols que el Barça ha anat marcant al llarg d'aquesta present edició de la Champions. El missatge que se li transmet al telespectador és de motivació i de lluita. És una crida constant a l'aficionat perquè cregui que és possible. D'altra banda, s'emeten imatges de remuntades històriques del Barça. Si bé poden ser interessants com a precedents, la seva funció és allargar aquest apartat, amb declaracions d'alguns dels protagonistes. Són imatges que, com s'ha dit anteriorment, serien més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu. A més, informació i dades rellevants o que, almenys, són susceptibles de ser comunicades, com les pancartes d'ànims que els jugadors del Barça van trobar-se al matí o les

banderes que s'estaven col·locant al Camp Nou, en el mateix moment en què tenia lloc el Telenotícies, reforcen encara més aquest missatge d'estímul per als aficionats, implícitament en aquest cas, amb la intenció de generar un gran ambient i una gran expectació i on es busca clarament una reacció en l'aficionat. Fins i tot, es dona cabuda a un fragment d'unes declaracions de Luis Enrique en les quals el propi entrenador és qui fa una crida a l'afició. Per tant, aquestes peces no són sensacionalistes en si, ni tampoc ho són per les imatges ni per la informació o les dades que s'aporten, sinó pel missatge, implícit o explícit, que se li transmet al telespectador.

Exceptuant aquests casos corresponents a l'apartat dedicat al Barça, amb elements sensacionalistes com la intenció, el missatge que vol transmetre's i l'objectiu de captar l'atenció del telespectador i d'influir en el seu pensament, la resta de peces i apartats es limiten a informar. Per exemple, es fa referència a la celebració del Dia Internacional de la Dona per part de l'Espanyol, amb imatges de l'equip masculí i femení barrejats jugant un partit. En el cas de les imatges del partit entre l'Arsenal i el Bayern, tot i que es parli de "ridícul", no pot considerar-se com a sensacionalista, ja que es basa i es fonamenta en el resultat i en unes dades dels darrers set anys i, per tant, és un fet, contrastat, i no una opinió que busqui generar sentiments o emocions. Per últim, s'emeten imatges d'un jugador de la NBA que ha fet història a l'aconseguir 30.000 punts al llarg de la seva carrera. A més, s'aporten dades que contextualitzen aquest rècord històric.

De manera que, en quant al tractament, trobem elements sensacionalistes en algunes peces de l'apartat dedicat al Barça, mentre que en la resta pot apreciar-se formalitat, rigor informatiu, aportació de dades rellevants, d'interès i actualitat.

5.3.2 Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TVE1

Llenguatge

Tot i que poden trobar-se alguns exemples seriosos, purament informatius i rigorosos, el llenguatge utilitzat a la secció d'esports del Telenotícies de La 1 ha de ser considerat com a sensacionalista, amb expressions, substantius, adjectius i adverbis que exageren i magnifiquen el sentit i el significat del que es vol comunicar.

Exemples:

"El Reial Madrid ja està classificat per als quarts de la Champions".

"... **van sufocar l'infern** de San Paolo i van treure a l'equip madridista del forn ...".

"Avui missió, fins ara, **impossible** per al Barça ...".

"Es van emocionar els nostres companys de Tauler Esportiu de Ràdio Nacional ...".

"... va ser un cop de cap **impecable** ...".

"... quan ja la desena **s'esfumava ... potència, lluita, raça, pura ambició** ...".

"... es va recordar ahir per rebatre als que el critiquen per un mal partit".

"Sergio Ramos **va apagar el foc** i Morata va fer el silenci a l'**infern** de Sant Paolo ...".

"... va acabar d'**enterrar** un Nàpols ... empès per l'**estrèpit** de l'afició" ("... empujado por el **estruendo**...").

"Un Madrid que va començar **acorralat** ...".

Minutatge

L'informatiu del migdia de TVE té una durada de vuit minuts i 50 segons. D'aquests, tres minuts i 59 segons es destinen a l'apartat del Reial Madrid. Si bé es comença

informant del que ja ha succeït, com és el partit entre el Nàpols i el Madrid, en lloc del que hauria de succeir aquella mateixa nit al Camp Nou, com en el cas de TV3 amb la remuntada, es prioritza mostrar imatges d'un dels protagonistes i magnificar-lo, catalogar-lo implícitament com un heroi, abans que emetre el resum del partit, cosa que no es fa fins a la penúltima peça de l'apartat dedicat al Madrid. La prèvia del Barça – PSG té una duració de dos minuts i 27 segons i, a l'igual que succeïa a TV3, compta amb alguna peça més pròpia d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu, cosa que allarga i que converteix, en part, en sensacionalista aquest apartat.

D'altra banda, cal destacar positivament que es dóna cabuda a temes d'actualitat i estrictament informatius, com podrà veure's a continuació, com són la sanció que va rebre un jugador de l'Atlètic de Madrid i la imputació de la federació de futbol i el seu president pel desviament de milió i mig d'euros de diners públics en el cas Haití.

Finalment, el darrer minut i 24 segons és destinat a informar d'altres esports que no siguin futbol, en aquest cas de bàsquet i de Snow.

Per tant, la secció d'esports del Telenotícies de TVE, pel que fa el minutatge, té aspectes que no són sensacionalistes i d'altres que sí ho són. De fet, podria dir-se que els sensacionalistes s'imposen als que no ho són, és a dir, tot i que no pugui considerar-se tota la secció com a sensacionalista, predominen els aspectes que sí ho són. La prioritjació i l'ordre en què apareixen determinades peces, l'extensa duració de l'apartat del Madrid, que ocupa gairebé la meitat d'aquesta secció de l'informatiu, pel fet d'incorporar peces que magnifiquen la figura d'un jugador excessiva i reiteradament, i l'emissió d'algunes peces que són més pròpies d'un programa d'anàlisi i no d'un informatiu, allargant innecessària, però intencionadament l'apartat dedicat al Barça, fan d'aquesta una secció amb més aspectes sensacionalistes que no d'altres que no ho són.

Tractament

De les cinc peces que es destinen al tractament del Reial Madrid, tres fan referència, únicament, a un dels jugadors i protagonistes del partit, com és Sergio Ramos, al qual magnifiquen com un heroi, excessiva i reiteradament. En la primera peça, la narració

exagerada, efusiva i eufòrica, per part d'un dels locutors de Radio Nacional, del segon gol del Madrid és una mostra de sensacionalisme ("Visca Sergio Ramos i visca la mare que el va parir"). És a dir, pel fet de donar cabuda a aquesta locució, que pretén emocionar i despertar-li sentiments al telespectador, aquesta peça adquireix un cert grau sensacionalista. També s'aporten dades estadístiques rellevants o susceptibles de ser comunicades, com, per exemple, quants gols ha marcat Sergio Ramos amb la samarreta del Madrid. El que converteix, en part, en sensacionalista aquest apartat és el fet que en la segona peça també s'aporten dades estadístiques d'aquest jugador, mentre poden veure's un altre cop les imatges d'aquests dos gols del Reial Madrid. És a dir, s'allarga intencionadament l'apartat dedicat al Madrid, en lloc d'informar i comunicar aquestes dades en una sola peça i de forma breu. A l'igual que succeeix en l'apartat del Barça, com es podrà observar a continuació, algunes peces són més pròpies d'un programa d'anàlisi i no d'un informatiu. Encara en la segona peça, s'emeten imatges, d'uns anys enrere, de Sergio Ramos marcant en partits decisius, declaracions del seu entrenador i d'un company del seu equip i del propi Ramos en dues ocasions. L'objectiu, a més d'allargar aquest apartat i captar l'atenció del telespectador, és generar emocions i sentiments i, per tant, es tracta d'aspectes sensacionalistes. En la tercera peça, es mostren imatges i el so ambient de l'afició del Nàpols tant abans del partit com a l'inici del mateix, amb la pretensió d'impactar al telespectador. En la cinquena i darrera peça corresponent a l'apartat del Madrid, es mostra en detall la celebració de Sergio Ramos i declaracions seves fent referència al màxim rival, com és el Barça. En definitiva, la notícia estricta com era el resultat i les imatges del partit entre el Nàpols i el Madrid només ocupa una peça de les cinc que es destinen a parlar-hi de l'equip madridista. Les peces restants compten amb diversos aspectes sensacionalistes. Tot i tractar-se, en alguns casos, de dades i informació rellevants, acaben mancant d'interès per la reiteració i la repetició.

L'apartat dedicat al Barça compta amb tres peces, les dues primeres merament informatives i la darrera amb aspectes sensacionalistes. En la primera es donen dades rellevants i en la segona informació d'actualitat i/o d'última hora. En canvi, en la tercera es mostren imatges de les remuntades més importants que ha aconseguit el Barça en la seva història. No es tracta d'un programa d'anàlisi, sinó d'un informatiu i, per tant,

podrien haver-se mencionat algunes d'aquestes en la primera peça, en la qual s'informa de què mai cap equip no ha aconseguit remuntar un quatre a zero en contra a Europa, sense dedicar-li una peça sencera ni mostrant imatges de cadascuna. La notícia és la prèvia d'aquest partit, l'actualitat, la informació d'última hora. És per això, que en la primera i la segona peça no poden identificar-se aspectes sensacionalistes, tot el contrari que en la tercera, on es generen emocions i sentiments com la passió, motivació, excitació, nostàlgia, etc.

D'altra banda, l'informatiu de La 1 dona cabuda a dues peces d'interès, en les quals es limita a informar, sense cap element sensacionalista. Una d'aquestes, és la sanció que va rebre el jugador de l'Atlètic de Madrid Antoine Griezmann. El presentador no valora ni opina, sinó que, únicament, informa de la sanció econòmica. Les imatges mostren per què el jugador és sancionat i, a més, el presentador explica que es va aixecar la samarreta per a felicitar la seva dona. Finalment, també es mostra quina ha estat la reacció de Griezmann després de conèixer la sanció. Per tant, l'enfocament i el tractament d'aquesta notícia és merament informatiu, manca totalment de sensacionalisme.

L'altra peça correspon al comunicat de les conclusions de la Federació per aclarir els fets sobre la imputació de la federació de futbol i el seu president pel desviament d'un milió i mig d'euros de diners públics en el cas Haití. Una altra vegada, l'enfocament i el tractament d'aquesta notícia té com a objectiu informar d'un fet d'interès general, actual i rellevant, no només per als aficionats al futbol, sinó per a tota la societat. És un clar exemple de denúncia, d'informació, i no de sensacionalisme. Únicament es mostren imatges del més destacat d'aquest comunicat i el presentador es limita a recitar-lo.

5.3.3 Deportes Cuatro

Llenguatge

En línies generals, en el cas de Deportes Cuatro pot apreciar-se un llenguatge altament sensacionalista, amb expressions, substantius, adjectius i adverbis exagerats, col·loquials, que, únicament, tenen l'objectiu de captar i cridar l'atenció del telespectador, despertar-li l'interès i generar-li emocions i sentiments. Com podrà observar-se, hi ha pocs exemples de rigorositat i serietat, on es pretengui informar. En la majoria dels casos, el llenguatge utilitzat compta amb un alt grau de sensacionalisme.

Exemples:

"**L'infern** es va obrir".

"Ramos **va apagar l'infern**".

"El madridisme **es rendeix** al Madrid de Ramos"

"Veurem com la policia permetia que entrés gent sense entrada".

"El partit d'anada va ser un **escàndol**..."

"Aquest és **l'infern** de Sant Paolo...". "Jornada de portes obertes a **l'infern**".

"Doncs sí, ahir una altra vegada Ramos **al rescat**. En dues **manguerades** es va acabar **l'infern** ... a les dures i a les madures".

"Va ser **l'heroi** del partit".

"**Es va despatxar** Ramos... Tothom **ha al·lucinat**...",

"Fins aquí la part **espectacular** del Reial Madrid..."

"... es colaven amb tota la **cara** davant dels membres de seguretat... És **al·lucinant**!... **L'infern** ahir va obrir les portes i no les va tancar" ("... se colaban con toda la **jeta**...").

"Es tem la presència dels ultres del PSG...". "Gran desplegament de Seguretat per evitar aldarulls".

Minutatge

Deportes Cuatro té una durada de 46 minuts i 58 segons. D'aquests, 18 minuts i 3 segons es destinen a l'apartat del Reial Madrid. Per tant, més d'un terç i una mica menys de la meitat del programa es dedica únicament a l'actualitat d'aquest equip. A més de l'extensa duració, els primers sis minuts d'aquest apartat es centren, únicament, en un dels jugadors, Sergio Ramos. D'una banda, l'ordre i la prioritització fan que el minutatge ja compti amb elements sensacionalistes. Abans que mostrar imatges del resum del partit, cosa que, de fet, no es fa en cap de les peces, se'n mostren d'un sol jugador. D'altra banda, algunes de les peces dedicades a Sergio Ramos són més pròpies d'un programa d'anàlisi o, fins i tot, de debat i tertúlia que no pas d'un informatiu. A més, n'hi ha algunes que manquen d'actualitat i d'interès informatiu, es desvien totalment dels criteris de noticiabilitat, com podrà comprovar-se a continuació. Per tant, tot i la llargada de l'apartat dedicat al Madrid, no hi ha cap peça on es mostri el resum del partit entre el Nàpols i el Reial Madrid i, a més, es magnifica, durant sis minuts, la figura d'un sol jugador, convertint-lo en l'heroi i el salvador de l'equip. Es fa un seguiment complet de Sergio Ramos, excessiu, desproveït d'interès en alguns casos, amb l'objectiu d'ocupar un espai de temps i captar l'atenció del telespectador. La majoria de les peces d'aquest apartat del Madrid es caracteritzen pel morbo i l'impacte i no pas per la informació, de manera que la seva extensa duració queda injustificada i ha de ser considerada com a sensacionalista. Fins i tot, com podrà veure's al tractament, algunes de les poques peces que poden tenir un cert interès en converteixen en sensacionalistes per la seva excessiva reiteració.

El següent apartat, dedicat a la prèvia del partit entre el Barça i el PSG, té una durada de tretze minuts i 14 segons. Com succeïa en el cas del Madrid, són poques les peces que realment informen de l'última hora del partit, de l'actualitat. La majoria apel·len a l'emoció i als sentiments. Fins i tot, poden trobar-se peces de ficció o en les quals hi

apareixen nens petits. Per tant, una altra vegada l'extensa llargada d'aquest apartat queda injustificada, havent-hi diversos aspectes sensacionalistes, com podrà comprovar-se en el tractament. A més, per tal de captar l'atenció del telespectador es van alternant les peces d'interès informatiu i d'última hora amb les que no ho són.

A l'altre partit de Champions que s'havia jugat el dia anterior se li dedica un total de dos minuts i 59 segons. En aquest cas, cosa que no succeeix en el del Madrid, sí que es mostra el resum del partit, però abans, i posteriorment, s'emeten imatges sensacionalistes, dels aficionats clamant contra el seu entrenador, en una manifestació. Per tant, l'ordre en què apareixen les peces torna a ser un cas clar de sensacionalisme en quant al minutatge.

Dos minuts i tres segons es dediquen a altres temes relacionats amb el futbol. Finalment, el darrer minut i 23 segons es destina a altres esports, concretament al bàsquet i al running. En aquest segon cas, es tracta d'autopublicitat, ja que, aprofitant que és el Dia Internacional de la Dona, informen de què comença un nou programa on hi tindran cabuda les dones runners.

Tractament

Com s'ha dit, l'apartat destinat al Reial Madrid compta amb més peces sensacionalistes que no pas estrictament informatives. Ja sigui per les imatges, l'enfocament o, fins i tot, l'actuació dels propis presentadors, és a dir, no només què diuen, sinó com ho diuen, poden trobar-se tot un seguit d'aspectes sensacionalistes.

En primer lloc, s'emeten imatges dels jugadors del Madrid contra el Nàpols amb la música de La Traviata de fons i quan s'acaba els dos presentadors aplaudeixen, un, fins i tot, aixecant-se de la cadira, i l'altra dient entre rialles i fent d'aquest un programa informatiu poc seriós: "Espectacular, espectacular".

Hi ha una sèrie de peces que magnifiquen la figura d'un dels jugadors i que, per tant, converteixen aquest apartat en sensacionalista. En una d'aquestes, es mostren imatges

de Sergio Ramos entrant al vestidor després del partit, on els seus companys l'abracen un per un. Després, poden veure's imatges de Ramos marcant-li a d'altres equips, donant a entendre que és el gran salvador en les grans ocasions, com el mateix presentador menciona: "... perquè, ahir, Ramos va tornar a salvar l'equip blanc". Després, es mostren més imatges de Sergio Ramos, sortint de l'estadi, atenent la premsa i fent declaracions post-partit. Fins i tot, es mostren imatges del trajecte que hi ha fins arribar al poble d'aquest jugador, mentre poden escoltar-se diferents locucions dels gols del central per part de diverses ràdios. També es dona veu a diferents habitants del poble. El tinent d'alcalde de Camas assegura que se li farà una estàtua al jugador. Cap d'aquestes peces té un interès real, manquen d'informació i actualitat. Són més pròpies d'un programa de debat i tertúlia o d'un d'anàlisi que no pas d'un informatiu. Aquest jugador és tractat com un heroi, des dels aplaudiments i abraçades dels seus companys fins a les declaracions on es desvela la creació d'una estàtua seva.

Si bé aquestes peces es destinen al seguiment, excessiu de Sergio Ramos, la primera que no té res a veure amb aquest jugador es caracteritza pel morbo. Un altra vegada no es tracta d'un fet destacable ni informatiu, sinó que és un cas aïllat que pot arribar a generar polèmica, com és l'enuig de Cristiano Ronaldo amb els seus companys a la mitja part. No es mostren les imatges, però sí es repeteix el so on poden interpretar-se les paraules del jugador, tot i que, mitjançant rètols, se li faciliten al telespectador.

L'apartat dedicat al Madrid, a més del seguiment d'un jugador i del morbo, també es caracteritza per tenir l'objectiu d'impactar. En una de les peces es mostra com es va escoltar el gol del Nàpols des de fora de l'estadi, amb la intenció de causar sensació.

Fins i tot, una peça que informa d'un fet rellevant s'acaba convertint també en sensacionalista. Es mostren imatges del "caos" que es genera en l'entrada dels aficionats del Nàpols a l'estadi. S'intenta demostrar-li al telespectador que hi va haver gent que va entrar sense tenir entrada i com en alguns casos la policia o els encarregats de seguretat feien la vista grossa i com en d'altres no ho permetien. Una notícia com aquesta ha de tenir cabuda en un informatiu com a espai de denúncia, però es repeteixen les imatges i se li dedica diverses peces, concretament tres, per exagerar els fets, per captar l'atenció del telespectador, impactar, generar emocions i sentiments. Es busquen les imatges més

sensacionalistes per abordar aquest tema, com la d'un detingut o la d'un aficionat que es juga el seu físic per poder entrar a l'estadi. A més, els presentadors també hi col·laboren en aquesta derivació cap al sensacionalisme, no es limiten a explicar el que succeeix, sinó que també ho agreugen i exageren: "És tremend...". "És al·lucinant...". "L'embolic va ser tal que...".

L'apartat dedicat a la prèvia del Barça, com s'ha dit, també compta amb més peces sensacionalistes que no pas d'actualitat i d'última hora. En una d'aquestes, se li mostra al telespectador com els aficionats hi creuen, amb imatges de les pancartes que també s'han pogut veure en els altres informatius de TV3 i La 1. El fet destacable, i que converteix la peça en sensacionalista, és que es trien les imatges més exagerades, que poden transmetre terror i violència, ja que poden veure's alguns aficionats amb bengales sobre un pont de la ciutat de Barcelona.

En aquest apartat, s'emeten tot un seguit de vídeo muntatges, de manera que són peces que no es corresponen amb el que és notícia, és a dir, amb la prèvia. En un d'aquests, es mostren imatges de diferents gols del Barça al llarg d'aquesta temporada, mentre la veu en off simula estar locutant el partit contra el PSG. És a dir, es representa com seria la remuntada.

Després, s'encadenen dos vídeo muntatges seguits que tracten la figura de Messi com un personatge de ciència ficció, concretament un alien. Es mostren imatges seves com si sortís d'un Ovní. A més, es combinen imatges de Messi, regatejant rivals i marcant gols, amb la veu i imatges de la pel·lícula Alien. L'entrenador del PSG, a la roda de premsa prèvia al partit: "És vostè humà?". Messi, li respon: "El meu cos no ho és".

D'altra banda, en una de les peces apareixen uns nens i nenes menors d'edat en una escola jugant a futbol, representant com seria el gol que culminés la remuntada del Barça. Se'ls fa animar eufòricament l'equip blaugrana i, fins i tot, se'ls hi fan preguntes i mostren la veu i opinió d'aquestes nens i nenes.

Així com en el cas de Televisió Espanyola només informava sobre la sanció de Griezmann, els presentadors de Deportes Cuatro valoren i opinen al respecte: “Quina xorrada, amb perdó”.

Finalment, s’aprofita el Dia Internacional de la Dona per fer auto publicitat d’un programa. És a dir, les dones esportistes, a més de no tenir cabuda al llarg de l’informatiu, són utilitzades per auto promocionar-se. En cap moment es pretén informar, ni fer cap tipus de reconeixement o reivindicació.

5.3.4 Jugones

Llenguatge

A l’igual que succeeix en el cas de Deportes Cuatro, el llenguatge utilitzat al programa informatiu d’esports de La Sexta és majoritàriament sensacionalista. Es fan servir expressions, substantius, adjectius i adverbis exagerats, que impactin i li cridin l’atenció al telespectador. En els pocs casos on el llenguatge del presentador és rigorós i merament informatiu, el seu to de veu, dramàtic, converteix les seves paraules, allò que diu, en sensacionalistes. És a dir, ja sigui pel vocabulari o pel to de veu, el llenguatge de Jugones és clarament sensacionalista.

Cal destacar que la diferència entre Deportes Cuatro i Jugones està, precisament, en el to de veu. En el primer cas sembla que estiguin sempre fent humor, sense que s’ho prenguin de debò. En canvi, a Jugones es fa servir un to dramàtic. En tots dos casos, però, el to de veu contribueix al sensacionalisme.

Exemples:

"Fa una setmana **el mataven**, i ara, què?".

"Ramos va acabar el partit **indignat, cabrejat, molest**, per què?".

"Ramos va tapar el **desastre** del primer temps. Quina imatge. Com es pot jugar **tan malament**? Va ser una **remenada** del Nàpols ... Qui van ser els culpables?" ("... Fue un **meneo** del Nápoles").

"**Brutal**".

"Les cares i els gestos d'impotència dels jugadors a la primera part".

"Estan **desesperats**".

"Quines explicacions dóna Zidane? Què va fallar sobretot a la primera part? Aquesta és la seva resposta".

"Diu Zidane hem guanyat i ja està. Com que ja està? ... que la primera part d'ahir va ser un **desastre**, que el Nàpols va **ridiculitzar** el Madrid, que li va passar per sobre, que li va **pintar la cara** ... quina impotència! ... Ramos ahir els va deixar **retratats** a tots".

"No va voler dir res del gest que va **incendiar** San Paolo".

"L'afició de l'Arsenal ha dit prou! ... un altre assenyalat és Alexis, quina rialleta a la banqueta" (és un exemple de no sensacionalisme en quant a vocabulari, però si pel to de veu dramàtic).

"... en un altre matí **horrible** per a Alonso".

Minutatge

Jugones té una durada de 28 minuts i 32 segons. D'aquests, 18 minuts i 35 segons, és a dir, més de la meitat del programa, es destinen a l'apartat del Reial Madrid. La prèvia del Barça té una duració de tres minuts i 51 segons. Després, a l'altre partit de la Champions que s'havia jugat el dia anterior se li dedica dos minuts i 39 segons. En l'informatiu de La Sexta només es tracta un esport que no sigui futbol, que és la Fórmula 1, únicament amb una duració d'un minut i quatre segons. Finalment, s'informa de la imputació del president de la Federació Espanyola de Futbol, durant un minut i dos segons, i es mostren una sèrie de tuits referents a les opinions dels

telespectadors sobre tot el que s'ha dit al llarg de l'informatiu, durant els 23 segons finals del programa.

L'extensa duració de l'apartat dedicat a la victòria del Reial Madrid ja és per si sola una mostra de sensacionalisme en quant al minutatge. Però, a més, a l'igual que succeïa a Deportes Cuatro, Jugones prioritza parlar abans d'un jugador en concret, com és Sergio Ramos, abans que de l'equip i la victòria. De fet, no s'emet el resum del partit, si no que es van mostrar imatges segons de què es vulgui informar en cadascuna de les peces, cosa que farà que la majoria d'aquestes siguin més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu. En definitiva, la llargada d'aquest apartat queda injustificada pel fet que es dona poca informació, a favor de peces d'anàlisi que contenen un alt grau de sensacionalisme. En lloc d'anar mostrant imatges del partit en cadascuna de les peces, podria haver-se dedicat una sola en emetre el resum. Per tant, és una mostra d'allargar intencionadament aquest apartat, amb l'objectiu de captar l'atenció del telespectador. A més, les imatges del partit no apareixen en ordre cronològic, sinó a conveniència del que es vol parlar.

En l'apartat dedicat a la prèvia del Barça també es prioritza cridar-li l'atenció al telespectador abans que informar de l'actualitat, de l'última hora, tot i que en aquest cas el grau de sensacionalisme que pot apreciar-se és menor a causa de la breu durada d'aquest apartat. Es podria dir que s'equilibra per igual el temps que es destina a la informació estricta i el que es destina a impactar, commoure, motivar i emocionar el telespectador. La mostra de sensacionalisme, pel que fa el minutatge, correspon a la priorització de captar l'atenció del telespectador per, després, informar-lo.

En la mateixa línia, en l'apartat dedicat a l'altre partit de la Champions que s'havia jugat el dia anterior, es prioritzen les imatges morboses i impactants abans que les del resum d'aquest partit.

Per tant, el minutatge de Jugones és sensacionalista per l'extensa duració de l'apartat dedicat al Reial Madrid, sense justificació alguna com podrà veure's a continuació en el tractament, i per la priorització per captar l'atenció del telespectador abans que informar-lo.

Tractament

La majoria de les peces corresponents a l'apartat del Madrid no són sensacionalistes per les imatges que es mostren, tot i que en alguns casos sí, sinó per com estan enfocades. Manquen de contingut informatiu, es busca captar l'atenció del telespectador a partir del morbo, la curiositat i l'espectacularització dels fets.

Com s'ha dit, no s'ofereix el resum del partit en una sola peça, sinó que es van mostrant les imatges en diferents peces. Es construeix una història, un relat, amb l'objectiu que el telespectador hagi i vulgui esperar-se per veure què va succeir de principi a fi.

En la primera peça, es mostren els dos primers gols del Madrid. Ho justifiquen intentant demostrar la complicitat que hi ha entre el jugador que llança els córners i el que els remata, com és Sergio Ramos. A més, per tal de causar impacte, s'emet el so de la retransmissió, d'incrèdilitat i de decepció, per part d'una emissora italiana en el primer gol. En una altra, després d'haver mostrat el gol del Nàpols, s'analitzen les "cares i els gestos d'impotència dels jugadors a la primera part".

Un comentari d'un jugador, Cristiano Ronaldo, dirigint-se als seus companys a la mitja part és repetit fins a cinc vegades. Poden veure's les imatges i escoltar-se el so. És una altra mostra de sensacionalisme, ja que se li dóna importància a aquest comentari ("No sabem defensar-nos") pel fet de qui ho diu. Manca d'interès real, l'únic que li genera al telespectador és polèmica i morbo.

Una altra peça amb component sensacionalista és la que mostra imatges de Cristiano Ronaldo xiulat per l'afició del Nàpols des de l'escalfament i durant el partit. D'una banda, no és l'únic jugador, ja que més endavant apareix una altra peça on es mostra com tot l'equip és xiulat al principi i, per tant, en un primer moment s'oculta part de la realitat per captar l'atenció del telespectador. D'altra banda, el que es vol és impactar un altre cop al telespectador i transmetre-li la idea d'ambient hostil.

Continuant amb l'impacte, es mostren imatges i el so d'alguns aficionats del Nàpols insultant a un jugador del Madrid, com és Morata, que, després de marcar, els hi fa el gest de què es callin. En aquest cas, les imatges sí que podrien ser considerades com a sensacionalistes o, almenys, l'objectiu amb què són utilitzades.

Com s'ha dit, es mostra com tots els jugadors del Madrid són xiulats pels aficionats del Nàpols. Per tal d'exagerar i d'impactar més al telespectador, també es mostren els càntics i els crits d'aquests aficionats i imatges de bengales (un altre exemple d'imatges sensacionalistes). Com pot apreciar-se, són peces que manquen d'interès i contingut informatiu, són més pròpies d'un programa d'anàlisi o de debat que no pas d'un informatiu. Un i altre cop es pretén impactar i, fins i tot, terroritzar al telespectador. D'altra banda, Jugones ha optat per analitzar més en detall aspectes que no tenen a veure amb el partit que no pas a l'inrevés. De fet, la penúltima peça de l'aparat del Madrid correspon a l'anàlisi del gest de Sergio Ramos en la celebració del segon gol del seu equip. Es mostren imatges i declaracions del jugador per aclarir el significat i el perquè d'aquest gest. En definitiva, no s'informa de dades i aspectes rellevants del partit, sinó de curiositats i aspectes polèmics i morbosos.

L'apartat dedicat a la prèvia del Barça comença amb una peça amb component sensacionalista. Es pretén emocionar, motivar, transmetre-li confiança i esperança al telespectador mitjançant una música de fons i imatges d'alguns dels gols del Barça que ha marcat en aquesta Champions, combinant-ho amb declaracions de Luis Enrique i Luis Suárez, que fan una crida a l'afició. En aquesta peça també es mostren imatges de les banderes que s'estan col·locant al Camp Nou i es dóna veu a alguns aficionats del Barça. Una vegada s'ha captat l'atenció del telespectador, se l'informa de l'última hora mitjançant una connexió en directe amb un enviat especial que es troba al terreny de joc.

La darrera peça d'aquest apartat es caracteritza pel morbo i la curiositat i, per tant, a l'igual que la primera, s'allunya del que és notícia, que és l'actualitat i l'última hora d'aquest partit. Es mostren imatges d'una conversa que mantenen quatre jugadors del PSG sobre la possible remuntada del Barça.

El mateix succeeix en l'apartat dedicat a l'altre partit de Champions que s'havia jugat el dia anterior. En primer lloc, es mostren imatges de l'afició de l'Arsenal clamant contra el seu entrenador, amb pancartes, crits i càntics, abans i després del partit, fora de l'estadi a mode de manifestació. Després, una vegada s'ha captat l'atenció i l'interès del telespectador, se li mostren les imatges del resum del partit.

5.3.5 Taula comparativa

Exemples més sensacionalistes	Secció esports TN TV3	Secció esports TN TVE1	Deportes Cuatro	Jugones
Llenguatge	Ridícul Cita amb l'impossible	Van sufocar l'infern Va apagar el foc Enterrar Estrèpit Acorralat	Va apagar l'infern Es rendeix Escàndol Manguerades Espectacular Al·lucinant	El mataven Indignat, cabrejat, molest Desastre Remenada Ridiculitzar Incendiar Horrible
Minutatge	Priorització de la hipotètica remuntada del Barça abans que mostrar imatges dels dos partits que s'havien jugat el dia anterior. L'apartat dedicat al Barça ocupa gairebé la meitat de la secció d'esports, amb	Priorització d'imatges que magnifiquen la figura d'un jugador abans que mostrar el resum del partit (Sergio Ramos abans que el Nàpols – Madrid). L'apartat del Madrid ocupa gairebé la meitat de la secció dels	L'apartat del Madrid ocupa més d'un terç i una mica menys de la meitat de l'informatiu. Abans que mostrar imatges del resum del partit (Nàpols – Madrid), se li dedica el primer terç d'aquest apartat a un sol jugador. Algunes d'aquestes	Més de la meitat de l'informatiu es destina a l'apartat del Reial Madrid. Priorització d'imatges d'un sol jugador abans que mostrar el resum del partit (Nàpols – Madrid). Algunes de les peces d'aquest

	peces més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu.	esports. L'apartat del Barça compta amb peces més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu, allargant-se innecessària, però intencionadament.	peces centrades en Sergio Ramos són més pròpies d'un programa d'anàlisi o de debat que no pas d'un informatiu. El mateix succeeix amb l'apartat dedicat a la prèvia del Barça. Priorització d'una manifestació, on es protesta contra l'entrenador, abans que mostrar el resum del partit (Arsenal – Bayern).	apartat són més pròpies d'un programa d'anàlisi que no pas d'un informatiu. Les imatges del partit no apareixen en ordre cronològic, sinó a conveniència del que es vol tractar, per captar l'atenció del telespectador. Priorització de cridar-li l'atenció al telespectador abans que informar-lo de l'actualitat. Priorització d'imatges morboses i impactants abans que mostrar el resum del partit (Arsenal –
--	--	---	--	--

				Bayern).
Tractament	Rètol en pantalla: “Ara o mai”. Imatges de remuntades històriques del Barça. Pretensió implícita de generar un gran ambient i expectació, reforçada amb declaracions de Luis Enrique fent una crida a l’afició.	Narració, eufòrica, del segon gol del Reial Madrid. Imatges i so ambient de l’afició del Nàpols abans i durant el partit. Imatges en detall de la celebració de Sergio Ramos en el segon gol del Reial Madrid. Imatges de les remuntades més importants del Barça.	Imatges dels jugadors del Madrid amb la música de La Traviata de fons. Imatges del trajecte fins arribar al poble de Sergio Ramos i declaracions del tinent d’alcalde. So, sense imatges, de l’enuig de Cristiano Ronaldo amb els seus companys. Magnitud del so generat per l’afició del Nàpols en el moment del gol. Imatges del caos	Narració, d’incredulitat i decepció, del primer gol del Reial Madrid per part d’una emissora italiana. Imatges i so de l’enuig de Cristiano Ronaldo amb els seus companys. Imatges i so de la xiulada per part de l’afició del Nàpols a Cristiano Ronaldo abans i durant el partit. Imatges i so de

			que es genera a l'entrada de l'estadi del Nàpols. Imatges d'alguns aficionats del Barça amb bengales. Vídeo muntatges que combinen imatges i so de pel·lícules amb imatges i so de jugadors del Barça. Imatges i declaracions de nens menors d'edat sobre la remuntada del Barça.	l'afició del Nàpols insultant a un jugador del Reial Madrid i imatges de com aquest fa els hi fa el gest de callar. Imatges de bengales i so dels cànctics, crits i xiulada de l'afició del Nàpols a tot l'equip del Madrid. Imatges en detall de la celebració de Sergio Ramos en el segon gol del Reial Madrid. Imatges dels aficionats de l'Arsenal manifestant-se i clamant contra el seu entrenador.
--	--	--	---	---

5.4 Programes d'anàlisi del 8 de març: Zona Champions, Champions Total

5.4.1 Zona Champions

Llenguatge

Per primera vegada en el cas de TV3, pot apreciar-se un llenguatge sensacionalista, ple d'expressions, substantius, adjectius i adverbis generadors d'emocions i sentiments. Els analistes utilitzen un llenguatge excessiu i desmesurat en alguns casos per exaltar i glorificar la remuntada del Barça. Per tant, no es tracta d'un vocabulari seriós, formal i rigorós com en els programes analitzats fins el moment de la Televisió de Catalunya.

Exemples:

“**Increïble... explosió** després de tota la tensió...”.

“Escoltem el so d'una nit **memorable**”.

“Una remuntada **sensacional**, una remuntada **èpica, agònica...**”.

“... **capcot, abatut...**”.

“... **esclat d'eufòria...**”.

“L'ambient **de gala**, l'ambient **impressionant...** una entrada **excepcional** per una nit **excepcional**”

“...**esplèndid** sense pilota... Després ha hagut d'aparèixer **l'èpica**”.

“Ha **enfonsat** pràcticament el Camp Nou”.

“Aquí començarà **l'èpica**, aquí començarà a escriure's la **història increïble**”.

“Una nit molt **bèstia**, ni èpica ni res, **bèstia**”.

Minutatge

Zona Champions té una durada d'una hora, set minuts i catorze segons. El programa, en la seva totalitat, és dedicat a la victòria del Barça. Per tant, tot i haver-se jugat un altre partit, aquest no hi té cabuda, no és tractat en cap moment. És una mostra de sensacionalisme en quant al minutatge, ja que es prescindeix d'informar d'un altre partit per allargar i dedicar tot l'espai al triomf del Barça. Tot i així, cal destacar que el resum del Barça – PSG té una duració de 26 minuts i 56 segons, és a dir, ocupa més d'un terç del programa i poc menys de la meitat. D'altra banda, les jugades polèmiques són comentades al llarg del resum i no en un apartat o secció independent. Per tant, s'analitzen en detall cadascuna de les jugades del partit durant aquests gairebé 27 minuts, de manera que aquest espai ha de ser considerat com merament analític i informatiu.

En canvi, la resta del programa està basat en declaracions dels protagonistes, ja siguin jugadors, entrenadors o dirigents dels dos equips, en imatges de la celebració dels aficionats i en la repetició del darrer gol que va culminar la remuntada. Per tant, no pot justificar-se el fet que no s'analitzi ni es mostrin imatges de l'altre partit que també es va jugar aquell mateix dia.

D'aquesta manera, el minutatge podria dividir-se en dos apartats: l'extens resum del partit, caracteritzat per l'anàlisi en detall, i la resta del programa, que manca d'un contingut informatiu real i només pretén allargar l'eufòria viscuda. El primer no conté cap aspecte sensacionalista, tot el contrari que el segon.

També cal destacar que el programa s'inicia amb imatges en directe de la celebració dels jugadors i l'afició. La primera peça correspon a imatges del darrer i més important gol del Barça, amb la intenció d'emocionar el telespectador. A més, abans d'oferir el resum del partit, es mostren imatges de la reacció de Messi després del gol del PSG i després del gol que va suposar la victòria del Barça. Per tant, es prioritzen dues peces abans de mostrar les imatges del resum del partit. Les dues, com podrà veure's en el tractament, però sobretot la segona, contenen aspectes sensacionalistes.

En definitiva, Zona Champions, pel que fa el minutatge, compta amb elements sensacionalistes, com la prioritització d'aquestes dues peces i la segona meitat del programa, i d'altres que no ho són, com és el resum ampli i en detall del partit.

Tractament

El programa s'inicia amb una connexió en directe al Camp Nou, amb imatges de la celebració de l'afició. Tot seguit, es mostren imatges del darrer gol que va suposar la victòria i la remuntada per al Barça. No només pot veure's el gol, sinó com embogeixen els seguidors, els propis jugadors, l'entrenador, i la decepció per part dels futbolistes del PSG. A més, el presentador s'encarrega de magnificar la figura del jugador que va marcar aquest últim gol, com és Sergi Roberto. Pot apreciar-se, en concret, un aficionat plorant d'emoció, mentre el presentador ho descrivia de la següent manera: "La imatge d'eufòria era incontenible". Exactament, són 65 segons on només es mostra el gol una vegada. La resta pertany al que s'ha descrit, és a dir, a la celebració d'aquest gol. Per tant, tot i la connexió en directe a l'inici del programa, la primera peça conté aquests elements sensacionalistes, amb l'objectiu de transmetre aquesta eufòria, emoció, incredulitat, passió, etc.

En la segona peça s'analitza la reacció de Messi després del gol del PSG, capcot i abatut, com es menciona i pot apreciar-se en les imatges, i després del darrer gol del Barça, eufòric i alegre. El fet que aparegui en segona posició i abans que el resum del partit i, d'altra banda, tot i ser un programa d'anàlisi, que no es tracti de cap aspecte tàctic del partit, sinó de l'actitud d'un jugador mediàtic, converteixen aquesta en una peça amb un cert grau de sensacionalisme. No es centra en cap aspecte del joc, sinó en les emocions i sentiments d'aquest jugador.

En l'apartat dedicat al resum del partit es mostren imatges, repetides des de diferents angles i alternant en moviment i aturades, de les jugades més importants, incloses les polèmiques, el tractament de les quals es limita, pràcticament en tots els casos, a descriure el succeït. Cap analista jutja les decisions arbitrials, únicament en algun cas es

valora i s'opina amb total precaució, sense tenir pretensions d'influir en el pensament dels telespectadors. En total, es consideren sis jugades polèmiques. Exemples:

“La caiguda... l'àrbitre en principi no assenyala res, reclamen els jugadors del Barça, sembla que l'assistent li diu alguna cosa i finalment l'àrbitre ara sí assenyala el penal... Neymar forçava aquest penal, protesten molt els jugadors del PSG i aquí veiem com, jo crec que Neymar busca molt bé el cos del defensa... el trava”.

“Queia Suárez i ara l'àrbitre assenyalava penal, penal sobre Luis Suárez per aquesta caiguda. A més a més, també targeta groga pel futbolista del PSG... Aquí veiem novament l'acció i aquí sí que no hi ha res de res. L'ha forçat en tot cas Suárez. Un petit contacte hi és, però veurem si és suficient”.

Per tant, aquest extens apartat no conté cap aspecte que pugui considerar-se com a sensacionalista. L'objectiu és mostrar-li en detall al telespectador tot el que s'ha produït al terreny de joc. Els analistes, en alguns casos, donen la seva opinió sobre aquestes jugades, però ho fan amb precaució i sense dir-li al telespectador què n'ha de pensar, sinó que ho deixa en les seves mans, se li permet crear-se la seva pròpia opinió al respecte.

La resta del programa se centra, sobretot, en les declaracions dels protagonistes, com Sergi Roberto, Luis Enrique, l'entrenador del PSG, Neymar i el president del Barça. Ocupen l'altra meitat del programa i manquen de contingut i, fins i tot, interès real, ja que, en la majoria d'aquests casos, no contribueixen a aportar alguna novetat, sinó que acaben derivant en reiteració.

Com s'ha dit, no s'analitza cap aspecte més del partit. A part de les declaracions, es mostren imatges de Canaletes, on es troben alguns aficionats, de Luis Enrique en l'últim gol del Barça i el programa finalitza amb imatges d'aquest darrer gol amb la retransmissió de diferents emissores de ràdio. Tot plegat, contribueix al sensacionalisme, a l'espectacularització i magnificació dels fets, per tal de captar l'atenció del telespectador, transmetent-li una i altra vegada emocions i sentiments d'eufòria, passió, excitació, heroïcitat, etc. Aquesta segona part pretén allargar el

programa, dedicat exclusivament al Barça, sense aportar contingut, informació o anàlisi rellevant.

En definitiva, aquesta segona meitat del programa, tot i no mostrar imatges sensacionalistes en si, conté un cert grau de sensacionalisme per la intenció i l'enfocament de les peces. Els analistes col·laboren i contribueixen en transmetre-li al telespectador tots aquestes sentiments i emocions descrites, com s'ha pogut comprovar, sobretot, en el primer apartat del llenguatge. Tot i així, la primera part, corresponent al resum del partit, que manca d'elements sensacionalistes, de manera que, a l'igual que s'ha fet referència en el minutatge, cal distingir dues parts, seccions o apartats d'aquest programa en quant a sensacionalisme.

5.4.2 Champions Total

Llenguatge

En línies generals, en el programa Champions Total pot apreciar-se un llenguatge sensacionalista, amb expressions, substantius, adjectius i adverbis generadors d'emocions i sentiments, exagerats i desmesurats en alguns casos i on, a més, el to de veu, dramàtic, també hi contribueix. El presentador i els analistes no intenten ser rigorosos, merament informatius i/o descriptius i seriosos, sinó que utilitzen un vocabulari que esdevé sensacionalista

Exemples:

"... l'**anhelada** remuntada" ("... la **ansiada** remontada").

La gent està plorant al Camp Nou ... el **miracle** s'ha aconseguit ... **increïble** ... amb l'emoció de l'estadi ... s'ha aconseguit el que semblava **impossible**".

"És una cosa **al·lucinant** ... estic **al·lucinat**".

"Els futbolistes del París gairebé plorant... Piqué plorant... Sergi Roberto **l'heroi...** segueix la **història** per a l'asturià... en una nit **històric** ... són els sons dels triomfadors... les cares de l'emoció ".

"El Barça aconsegueix una remuntada **històrica**". / "**Impressionant** remuntada del Barça per passar a quarts". / **Bogeria** al Camp Nou després d'aconseguir una remuntada **històrica**".

"El futbol ha estat just perquè el plantejament del París Saint Germain ha estat **patètic**".

"Quina **bogeria...**".

"Vaja **bogeria... impressionant** la felicitat... una nit **històrica**".

"Per què? Perquè no hi ha res **impossible**. Què bonic és el futbol ".

Minutatge

Champions Total té una durada d'una hora, setze minuts i vint segons. D'aquests, se li dedica una hora, dotze minuts i 43 segons, és a dir, pràcticament la totalitat del programa, a la remuntada del FC Barcelona. L'altre partit que també s'havia jugat aquell mateix dia abasta els darrers tres minuts i 20 segons.

Cal destacar que es destinen 37 minuts i 35 segons, i, per tant, gairebé la meitat del programa, a les imatges del resum del partit del Barça.

Champions Total comença mostrant les imatges de la celebració en directe i, tot seguit, s'emet el resum del partit. Per tant, en aquest cas, no hi ha sensacionalisme en quant a l'ordre en què apareixen aquestes peces, ja que, en primer lloc, s'opta i es prioritza l'última hora, la connexió en directe només acabar el partit, i després es mostra el resum.

L'extensa llargada del resum del partit del Barça contra el PSG quedaria justificada pel fet que s'analitzen i es mostren més jugades que a Zona Champions. En aquest programa de TV3 podien veure's un total de 21 accions de perill per part del Barça i set

per part del PSG. En canvi, en el programa del canal Mega, d'Atresmedia, poden veure's 36 accions de perill per part del Barça i 12 per part del PSG. A més, a Champions Total es consideren i s'analitzen onze jugades polèmiques, mentre que a Zona Champions només sis.

Únicament podria considerar-se com a sensacionalista, en quant al minutatge, el fet que, abans d'emetre el resum de l'altre partit, es tractin i es mostrin imatges com la celebració d'un dels jugadors en concret i també de tot l'equip, peces que esdevindran sensacionalistes com podrà comprovar-se al tractament, declaracions dels protagonistes, una altra connexió en directe i les portades digitals de la premsa nacional i internacional. Aquesta segona meitat, més breu, de l'apartat dedicat a la remuntada del Barça té una duració de 28 minuts i 28 segons. A l'igual que en el cas de TV3, no s'analitzen més aspectes rellevants del partit. Tot i l'ampli resum mostrat, podrien haver-se analitzat, en deteniment i detall, alguns aspectes que consideressin determinants en el resultat, però s'opta per mostrar les reaccions, tant dels jugadors a l'acabar el partit i a posteriori, com dels aficionats. Per tant, la prioritització d'aquesta segona meitat de l'apartat dedicat al Barça, que podria haver tingut un enfocament més analític, abans que el resum de l'altre partit d'aquesta competició, esdevé sensacionalista.

En definitiva, aquest últim és l'únic aspecte que pot considerar-se com a sensacionalista, és a dir, aquesta part final del programa on es prioritzen imatges i declaracions, no tant rellevants i que manquen d'anàlisi, abans que les del resum de l'altre partit.

Tractament

La primera peça, corresponent a la connexió en directe com s'ha dit anteriorment, tot i estar justificada pel fet de tractar-se de l'últim hora, del que s'està vivint, acaba derivant cap al sensacionalisme. Les imatges mostren, d'una banda, l'alegria i l'eufòria dels jugadors i de l'afició del Barça i, d'altra banda, la tristesa i desolació dels jugadors i l'afició del PSG. A més, el presentador també hi contribueix, descrivint i, per tant,

reiterant el que pot apreciar-se en les imatges: “Els futbolistes del París casi plorant... Piqué plorant...”. És una peça carregada d’emocions i sentiments contraposats.

L’apartat dedicat al resum del partit pot considerar-se com a sensacionalista per dos aspectes que tenen a veure amb el tractament de les jugades polèmiques. En primer lloc, la selecció d’aquestes, és a dir, que s’hagin considerat un total d’onze per ser analitzades i comentades i, sobretot, la pretensió que l’àrbitre del programa s’encarregui de transmetre-li al telespectador què ha de pensar sobre aquestes jugades. És a dir, tot i ser un expert i opinar amb arguments de pes, no se li permet al telespectador que es creï la seva pròpia opinió, sinó que la de l’àrbitre es considera com la vàlida i l’única possible. Exemples:

"... i hi ha un detall pel que no és mà, la mà està recolzada abans que li colpegi la pilota al braç, per tant, **mai no pot haver penal**".

"No n'hi ha, ve rebotada del cap d'un defensor ... **i, per tant, res**".

"**Efectivament, ha estat penal**, ara anem a veure que en el d'aquí sembla més clar, és un penal molt complicat ... penal perquè ha dit fes-m'ho i ho ha fet. Per a mi és penal".

Com pot apreciar-se, sembla que no pugui discutir-se l’opinió de l’àrbitre. L’autoritat que se li concedeix li transmet al telespectador la creença que aquest àrbitre té la veritat absoluta. Es pretén influir clarament en el pensament del telespectador o, almenys, condicionar-lo, de manera que, si abans creia una cosa contrària sobre algunes de les jugades polèmiques, ara no tingui cap mena de dubte al respecte.

Dues peces, corresponents a la segona meitat de l’apartat dedicat a la remuntada del Barça, que contenen un cert grau de sensacionalisme són la que mostra imatges de la celebració de Messi en el darrer gol i la que mostra imatges de la celebració dels jugadors del Barça amb l’afició a l’acabar el partit. En els dos casos se li transmeten tota una sèrie d’emocions i sentiments als telespectadors, com l’eufòria, la bogeria, fins i tot el caos, l’alegria. El mateix presentador ho descriu d’aquesta manera: “¡Qué **locura!**”. Són peces que no tenen res a veure amb l’anàlisi, sinó amb el morbo, la curiositat, de veure com un jugador tan mediàtic es deslliga en el darrer gol del seu equip, pujant

sobre una tanca publicitària per celebrar-ho de ben a prop amb l'afició. Es pretén que el telespectador es sorprengui i s'emocioni amb aquestes imatges.

El programa de Champions Total finalitza amb una darrera peça que suposa una altra mostra de sensacionalisme. Tornen a veure's imatges del darrer gol del Barça, però, en aquest cas, narrat, a base de crits, eufòria i incredulitat, per RAC1. Tot i ser en català la retransmissió d'aquesta emissora de ràdio i el programa en castellà, amb una audiència que abasta tot l'estat espanyol, el que es pretén no és que s'entengui el que es diu, sinó que s'aprecii com ho viuen els locutors de RAC1. L'objectiu, únicament, és que es torni a emocionar, impactar i sorprendre el telespectador.

5.4.3 Taula comparativa

Exemples més sensacionalistes	Zona Champions	Champions Total
Llenguatge	Increïble Explosió Memorable Èpica Agònica Esclat d'eufòria Excepcional	Anhelada Miracle Increïble Al·lucinant Heroi Bogeria Impressionant

Minutatge	Tot el programa es destina a la remuntada del Barça, en detriment de l'altre partit que també s'havia disputat. La segona meitat del programa manca de contingut, pretén allargar l'apartat dedicat a la remuntada del Barça. Priorització d'imatges de la celebració en directe per part dels jugadors i aficionats i del darrer gol i d'imatges de la reacció de Messi amb aquest mateix gol, abans que mostrar el resum del partit.	Gairebé tot el programa es destina a la remuntada del Barça. La segona meitat de l'apartat dedicat a la remuntada del Barça manca de contingut, no s'analitzen aspectes del partit, sinó les reaccions per part dels jugadors, afició i premsa. Priorització d'aquesta segona meitat de l'apartat dedicat a la remuntada del Barça abans que mostrar el resum de l'altre partit que també s'havia disputat.
Tractament	Imatges del darrer gol del Barça i la consegüent celebració per part dels seguidors i dels propis jugadors, magnificant el presentador la figura de l'autor d'aquest gol. Imatges de la reacció de Messi després del gol del PSG i després del darrer gol del Barça. Imatges de la reacció de Luis Enrique després del darrer gol del Barça. Imatges del darrer gol del Barça retransmès per diferents emissores de ràdio.	Imatges en directe de la celebració dels jugadors i l'afició del Barça i de la desolació dels jugadors i l'afició del PSG, contribuint el presentador a l'espectacularització i el sensacionalisme descrivint les imatges. Tractament de les jugades polèmiques: àmplia selecció i pretensió de què l'àrbitre del programa influeixi en l'opinió dels telespectadors. Imatges de la reacció de Messi després del darrer gol del Barça. Imatges de la celebració dels jugadors del Barça amb l'afició a l'acabar el

		partit. Imatges del darrer gol del Barça narrat, a base de crits, eufòria i incredulitat, per RAC1.
--	--	--

5.5 Programes de debat o tertúlia del 8 de març: El Club de la Mitjanit, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones

5.5.1 El Club de la Mitjanit

Llenguatge

Seguint la mateixa línia del programa anterior (és a dir, Zona Champions), el presentador i els tertulians de El Club de la Mitjanit utilitzen un llenguatge sensacionalista. Poden apreciar-se expressions, substantius, adjectius i adverbis plens i carregats d'emocions i sentiments. Tot i així, en cap moment perden les formes en quant al volum de la veu i a la gestualitat. En aquest sentit es manté un cert rigor, formalitat i seriositat. En canvi, el vocabulari que utilitzen conté un grau elevat de sensacionalisme. Per tant, el to de veu demostra naturalitat i normalitat, mentre que el llenguatge magnifica els fets.

Exemples:

“... ha desencadenat una **autèntica eufòria** i **bogeria** a l'estadi. És **impressionant**...”.

“El **miracle** que agafa forma, el **somni** que es fa realitat”.

“Avui és una nit **històrica**...”.

“El **miracle** s’ha produït”.

“Aquesta és la **mare de totes les remuntades...** El Barça ha fet **història...** però és **història...** han vingut i **han llepat**”.

“... però això d’avui és **increïble**”.

“... les imatges que ens arriben des de Canaletes **són d’autèntica bogeria**”.

“... **ridícul mundial...**”.

“Quan hi ha un moment **tan bèstia...** el **miracle** dels últims deu minuts de partit, això és **inexplicable**”.

“És una nit **d’eufòria màxima**”.

“Jo hi vaig creure en això la mateixa nit de la **desfeta èpica...**”.

Minutatge

El Club de la Mitjanit té una durada de 51 minuts i 14 segons. D’aquests, setze minuts i 58 segons, sense tenir en compte els espais de debat o tertúlia, podrien considerar-se com a sensacionalistes. És a dir, aquests gairebé disset minuts (un terç del programa), corresponents a determinades peces on es mostren imatges emocionants, anecdòtiques, morboses i/o curioses com podrà comprovar-se a continuació en el tractament, contenen un cert grau de sensacionalisme. A més, pel fet d’utilitzar-se un llenguatge sensacionalista en línies generals, s’hauria d’afegir el temps destinat a l’opinió dels tertulians, que abasta 22 minuts i set segons de la totalitat del programa. Per tant, en quant al minutatge, un total de 39 minuts i cinc segons contindrien elements sensacionalistes. És a dir, aproximadament tres quartes parts del que dura aquest programa compten amb un cert grau de sensacionalisme.

Tractament

En la primera peça del programa de debat i tertúlia de TV3 es mostren imatges dels gols del partit entre el Barça i el PSG, narrats pel locutor de la TDP, Joaquim Maria Puyal. Aquest darrer aspecte, la retransmissió dels gols per part de l'emissora Catalunya Ràdio, és el que converteix aquesta peça en sensacionalista. És una narració molt efusiva, impactant i emocionant, tant pel que fa el llenguatge com el to de veu: "Déu existeix, això és un miracle i Déu és culer, això és incompreensible, és un somni... increïble i inimaginable, no tinc paraules...".

A continuació, es connecta en directe amb un enviat especial a Canaletes. En les imatges pot apreciar-se una gran multitud de gent i, fins i tot, un cert punt de caos. Alguns aficionats s'acosten a l'enviat especial, que ha de pujar el to de veu, ha de cridar perquè se l'escolti, i l'impedeixen dur a terme la connexió en directe amb normalitat. El mateix presentador del programa se n'adona: "... les imatges que ens arriben des de Canaletes són d'autèntica bogeria". Per tant, és una peça que al telespectador li genera un impacte, de manera que, en aquest sentit, conté elements sensacionalistes.

Les imatges d'uns analistes de la televisió britànica BT Sports celebrant el sisè gol del Barça són les que contenen un major grau de sensacionalisme. Aquestes analistes, que a més són ex jugadors mediàtics, de prestigi, cosa que provoca un major impacte, embogeixen en el moment en què Sergi Roberto culmina la remuntada del Barça. S'aixequen de les cadires, criden i, fins i tot, un d'ells comença a córrer. És una peça que, per tant, pretén sorprendre, impacta i emocionar al telespectador.

En la mateixa línia, es mostren imatges de la celebració d'aquest mateix gol per part dels jugadors del primer equip del FC Barcelona de la secció de futbol sala. Poden apreciar-se salts, crits, abraçades, de manera que, un altre cop, l'objectiu és emocionar i impactar al telespectador, a més de magnificar els fets mostrant l'eufòrica celebració per part d'esportistes d'elit.

Una peça que genera polèmica, morbo i ràbia és la que mostra la celebració de l'únic gol del PSG per part del jugador que abans havia vestit la samarreta del Madrid, com és Di María. Pot apreciar-se un gest que causa controvèrsia, i, a més, el presentador ho

esmenta i la imatge és repetida quatre vegades: “... tanta alegria que ha procurat fer callar el Camp Nou... Di María ha celebrat de forma exacerbada... i ara potser se l’ha d’empassar”. Aquestes imatges, que poden veure’s de ben a prop, pretenen deixar en evidència a aquest jugador, ridiculitzar-lo, retratar-lo i venjar-se’n.

La part final, tot i que el programa acaba amb un seguit de reflexions, es destina a imatges i fets anecdòtics, curiosos i divertits que s’han produït a les xarxes socials. Per exemple, es mostra un tuit d’un usuari amb la imatge dels Oscar on el presentador esmenta: “I el guanyador és el PSG... el Barça”. També poden veure’s imatges de Joan Gaspar, personalitat mediàtica i ex president del club, complint la seva promesa banyant-se a la Barceloneta. També es mostren els mems més destacats i la imatge de Messi celebrant el darrer gol damunt d’una tanca publicitària mentre els aficionats l’adoren “com un Déu, com un tòtem”. Aquesta última imatge descrita, que sobretot impacta, impressiona i emociona als seguidors del Barça, és mostrada una altra vegada en la següent peça des d’una altra perspectiva, de manera que es busca impressionar al telespectador amb la mateixa imatge des de diferents angles. Per tant, tot aquest apartat busca la part més divertida, espectacular, curiosa i anecdòtica del partit. Si bé abans es volia impactar al telespectador, generar-li polèmica i morbo, a la part final del programa se’l vol impressionar i emocionar mostrant-li allò més divertit i surrealista i, per tant, també conté un alt grau de sensacionalisme.

5.5.2 Estudio Estadio

Llenguatge

El fet que Estudio Estadio no compti amb els drets per emetre les imatges del partit entre el Barça i el PSG fa que, com podrà veure’s a continuació en el minutatge, gran part del programa es destini a l’opinió, per la qual cosa s’acaba derivant cap al sensacionalisme en quant al llenguatge. S’utilitzen expressions, substantius, adjectius i adverbis carregats d’emocions i sentiments. A través del vocabulari es pretén impactar al telespectador i magnificar els fets.

Exemples:

"Hem viscut un **moment impressionant...** una de les nits **més memorables de la història...**".

"... després d'haver viscut quelcom **realment increïble...**".

"La **gesta** és **extraordinària...**".

"El Barça ha aconseguit avui una de les **gestes més grans** de la Champions i treballar amb aquesta tableta és una de les **gestes més grans** en un plató de televisió".

"És un **fracàs majúscul**".

"Ha donat una imatge el Paris Saint Germain **absolutament lamentable**".

"No ha estat un Barcelona **estel·lar**".

"El Barça avui ha tirat de **casta**, ha tirat de **proesa...**".

"Jo no recordo haver vist algun partit del Reial Madrid que fos **apoteòsic...** però en **emoció, en raça, coratge, casta...**".

"Ha estat una **gesta fantàstica**. La més important de la història de la Champions? Jo crec que no".

"... perquè és una **gesta impressionant**, perquè és una **gesta increïble ...**".

Minutatge

Estudio Estadio té una durada d'una hora 38 minuts i 51 segons. D'aquests, setze minuts i quatre segons, corresponents a determinades peces i, per tant, sense tenir en compte els espais de debat i tertúlia, podrien considerar-se com a sensacionalistes, ja sigui per la prioritització, la importància i l'ordre en què apareixen, pel fet que es tracta d'imatges impactants, anecdòtiques, sorprenents i curioses, o bé perquè no tenen cap altre objectiu que omplir un espai. És a dir, en aquest darrer cas, com que no es disposen dels drets per emetre imatges del resum del partit entre el Barça i el PSG han de

mostrar-ne d'altres que estan desproveïdes d'interès i contingut, ni tan sols es pretén captar l'atenció del telespectador, sinó, simplement, omplir aquest espai de temps.

A l'igual que en el cas de El Club de la Mitjanit, pel fet d'utilitzar-se un llenguatge majoritàriament sensacionalista hauria d'afegir-se també el temps destinat a l'opinió dels tertulians, que abasta 28 minuts i 44 segons de la totalitat d'aquest programa.

Per tant, en quant al minutatge, un total de 44 minuts i 48 segons contindrien elements sensacionalistes, és a dir, gairebé la meitat del programa.

Aquelles peces que s'han considerat com a sensacionalistes i que formen part d'aquesta meitat del programa que conté elements propis de l'espectacularització i del sensacionalisme seran analitzades en el tractament. Però cal fer referència en aquest apartat a la prioritització de dues d'aquestes peces, ja que aquest aspecte forma part del minutatge. Les primeres imatges que poden veure's en aquest programa corresponen a unes declaracions del jugador del Reial Madrid Sergio Ramos sobre les crítiques que ha rebut. Aquesta peça, en un altre context i en una altra ubicació dins del minutatge, podria no haver-se comptabilitzat com a sensacionalista, però a l'inici del programa, després d'informar del que ha succeït amb el Barça sobre la remuntada, queda totalment descontextualitzada i generadora de polèmica. En la segona es mostren imatges de les pancartes de suport per part dels aficionats del Barça als jugadors i l'opinió d'alguns d'aquests seguidors sobre la possible remuntada. És similar a l'anterior cas, queda descontextualitzada, ja que el partit ja s'ha jugat i la peça fa referència a l'estat d'ànim dels aficionats del Barça abans que comencés el partit. En definitiva, aquestes dues peces haurien d'haver aparegut, en tot cas, més endavant i no a l'inici del programa, on s'haurien d'haver mostrat l'opinió dels seguidors una vegada finalitzat el partit, cosa que es fa, però més endavant, declaracions d'alguns dels protagonistes, etc.

Tractament

A banda d'aquestes dues peces, que són sensacionalistes per la posició en què apareixen i no pel seu tractament, hi ha d'altres que, en canvi, sí que ho són per com han estat enfocades i/o per les imatges que es mostren.

Una mostra de sensacionalisme pot apreciar-se en el primer espai dedicat a l'opinió de cadascun dels col·laboradors. En primer lloc, perquè és una tertúlia informal, poc seriosa com pot comprovar-se amb les paraules del propi presentador dirigides al tertulià defensor del Barça: “Parla una mica de l'àrbitre també avui”. El presentador es refereix al fet que aquest tertulià sempre critica els àrbitres i insinua que el col·legiat d'aquest partit ha afavorit el Barça. Això desencadena una petita confrontació, una disputa verbal entre el presentador i el tertulià del Barça, que es dirigeix a aquells madridistes que donaven per eliminat a l'equip blaugrana i el presentador, que es dona per al·ludit li respon: “No et passis ni un pel... t'ho estic dient de debò, no és el tema (si és madridista o no ho és), ni és el tema ni és el debat a veure de quin color es cadascú aquí... no et facis el graciós perquè t'has fet el graciós”.

La primera peça que conté elements sensacionalistes és la que mostra un tuit de l'Athletic de Bilbao fent ironia amb la remuntada del Barça (en aquest tuit fan referència a la Supercopa d'Espanya on l'Athletic va guanyar a l'anada per 4-0 al Barça, i exposen que a ells no els hi semblava tan difícil conservar aquest resultat al partit de tornada). Aquesta peça, per tant, manca d'interès, es pretén captar l'atenció del telespectador impactant-lo, sorprenent-lo, generant polèmica i diversitat d'emocions i sentiments, ja que a alguns els pot divertir i a d'altres els pot emprenyar.

Una altra peça que, en la mateixa línia que l'anterior, busca impactar i sorprendre al telespectador és la que mostra imatges d'alguns aficionats marxant del Camp Nou abans de què acabés el partit i tornant quan se n'adonen de la remuntada en els darrers instants. A més de generar-li aquests sentiments i emocions al telespectador, també es pretén caricaturitzar i ridiculitzar a aquests aficionats.

Un altre exemple de sensacionalisme en un espai de debat pot identificar-se quan els tertulians opinen sobre l'actuació arbitral. Torna a haver-hi una confrontació entre alguns dels col·laboradors, convertint aquest en un debat i en un programa poc seriós i informal, com s'ha comentat anteriorment: “Es pot fer el ridícul, però tant com l'acabes de fer és impossible”. Aquestes paraules per part del tertulià del Barça van dirigides a un altre que defensa que la remuntada de l'equip blaugrana ha estat “espectacular”, però també ha estat “marcada per decisions arbitrals”.

Les imatges en pantalla de les publicacions d'alguns dels jugadors del Barça, a través de les xarxes socials, celebrant la victòria també podrien ser considerades com a sensacionalistes, ja que no deixen de transmetre-li al telespectador una multitud d'emocions i sentiments com, per exemple, l'eufòria, la passió, la incredulitat, la bogeria, etc. El mateix succeeix amb la peça en la qual es mostren imatges de Messi celebrant el darrer gol del seu equip amb l'afició, pujant sobre una tanca publicitària. En aquests dos casos, així com els que s'analitzaran a continuació, són imatges que, per si soles, generen tot un seguit d'emocions i sentiments.

En aquest programa, s'hi destina un espai a algunes imatges curioses, divertides i anecdòtiques, que manquen d'interès i contingut i que representen una nova mostra d'ocupar un espai, pel fet de no poder mostrar imatges de cap dels partits de la Champions i, per tant, de sensacionalisme. Per exemple, es mostren imatges de la distracció de Cristiano Ronaldo que casi el porta a pujar a l'autobús del Nàpols i no del Reial Madrid. També se'n mostren d'un jugador de la lliga australiana de futbol que es marca dos gols a la seva pròpia porteria en el mateix partit i d'un jugador del Bayern de Munic, al qual li cau a sobre el cafè que duia just quan es disposava a pujar a l'autobús del seu equip, per la qual cosa ha de canviar-se de vestimenta i, a més, pot apreciar-se com un company es riu i fa burla d'aquest succés.

Una altra peça que esdevé sensacionalista per tractar-se d'imatges buides de contingut i que ni tan sols són comentades, valorades o analitzades pels tertulians i que no pretenen captar l'atenció del telespectador, sinó omplir un espai de temps, és la que mostra imatges dels jugadors del Reial Madrid després del partit contra el Nàpols dirigint-se a l'autobús.

Unes imatges semblants, corresponents a la sortida dels jugadors del PSG del Camp Nou després del partit, sí que pretenen captar l'atenció del telespectador, impactar-lo, sorprendre'l i generar-li, en general, un seguit d'emocions i sentiments, ja que el presentador fa referència als rostres seriosos d'aquests jugadors. És a dir, es mostren aquestes imatges amb la intenció de caricaturitzar-los i, fins i tot, deixar-los en evidència.

Una darrera peça amb elements sensacionalistes és la que mostra una publicació de la Shakira, a través de les xarxes socials, celebrant la victòria del Barça. És una altra mostra de pretendre impactar, sorprendre i emocionar el telespectador.

5.5.3 El Chiringuito de Jugones

Llenguatge

En línies generals, el llenguatge que s'utilitza a El Chiringuito de Jugones conté un alt grau de sensacionalisme, a l'igual que en els altres dos programes de debat i tertúlia analitzats. En aquest cas, a més, i com ja s'ha fet referència anteriorment, el to dramàtic, el volum de la veu, pujat de to, i algunes escenificacions exalten, encara més, aquestes expressions, substantius, adjectius i adverbis que pretenen commoure i emocionar el telespectador.

Exemples:

"Hi ha hagut dues remuntades de la llet, jo és que estic **al·lucinant** encara perquè la primera és gran, però la segona remuntada no és **històrica**, no l'he vist en la meua vida... **flipant**... la gent ha d'estar **flipant** encara... Quines emocions".

"... **bany d'ambició** ... el Barça ha aconseguit una cosa **històrica**..."

"... en aquesta **gesta**... és **al·lucinant**".

"**Horrorós** Thiago, **horrorós** Marquinhos, **horrorós** dels dos laterals... crec que ha estat un dia **lamentable**..."

"Ha estat **fantàstic**".

"Em sembla **penós** que alguns s'enrecordin dels àrbitres, és una nit **històrica**, és una nit per **elogiar**... hem **al·lucinat**... és **impressionant**... la típica nit que es recorda per la

història... Europa sencera, el món sencer **es rendeix** al Barça... **impressionant** com s'ha celebrat, **bogeria absoluta** ... ha estat **increïble**".

"Imatges **espectaculares** en exclusiva ... una nit **històrica**..."

"Nit **històrica**, nit **apoteòsica**, **màgica**..."

"... i a partir d'aquí anava a arribar l'**apoteosi**... **bogeria** al Camp Nou ... l'afició com **boja**... **impressionant**... sembla que no hi ha fora de joc".

"Els **miracles** existeixen".

Minutatge

El Chiringuito de Jugones té una durada de dues hores, 37 minuts i 43 segons. D'aquests, 32 minuts i 50 segons, corresponents a peces determinades i, per tant, no es tenen en compte els espais destinats a l'opinió dels tertulians, contenen elements sensacionalistes, ja sigui per les imatges que es mostren, anecdòtiques, curioses, impactants, sorprenents, divertides, polèmiques, etc., per l'enfocament que se li donen a algunes d'aquests peces o, fins i tot, per com se li transmeten al telespectador, és a dir, per allò que el presentador, els tertulians o la veu en off diuen i per com ho diuen.

A més, pel fet que s'utilitza un llenguatge majoritàriament sensacionalista cal tenir en compte l'espai de temps destinat al debat i la tertúlia, que abasta 32 minuts i 58 segons.

D'altra banda, en quant a les peces que s'han considerat sensacionalistes, pels motius que podran veure's en el tractament, no s'han tingut en compte l'apartat de les jugades polèmiques, que té una extensa duració de 30 minuts i 35 segons i que també pertany al minutatge sensacionalista, ni tampoc l'apartat en què es mostra el resum del partit, que dura deu minuts i 57 segons i que compta també amb elements sensacionalistes, ja que els tertulians jutgen i opinen sobre les jugades polèmiques. És a dir, aquestes jugades són mostrades i valorades en dues ocasions, una més per sobre i l'altra més en detall.

Per tant, tenint en compte l'espai de temps dedicat a l'opinió, les peces que s'han considerat sensacionalistes i els apartats del resum del partit i de les jugades

polèmiques, un total de 107 minuts i 20 segons del programa contenen un cert grau de sensacionalisme, en quant al minutatge, és a dir, més de dos terços del programa.

Tractament

Durant els primers minuts del programa, cadascun dels tertulians dóna la seva opinió sobre la remuntada del Barça, tot i que el primer en fer-ho és el propi presentador, el qual fa una reflexió carregada de sensacionalisme, amb un to dramàtic i poètic: “Visca el Barça! Què bonic! El sentiment del Barça a flor de pell”. Cal destacar que el fet que no es mostri el resum del partit entre el Barça i el PSG a l’inici del programa no s’ha considerat com a sensacionalista, ja que en el programa d’anàlisi emès anteriorment en aquest mateix canal (Champions Total de Mega) ja s’ha mostrat en detall, tot i que més endavant sí que s’emet un resum més breu.

A l’igual que succeïa a Estudio Estadio, en el cas de El Chiringuito de Jugones també poden apreciar-se conflictes, confrontacions i disputes verbals entre els tertulians i, fins i tot, amb el presentador en els espais d’opinió. De manera que, en aquest sentit, els debats i les tertúlies esdevenen poc seriosos, informals i ordinaris.

La primera peça del programa es caracteritza pel morbo, la curiositat i l’impacte i, per tant, esdevé sensacionalista, ja que es mostren imatges amb el so ambient de la celebració dels jugadors i entrenadors del Barça després del partit a la gespa del Camp Nou. Poden escoltar-se diàlegs que mantenen alguns jugadors, com, per exemple, Piqué amb Suárez: “Aquesta és la més grossa que hem fet”.

Tot seguit, es mostren imatges de la celebració de Messi del darrer gol del seu equip. Les imatges en si poden considerar-se com a sensacionalistes pels sentiments i les emocions que generen i li transmeten als telespectadors, però, a més, el tertulià defensor del Barça fa una reflexió massa prolongada sobre Messi, amb un to reivindicatiu, com si estigués indignat, sense escoltar altres comentaris que li fan els seus companys, és a dir, sembla com si ell mateix s’anés retroalimentant. De fet, la càmera es va apropant fins, pràcticament, mostrar únicament el seu rostre. En definitiva, és com si estigués fent un paper. Pel que fa a les imatges, desperten l’interès del telespectador per curioses,

sorprenents, exclusives, inèdites, etc. Es mostra com Messi puja sobre una tanca publicitària i embogeix amb l'afició celebrant el darrer gol. A més, pot escoltar-se el so ambient, el qual impacta al telespectador per la seva magnitud.

Com s'ha mencionat en el minutatge, al llarg del resum del partit es mostren de passada les jugades polèmiques, que són comentades pels tertulians i que fan d'aquest un apartat amb un cert grau de sensacionalisme. En aquest apartat dedicat al resum, com que no es consideren aquestes jugades dubtoses com les més rellevants, a diferència dels gols que s'han marcat, només es mostren una o dues vegades. Com podrà comprovar-se, en l'apartat dedicat únicament a les jugades polèmiques, aquestes seran mostrades en múltiples ocasions. Tot i així, els comentaris i l'opinió d'alguns tertulians fan que aquest apartat també esdevingui sensacionalista, encara que en un grau menor. Exemples:

“Mira com es llença! No, que li fan a Suárez no. Suárez es llença!”

“Quina puntada li fica a la cama dreta, mare meva! És un penal com una casa!”
 (“Qué patada le mete...”).

“És que és penal... però és un penal d'acudit”.

“El primer que no xiula. Reclamava el que ha estat, clar, mà. Mira, mira... parada, l'ha parat!”.

Una mostra de sensacionalisme pel fet de pretendre impactar al telespectador, mostrant-li imatges caòtiques, de bogeria i d'eufòria, és la sortida de Messi de l'estadi amb el seu cotxe. Algú, des de dins de l'automòbil, grava com els aficionats no el deixen marxar. En la mateixa línia, les imatges de Shakira celebrant la victòria del Barça al Camp Nou li transmeten al telespectador aquestes emocions i sentiments que s'han esmentat.

L'apartat dedicat únicament a analitzar les jugades polèmiques del partit entre el Barça i el PSG conté un alt grau de sensacionalisme, no per les imatges en si, sinó per les vegades en què es repeteixen (per exemple, una d'aquestes jugades és mostrada 54 vegades), i l'estil i el llenguatge dels debats per part dels tertulians. A més, es pretén influir en el pensament del telespectador mitjançant l'opinió i els arguments que dona

un àrbitre, col·laborador d'aquest programa, que s'encarrega de descriure i valorar en última instància aquestes decisions arbitral polèmiques d'aquest partit. És a dir, la intenció és que l'opinió de l'àrbitre del programa hagi de ser considerada com l'única i la més correcta. Tot i així, alguns dels tertulians desautoritzen la valoració de l'àrbitre col·laborador del programa, contribuint encara més a la confrontació entre els tertulians. Exemple:

Àrbitre: "... l'àrbitre veu la jugada, veu la mà, no la sanciona perquè veu o interpreta que el jugador el que fa és recolzar-se. Jo aquesta mà no la xiulo, no és penal. Per a mi no és penal".

Presentador: "Estariem d'acord en què no hi ha penal".

Un dels tertulians: "Per a mi sí que és penal".

Com s'ha pogut comprovar en el cas de Messi, en aquest programa han posat la mirada en les reaccions d'alguns jugadors del Barça durant el partit i, sobretot, després del darrer gol. A més del jugador argentí, també segueixen de ben a prop la celebració de Piqué en el gol de Sergi Roberto que culminava la remuntada, mostrant imatges d'eufòria i d'entusiasme, des de diferents angles. En el cas de Luis Suárez el que es pretén és generar una nova polèmica en torn a aquest jugador, deixar-lo en evidència, mostrant imatges en les quals protesta reiteradament a l'àrbitre. En aquest darrer cas, són imatges descontextualitzades i avantatgistes, ja que al llarg d'un partit es produeixen diverses protestes i converses amb els àrbitres. La intenció és causar un rebuig per part dels telespectadors i aficionats cap a aquest jugador. En definitiva, són imatges sensacionalistes, generadores de diferents sentiments i emocions en funció de les imatges mostrades i del seu enfocament.

Ja a la part final del programa, poden trobar-se dues peces caracteritzades per l'espectacularització i el sensacionalisme. En la primera, corresponent a la narració del darrer gol del Barça per part de Canal+ França, es mostra com els narradors no s'ho podien creure, no donaven crèdit, de manera que se li transmeten sentiments i emocions als telespectadors com el morbo, a l'igual que en el segon cas, en el qual es mostren imatges de la celebració d'aquest mateix gol per part d'uns analistes d'una televisió

britànica que, a més, són ex jugadors mediàtics, els quals embogeixen. Per tant, en conjunt se li transmeten sentiments oposats al telespectador, com la incredulitat, la indignació i l'enfonsament, però també l'alegria, l'eufòria i l'impacte i la sorpresa.

Una darrera mostra de sensacionalisme pot identificar-se en una revelació que fa un dels tertulians, el qual desvetlla una notícia d'última hora, en exclusiva, segons la qual el Paris Saint Germain oferirà un gran contracte a Luis Enrique. El fet que sigui un rumor i no una notícia oficial, contrastada i confirmada, i que s'hagi esperat fins al final del programa per mantenir en tensió al telespectador converteixen aquest espai en sensacionalista.

5.5.4 Taula comparativa

Exemples més sensacionalistes	El Club de la Mitjanit	Estudio Estadio	El Chiringuito de Jugones
Llenguatge	Autèntica eufòria i bogeria Impressionant Miracle Han llepat Increïble Ridícul mundial Desfeta històrica	Moment impressionant Més memorables de la història Realment increïble Gesta extraordinària Fracàs majúscul Absolutament lamentable Estel·lar Apoteòsic	Al·lucinant Flipant Bany d'ambició Lamentable Horrorós Penós Bogeria absoluta Històrica, apoteòsica, màgica

			Miracles
Minutatge	Aproximadament $\frac{3}{4}$ parts de la duració del programa contenen elements sensacionalistes, tenint en compte els espais de debat i tertúlia i els espais destinats a determinades peces.	Gairebé la meitat de la duració del programa conté elements sensacionalistes, tenint en compte els espais de debat i tertúlia i els espais destinats a determinades peces. Priorització i ubicació a l'inici del programa de dues peces descontextualitzades, com són les declaracions de Sergio Ramos sobre les crítiques rebudes i les imatges de pancartes de suport per part d'aficionats del Barça i l'opinió d'aquests sobre la possible remuntada.	Més de $\frac{2}{3}$ parts de la duració del programa contenen elements sensacionalistes, tenint en compte els espais de debat i tertúlia, els espais destinats a determinades peces i els apartats dedicats a les jugades polèmiques i al resum del partit.
Tractament	Imatges dels gols del partit entre Barça i PSG, narrats efusivament, tan pel que fa el to de veu com el llenguatge, pel locutor de la TDP. Imatges de la celebració del darrer gol del Barça	Espais de debat poc seriosos, informals que converteixen el programa en ordinari, amb confrontacions entre alguns dels tertulians i, fins i tot, amb el presentador. Imatges de la celebració del	Reflexió inicial del presentador, amb un to dramàtic i poètic i espais de debat poc seriosos i informals que converteixen el programa en ordinari, amb confrontacions i disputes verbals entre alguns dels

	per part d'uns analistes (ex jugadors mediàtics) d'una televisió britànica. Imatges d'un ex jugador del Madrid fent el gest de callar a l'afició del Barça després del gol marcat pel PSG. Imatges de les publicacions més rellevants a les xarxes socials (tuïts i mems). Imatges de Messi celebrant el darrer gol del Barça damunt d'una tanca publicitària "com un Déu, com un Tòtem").	darrer gol del Barça per part de Messi. Imatges de la publicació, a través de les xarxes socials, de Shakira celebrant el triomf del Barça. Imatges de la sortida dels jugadors del PSG del Camp Nou després de la derrota. Imatges curioses i anecdòtiques, que manquen de contingut i d'interès, de Cristiano Ronaldo, que casi s'equivoca d'autobús, d'un jugador del Bayern, a qui li cau a sobre un got de cafè, i d'un jugador de la lliga australiana, que es marca dos gols en pròpia en el mateix partit. Imatges d'un tuit de l'Athletic de Bilbao ridiculitzant el PSG.	tertulians i, fins i tot, amb el presentador. Imatges en directe, amb so ambient, de la celebració dels jugadors del Barça al terreny de joc després de la remuntada (poden escoltar-se diàlegs). Imatges amb so ambient de la celebració del darrer gol del Barça per part de Messi amb una reflexió massa prolongada i reivindicativa del tertulià defensor del Barça. Opinions superficials i ordinàries sobre les jugades polèmiques al llarg del resum del partit. Excessives repeticions de les jugades polèmiques en l'apartat dedicat únicament a aquestes jugades i pretensió d'influir en el pensament del telespectador mitjançant les valoracions de l'àrbitre del programa.
--	--	---	--

			Narració del darrer gol del Barça per part de Canal + França i per part d'uns analistes, i ex jugadors mediàtics, d'una televisió britànica.
--	--	--	--

6. CONCLUSIONS

6.1 Classificació dels programes analitzats

En primer lloc, cal fer referència als quatre tipus de qualificacions que poden rebre cadascun dels programes analitzats.

En cas que no hi hagi cap mostra de sensacionalisme en cap dels tres apartats (llenguatge, minutatge, tractament), es considerarà aquell programa com a no sensacionalista.

En cas que s'apreciïn casos aïllats i puntuals de sensacionalisme, el programa serà qualificat com a sensacionalista en un grau baix, en un grau menor.

En cas que s'hagin trobat casos de sensacionalisme, però no de forma aïllada ni tampoc excessiva, i, per tant, estigui entremig del que podria qualificar-se com a baix i alt grau, el programa serà considerat com a sensacionalista en un grau mitjà, intermedi.

Per últim, en cas que s'hagin donat casos reiterats, excessius i abusius de sensacionalisme en cadascun d'aquests apartats analitzats, el programa serà considerat com a sensacionalista en un grau major, en un alt grau.

Dia 26 de febrer

Qualificació dels programes	Televisió de Catalunya	Televisió Espanyola	Mediaset	Atresmedia
No sensacionalista				
Sensacionalista en un grau baix	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de La 1		
Sensacionalista en un grau intermedi	Gol a Gol			
Sensacionalista en un grau elevat		Estudio Estadio	Deportes Cuatro	La Sexta Deportes El Chiringuito de Jugones

Dia 8 de març

Qualificació dels programes	Televisió de Catalunya	Televisió Espanyola	Mediaset	Atresmedia
No sensacionalista				
Sensacionalista en un grau baix				
Sensacionalista en un grau intermedi	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3 Zona Champions			
Sensacionalista en un grau elevat	El Club de la Mitjanit	Secció d'esports del Telenotícies de migdia de La 1	Deportes Cuatro	Jugones Champions Total

		Estudio Estadio		El Chiringuito de Jugones
--	--	--------------------	--	------------------------------

6.1.1 Programes informatius del 26 de febrer: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Deportes La Sexta

En la secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3 poden trobar-se casos molt puntuals i aïllats de sensacionalisme pel que fa el llenguatge. En quant al minutatge, no hi ha cap mostra de sensacionalisme. Per últim, a l'igual que succeeix en l'apartat del llenguatge, poden apreciar-se casos comptats de sensacionalisme pel que fa el tractament. Aquest programa, per tant, conté elements sensacionalistes, tot i que de forma aïllada i puntual, pel que fa el llenguatge i el tractament, de manera que, en el seu conjunt, adquireix la qualificació de sensacionalista en un grau baix.

La secció d'esports del Telenotícies de migdia de La 1, en línies generals, conté casos puntuals i aïllats de sensacionalisme pel que fa el llenguatge i també el tractament. A més, no hi ha cap mostra de sensacionalisme en quant al minutatge. Per tant, l'informatiu de Televisió Espanyola, a l'igual que el de TV3, esdevé sensacionalista en un grau baix.

En el cas de Deportes Cuatro, el grau de sensacionalisme, pel que fa el llenguatge, el minutatge i el tractament, és molt elevat, de manera que el programa, en el seu conjunt, és clarament sensacionalista, en un alt grau.

En la mateixa línia, en el cas de La Sexta Deportes pot apreciar-se un elevat grau de sensacionalisme tant pel que fa el llenguatge, el minutatge i el tractament, de manera que el programa adquireix la qualificació de sensacionalista en un alt grau.

6.1.2 Programes d'anàlisi del 26 de febrer: Gol a Gol, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones

En el programa Gol a Gol de la Televisió de Catalunya poden trobar-se casos de sensacionalisme en quant al llenguatge, però no de forma aïllada ni tampoc excessiva. Pel que fa el minutatge, pot apreciar-se algun element de sensacionalisme, però en el seu conjunt no ho és. Tot i que, en línies generals, el tractament de les peces d'aquest programa és seriós i formal, com ha pogut comprovar-se a l'anàlisi, poden identificar-se una sèrie de casos sensacionalistes, però no de forma excessiva, abusiva i reiterada ni tampoc puntual i aïllada, a l'igual que succeeix en l'apartat del llenguatge. Per tant, tenint en compte aquests tres apartats, el programa de Gol a Gol adquireix un grau mitjà, intermedi, de sensacionalisme.

En el cas de Estudio Estadio, tant el llenguatge, el minutatge com el tractament contenen elements altament sensacionalistes. Per tant, el programa, en el seu conjunt, esdevé sensacionalista en un alt grau.

En la mateixa línia, en el cas de El Chiringuito de Jugones pot apreciar-se un elevat grau de sensacionalisme tant pel que fa el llenguatge, el minutatge i el tractament, de manera que aquest programa també esdevé sensacionalista en un alt grau.

6.1.3 Programes informatius del 8 de març: TN TV3, TN TVE1, Deportes Cuatro, Jugones

En la secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3 poden trobar-se casos molt comptats, aïllats i puntuals de sensacionalisme en quant al llenguatge. En canvi, pel que fa el minutatge, pot apreciar-se un alt grau de sensacionalisme. Per últim, pel que fa el tractament, poden identificar-se una sèrie de peces sensacionalistes, però no de forma excessiva ni reiterada, tot i que tampoc de forma aïllada. Per tant, la secció d'esports de l'informatiu de TV3, en el seu conjunt, esdevé sensacionalista en un grau mitjà, intermedi.

En la secció d'esports del Telenotícies de migdia de La1, poden apreciar-se casos de sensacionalisme de forma reiterada, abusiva i excessiva tant pel que fa el llenguatge, el minutatge com el tractament. Per tant, l'informatiu de Televisió Espanyola adquireix un alt grau de sensacionalisme en el seu conjunt.

Deportes Cuatro esdevé clarament sensacionalista en un alt grau, ja que tant el llenguatge, el minutatge i el tractament contenen elements altament sensacionalistes.

En la mateixa línia, Jugones, és a dir, l'informatiu d'esports de La Sexta, també adquireix un grau elevat de sensacionalisme, ja que tant el llenguatge, el minutatge com el tractament contenen elements altament sensacionalistes.

6.1.4 Programes d'anàlisi del 8 de març: Zona Champions, Champions Total

Zona Champions conté un alt grau de sensacionalisme pel que fa el llenguatge. D'altra banda, poden identificar-se casos de sensacionalisme en quant al minutatge, però no de forma aïllada ni tampoc reiterada, abusiva i excessiva, és a dir, en un grau intermedi, a l'igual que succeeix en el cas del tractament. Per tant, aquest programa, en el seu conjunt, estaria més proper al sensacionalisme en un grau intermedi que no pas en un alt grau.

Champions Total conté un alt grau de sensacionalisme pel que fa el llenguatge i també el tractament. En canvi, poden identificar-se casos de sensacionalisme en quant al minutatge, però no de forma aïllada ni tampoc reiterada, abusiva i excessiva, és a dir, en un grau intermedi. Per tant, aquest programa, en el seu conjunt, estaria més proper al sensacionalisme en un elevat grau més que no pas en un grau intermedi.

6.1.5 Programes de debat o tertúlia del 8 de març: El Club de la Mitjanit, Estudio Estadio, El Chiringuito de Jugones

El Club de la Mitjanit conté un alt grau de sensacionalisme en el seu conjunt, ja que poden identificar-se casos altament sensacionalistes en quant al llenguatge, minutatge i tractament.

En el cas de Estudio Estadio pot apreciar-se un alt grau de sensacionalisme pel que fa el llenguatge i també el tractament. En canvi, poden identificar-se casos de sensacionalisme en quant al minutatge, però no de forma aïllada ni tampoc reiterada, abusiva i excessiva, és a dir, en un grau intermedi. Aquest programa, per tant, en el seu conjunt, estaria més proper al sensacionalisme en un alt grau més que no pas en un grau intermedi.

El Chiringuito de Jugones esdevé un programa sensacionalista en un grau elevat, ja que tant el llenguatge, el minutatge com el tractament contenen elements altament sensacionalistes.

6.2 Conclusions

En tots els programes analitzats s'han pogut apreciar exemples sensacionalistes en algun o tots els apartats (llenguatge, minutatge, tractament). Per tant, el periodisme esportiu, en un menor o major grau, ha derivat cap al sensacionalisme.

Els perquès d'aquesta tendència i deriva cap al sensacionalisme són diferents en alguns casos i coincideixen en d'altres.

6.2.1 Televisió de Catalunya

Tenint en compte els programes analitzats tant del dia 26 de febrer com del 8 de març, la Televisió de Catalunya esdevé com la menys sensacionalista, pel fet de comptar amb un programa sensacionalista en un baix grau, tres en un grau intermedi i un en un grau elevat.

En el cas de la Televisió de Catalunya, la deriva cap al sensacionalisme, tot i que sigui en un grau menor pel fet d'estar lligada a uns valors i uns criteris que tenen a veure amb el fet d'haver d'oferir un servei públic, està causada per la competència provinent de la televisió privada. És a dir, la Televisió de Catalunya, que no només té l'obligació i la necessitat d'oferir uns continguts rigorosos, sinó que també cerca la màxima audiència possible, es veu en la necessitat d'imitar, en part, el model i l'estil sensacionalistes de la televisió privada, on la informació ha donat pas a l'entreteniment i a l'espectacularització dels fets per tal de captar l'atenció dels telespectadors. Per tant, la manera en què la televisió privada atrau a la gent en els seus programes condiciona directament a la Televisió de Catalunya a l'hora de plantejar i dur a terme els seus programes.

D'altra banda, el grau de sensacionalisme s'incrementa en el segon dels dos dies analitzats, és a dir, el dimecres 8 de març, on el Barça i el PSG jugaven el partit de tornada dels vuitens de final de la Lliga de Campions i, a més, el Madrid tot just s'havia classificat el dia anterior per als quarts de final d'aquesta competició. El nivell de sensacionalisme augmenta a la secció d'esports del Telenotícies de migdia de TV3 i, a més, el programa de debat El Club de la Mitjanit se situa al mateix nivell de sensacionalisme que el de El Chiringuito de Jugones, és a dir, presenta un grau elevat de sensacionalisme. Per tant, també condiciona i influeix el tipus d'esdeveniment, la seva importància i el moment de la temporada en què es produeix. En definitiva, el grau de sensacionalisme, en el cas de la Televisió de Catalunya, també es veu influït per la rellevància de la competició i del partit en qüestió, així com el seu ressò mediàtic.

6.2.2 Televisió Espanyola

La Televisió Espanyola esdevé com la segona menys sensacionalista, ja que compta amb un programa sensacionalista en un grau baix i tres en un grau elevat.

En el cas de Televisió Espanyola, la deriva cap al sensacionalisme, tot i que no sigui en un grau elevat pel fet d'estar lligada a uns valors i uns criteris que tenen a veure amb el fet d'haver d'oferir un servei públic, està causada per tres factors o elements: en primer lloc, igual que succeeix a la Televisió de Catalunya, la competència provinent de la televisió privada afecta en la manera de desenvolupar i dur a terme els programes de Televisió Espanyola, imitant el model i l'estil sensacionalistes implantats per la televisió privada; d'altra banda, el fet de no disposar dels drets per oferir imatges dels resums dels partits també influeix en el cas de Televisió Espanyola. És a dir, el grau de sensacionalisme és més elevat en aquells programes on no poden emetre's els resums dels partits, havent de captar l'atenció del telespectador i havent d'omplir aquells espais mitjançant recursos sensacionalistes, deslligant-se dels principis i criteris de formalitat i rigor i derivant clarament cap al sensacionalisme i l'espectacularització; per últim, el grau de sensacionalisme augmenta en el segon dels dos dies analitzats a la secció d'esports del Telenotícies de migdia de La 1, passant d'un baix a un elevat grau de sensacionalisme. Per tant, en el cas de Televisió espanyola, un dels motius d'aquesta deriva cap al sensacionalisme esportiu és la influència d'un gran esdeveniment de futbol, com els partits de tornada de la Lliga de Campions entre el Barça i el PSG i el Nàpols i el Reial Madrid, d'una gran rellevància, transcendència i ressò mediàtic.

6.2.3 Mediaset i Atresmedia

Els grups de comunicació de Mediaset i Atresmedia esdevenen com els més sensacionalistes, ja que tots els seus programes analitzats, dos i cinc respectivament, resulten altament sensacionalistes, en un elevat grau.

En el cas de la televisió privada, tenint en compte tant Mediaset com Atresmedia, la tendència i la deriva cap al sensacionalisme es deu, principalment, a dos motius: en primer lloc, la lluita per l'audiència. No són empreses que hagin d'oferir un servei públic, sinó que, únicament, es mouen per a aconseguir la màxima audiència possible, és a dir, per atraure i captar el màxim nombre de telespectadors; i d'altra banda, la televisió privada i l'extensa durada d'alguns dels seus programes es veuen condicionades per la publicitat, que es tracta d'una imprescindible i primordial font d'ingressos per a la televisió privada. Això comporta que s'allarguin i s'omplin espais dels programes innecessària i artificialment, amb continguts sensacionalistes, desproveïts d'interès.

A diferència de les dues televisions públiques analitzades, en el cas de Mediaset i Atresmedia no influeix el fet que tingui lloc un gran esdeveniment, ja que el grau de sensacionalisme ja és elevat de per si, sobretot per la lluita per les audiències, però també es veuen condicionades per la publicitat. Per tant, hi hagi o no un gran esdeveniment esportiu, especialment de futbol, el nivell de sensacionalisme no varia, ja que és igualment elevat.

6.2.4 Televisió pública

Tenint en compte els programes analitzats de la Televisió de Catalunya i de la Televisió Espanyola, tant del dia 26 de febrer com del 8 de març, la televisió pública és clarament menys sensacionalista que la privada, ja que compta amb dos programes sensacionalistes en un grau baix, tres en un grau intermedi i quatre en un elevat grau.

Com s'ha fet referència anteriorment, el fet de disposar o no dels drets per mostrar imatges dels resums dels partits condiona el grau de sensacionalisme en el cas de Televisió Espanyola, i la competència procedent de la televisió privada comporta que tant la Televisió de Catalunya com Televisió Espanyola es fixin i apliquin en alguns dels seus programes el model i l'estil sensacionalistes implantats per la televisió privada. A més, en tots dos casos, el grau de sensacionalisme varia en funció de la

transcendència que pugui tenir un esdeveniment de futbol. La rellevància i el ressò mediàtic d'un partit i d'una competició fan que augmenti el nivell de sensacionalisme tant en el cas de la Televisió de Catalunya com en el de Televisió Espanyola.

Tot i així, la televisió pública esdevé com la menys sensacionalista pel fet de tractar-se d'empreses que ofereixen un servei públic, de manera que tenen l'obligació de perseguir un model basat en la credibilitat, el rigor, la professionalitat i la qualitat de tots els seus continguts.

6.2.5 Televisió privada

Tenint en compte els programes analitzats dels grups de comunicació de Mediaset i Atresmedia, tant del dia 26 de febrer com del 8 de març, la televisió privada esdevé més sensacionalista que la pública, pel fet que tots els seus programes (set en total) resulten altament sensacionalistes, en un elevat grau.

En el cas de la televisió privada, el grau de sensacionalisme esportiu és molt elevat pel fet que no ha d'oferir un servei públic, de manera que no ha de regir-se pel rigor i la formalitat. A més, la necessitat d'omplir un espai de temps determinat, condicionada per la publicitat, amb l'objectiu de captar l'atenció del telespectador mitjançant continguts anecdòtics, espectaculars, morbosos i polèmiques i no tant informatius, i la cerca de la màxima audiència, competint alhora amb d'altres programes similars, esdevenen com els principals motius i causes per les quals es dona aquest elevat grau de sensacionalisme en el tractament de l'esport a la televisió privada.

6.3 Verificació de les hipòtesis

- Tenint en compte que cadascun dels programes analitzats conté un cert grau de sensacionalisme, ja sigui menor o major, i, per tant, cadascuna de les televisions o grups de comunicació analitzats esdevenen sensacionalistes i, conseqüentment, també la televisió pública i la privada, la hipòtesi central d'aquest estudi es compleix: el periodisme esportiu ha derivat i està derivant cap al sensacionalisme a causa de la lluita constant per l'audiència, el fet de disposar o no dels drets per mostrar imatges dels resums dels partits de futbol, la competència provinent de la televisió privada, que comporta una certa imitació en la manera de plantejar i dur a terme els programes en el cas de la televisió pública, no només buscant el rigor informatiu, sinó també la màxima audiència possible mitjançant recursos sensacionalistes i l'espectacularització dels fets, i també a causa de la rellevància, la transcendència i el ressò mediàtic que pugui tenir un determinat esdeveniment de futbol.
- Com a pogut comprovar-se a l'anàlisi, la televisió privada presenta un elevat grau de sensacionalisme, centrant-se únicament en la lluita per les audiències. La televisió pública presenta un menor grau de sensacionalisme, tot i que també ho és. El fet que hagi d'oferir un servei públic comporta que els seus programes no només es centrin en la lluita per les audiències, sinó que també en respondre a criteris més informatius, rigorosos i seriosos, cosa que ha pogut apreciar-se, sobretot, en els programes informatius de les dues televisions públiques analitzades (Televisió de Catalunya i Televisió Espanyola).
- El fet de disposar dels drets per emetre els resums dels partits de les tres competicions de futbol, com són la Lliga, la Copa i la Champions, condiciona el grau de sensacionalisme en el cas de Televisió Espanyola, però no en la resta de televisions analitzades. D'una banda, perquè Televisió de Catalunya disposa de tots aquests drets i, d'altra banda, perquè en el cas de Mediaset i Atresmedia, disposin o no d'aquests drets, tenen el mateix propòsit, que és la cerca de la màxima audiència i, per tant, no afecta en la manera d'organitzar, plantejar i dur a terme els seus programes.

- En el cas de Televisió Espanyola, no disposar d'aquests drets comporta la necessitat de buscar altres recursos, que responen a criteris propis del sensacionalisme i l'espectacularització, per tal d'omplir un espai determinat i mantenir l'audiència. És a dir, en substitució dels resums dels partits de futbol, Televisió Espanyola, en el seu programa d'anàlisi i/o debat, ha de destinar més temps a la tertúlia i recórrer a d'altres continguts més anecdòtics, morbosos i impactants per tal de cridar-li l'atenció al telespectador, competint alhora amb altres programes que sí disposen d'aquests drets, de manera que acaba derivant cap a un grau de sensacionalisme major que si tinguessin els drets per mostrar els resums dels partits, ja que, aleshores, reprendrien els criteris informatius, seriosos i rigorosos pel fet d'haver d'oferir un servei públic, i el grau de sensacionalisme seria més baix.
- La classificació i el barem de tots els programes i, en el seu conjunt, de les televisions analitzades ha permès comprovar que no hi ha cap que no presenti un grau, menor o major, de sensacionalisme. És a dir, ha quedat patent que la Televisió de Catalunya és la menys sensacionalista, seguida de Televisió Espanyola, i que els grups de comunicació Mediaset i Atresmedia són els més sensacionalistes i, per tant, que cap d'aquestes televisions públiques i privades es desvia de l'actual tendència i deriva cap al sensacionalisme esportiu. En definitiva, aquest barem ha permès observar que, tot i que es pretengui oferir un servei públic, en el cas de les televisions públiques, responent a uns criteris informatius, seriosos i rigorosos, en tots els casos poden identificar-se i apreciar-se elements i aspectes de sensacionalisme en el tractament de l'esport.

7. BIBLIOGRAFIA

FERRER, Vicente. (2016). *Buenas noches y saludos cordiales*. Barcelona: Roca Editorial de Libros

VALLE, Ángel. (2013). *Sensacionalismo deportivo*. Font electrònica [en línia], La Razón. En <http://www.larazon.es/opinion/tribuna/sensacionalismo-deportivo-KB3829862>

HUGUET, Carles y MARCO, Esther. (2013). *Àlex J. Botines, 27 años después del maestro*. Font electrònica [en línia], Una noche en la ópera. En <https://unanocheenlaopera.wordpress.com/2013/11/01/alex-j-botines-27-anos-despues-del-maestro/>

PARADINAS, Marcos. (2016). *José Mª García, contra 'El Chiringuito': "Sus col-laboradores, si son gais y se les nota, mejor"*. Font electrònica [en línia], El Plural. En <http://www.elplural.com/2016/05/24/jos-m-garc-contra-el-chiringuito-sus-colaboradores-si-son-gais-y-se-les-nota-mejor>

ARNAIZ, Maite. (2016). *José María García repartí estopa*. Font electrònica [en línia], Periodistas en Español. En <http://periodistas-es.com/jose-maria-garcia-reparte-estopa-76121>

DE LA TORRE, Iosu. (2013). *Cuando la gloria era un sueño*. Font electrònica [en línia], El Periódico. En <http://www.elperiodico.com/es/noticias/35-aniversario-el-periodico/cuando-gloria-era-sueno-2771992>

Associació de la Premsa de Madrid. (2013). *Autocrítica de los periodistas deportivos: crisis de credibilidad, falta de independencia y tendencia al sensacionalismo*. Font electrònica [en línia], Associació de la Premsa de Madrid. En

<http://www.apmadrid.es/autocritica-de-los-periodistas-deportivos-crisis-de-credibilidad-falta-de-independencia-y-tendencia-al-sensacionalismo/>

FAGÚNDEZ, Marina. (2015). *Entrevista a Jesús Gallego, director de 'Carrusel Deportivo' de la Cadena Ser*. Font electrònica [en línia], Universidad Pontificia de Salamanca. En <https://www.upsa.es/noticias/detalle-noticia/index.php?idNoticia=7305>

ROJAS, José Luis. (2016). *La creciente banalización de los contenidos deportivos*. Font electrònica [en línia], Cuadernos de Periodistas. En <http://www.cuadernosdeperiodistas.com/la-creciente-banalizacion-los-contenidos-deportivos/>

Real Academia Española. (2017). *Sensacionalismo*. Font electrònica [en línia], Diccionario de la lengua española (23ª ed.). En <http://dle.rae.es/?id=Xa2rTCO>

Diccionario Enciclopédico de Larousse. (2017). *Sensacionalismo*. Font electrònica [en línia], Diccionarios.com. En <http://www.diccionarios.com/diccionarioenciclopedico/detalle?palabra=sensacionalismo&Buscar.x=0&Buscar.y=0&Buscar=submit>

Diccionario Enciclopédico de Larousse. (2017). *Sensación*. Font electrònica [en línia], Diccionarios.com. En <http://www.diccionarios.com/diccionarioenciclopedico/detalle?palabra=sensaci%C3%B3n&Buscar.x=80&Buscar.y=16&Buscar=submit>

FITÉ, Carles. (2016). *La guerra entre Mediapro y Atresmedia*. Font electrònica [en línia], Fot-li Pou. En <http://www.fotlipou.com/hi-ha-vida-mes-enlla-del-barca/llegir-i-escriure/2614-la-guerra-entre-mediapro-y-atresmedia.html>

Redacción prnoticias. (2016). *‘Estudio Estadio’ vuelve a TVE para rentabilizar los resúmenes de LaLiga*. Font electrònica [en línia], prnoticias. En <http://prnoticias.com/television/tve/20155988-estudio-estadio-vuelve-a-tve-resumenes-de-laliga>

SOLÉ, Sergi. (2016). *Así se vera el fútbol esta temporada en TV*. Font electrònica [en línia], Mundo Deportivo. En <http://www.mundodeportivo.com/futbol/laliga/20160816/403941778667/asi-se-vera-el-futbol-esta-temporada-en-tv.html>

Garcia, C. (27 de març de 2017). Entrevista al director de l'Àrea d'Esports de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. (A. Peñaranda, entrevistador). Instal·lacions de TV3 (Sant Joan Despí), Barcelona.

Annexos

Transcripció de les cites més destacades del director de l'Àrea d'Esports de la CCMA

“D'aquí, vam sublllicenciar Televisió Espanyola, l'autonòmica de Galícia, ETB i nosaltres. Això ens dóna dret a fer els resums amplis de Primera i Segona Divisió més els resums amplis de la Copa del Rei”.

“De la Copa del Rei, per tenir les eliminatòries, anaven en un paquet a part, que nosaltres vam comprar, que també es va quedar Mediapro, tot i que era fins a semifinals”.

“Si tu tens els drets de la Champions, tu tens tots els resums de tots els partits i, a més, estàs obligat per contracte a fer programes de resums de partits”.

“Pel que fa el cas de la lliga espanyola a nosaltres ens arriba el resum editat, és un resum de dotze minuts que, tal i com ens arriba, nosaltres l'emetem i d'aquí nosaltres tenim dret a posar una càmera de seguiment en els partits que a nosaltres ens convingui”.

“Si no ets tenedor de drets només pots donar 90 segons en dos passis, dues vegades, i sempre en un programa informatiu, és a dir, tu pots donar-ho aquests 90 segons en un telenotícies, però només pots esgotar dos tirades en un termini de 24 hores. I a més, no pots fer-ho fins que no acaba la jornada”.

“El que no puc fer-ho és abans que no hagi acabat la jornada del dia. No vol dir que, si el Barça juga el dissabte a la tarda m'hagi d'esperar diumenge a la nit, no, vol dir que quan acaba l'últim partit de dissabte aleshores ja el puc emetre”.

“És un model basat, sobretot, en la rigorositat. Per a nosaltres és més important que tothom ens identifiqui o siguem referents per ser rigorosos que no pas per ser els primers en donar segons quines notícies”.

“Per a nosaltres és bàsic, en tant que som una empresa de servei públic, que tots els esports de l'àmbit i del territori català se sentin representats, tots els esportistes també i els clubs catalans d'igual manera”.

“Si els privats d’això en fan sensacionalisme, jo no ho sé, el que està clar és que jo he d’anar amb allò que tinc, però ni que tingués molts diners i pogués tenir tots aquests drets tampoc en faria de sensacionalisme. Amb el que tinc procuro fer un tractament el més rigorós possible”.

“Tenen molt clar (Atresmedia i Mediaset) que, en tant que són televisions amb un fort arrelament a Madrid, per a ells haver de donar els resums de tots els partits de la lliga espanyola els faria perdre molta competitivitat des del punt de vista d’audiència perquè, per a ells, només hi ha dos equips que els hi doni audiència, que és el Madrid i el Barça, però a ells i a tothom, a mi també em passa. A nosaltres ens convé molt perquè d’aquesta manera tenim els resums del partit del Barça, el partit de l’Espanyol, dels partits de Segona A, etc., i d’això en fem un contingut que és de servei públic”.

“Perseguim donar servei públic, perseguim també l’audiència evidentment, però el Gol a Gol no és precisament dels continguts nostres que ens donin més audiència al primer canal, però tot i així creiem que ho hem de fer”.

“Aquí tot el que no sigui el Barça no dona rendiment des del punt de vista d’audiència”.

“L’objectiu principal és oferir continguts rigorosos, que tinguin màxima credibilitat i que estiguin fets per molt bons professionals i que, a més a més, aportin opinió, però a partir de la generació d’opinió d’altres professionals que també siguin rigorosos, professionals, etc. I a partir d’aquí, si nosaltres aconseguim tot això, creiem que pot venir la resta, que és l’audiència”.